

Лукъаны Инжили

Учциончу Инжилни Лукъя язгъан. Касбусуна гёре Лукъя эмчи болгъан. Ят халкъланы арасындан чыгып, Исағя иман салгъанланы сыйраларына къошуулуп, о Аллагыны ёлунда къайратлы күйде чалышма башлай. Элчи Павелни Исаны гъакъындагы Сююнч Хабарны билдирмек учун чыкъгъан сапарларында Лукъя кёп гезиклер ону булан бирче болгъан. Овзюно Инжилин о Теофилге багъышлашын. Лукъя огъар гъакъыкъатда Иса Ким болгъанын, инсанлагъя О не этип геттенин гёрсетмеге сюйген. Овзюн шо къаст биос-бютионлей елеген Лукъя ишине бек тындырыкъылы күйде гиришген. О Исаны бу дюньядагы яшавуна, этип геттен ишлерине шагъат болгъанлардан сорамагъя, Ону гъакъында язылып къалгъан маълуматланы жыймагъя къасткылгъан.

Лукъя Инжилинде овзюне белгили болгъан маълуматланы барын да гёрсетип берген. Китабыны лап башында о Ягъия пайхаммарны ва Иса Месигъни тувмакъылыгъы булан байлавлу агъвалатланы гъакъында тындырыкъылы күйде хабарлай. Мисал учун, Исаны яшлыгъы гъакъда янгыз о яза. Лукъя Исаны яшавун шо девюрдеги тарихи агъвалатлар булан байлавлу этип гёрсете. Бары да шо агъвалатланы гъакъындагы хабар янгыз Овзю Исаны айланасындағылагъя тюгюл, сав дюньягъя бакъдырылгъан болгъан.

Гиришив

1 Арабызда болуп гетген агъвалатланы гъакъында бир хыйлылар хабарлар тизме башлагъанлар. **2** Башындан тутуп шо агъвалатланы овзлер гёргенлер ва Аллагыны каламына къуллукъ этегенлер бизге шо гъакъда англатды. **3** Мен де, гъей гъюрметли Теофил, башындан тутуп тындырыкъылы күйде ахтаргъандан сонг, шоланы барын да бир ягъядан сагъя язмагъя токъташым, **4** сагъя уйретилген шо илмуну гъакълыгъын сен билсин деп айтып.

Ягъия пайхаммар туважасы билдириле

5 Ягъудеяны гъакими Гыиродну заманында дин къуллукъчу* Абияны бёлююнден Закария деген бир дин къуллукъчу ва Гъарунну тухумундан Элизабет деген ону къатыны болгъан. **6** Олар экевю де, Аллагыны алдында мұммин болуп, Раббибизни бары да буйрукъларындан ва насыгъатларындан тайышмай иш гёргенлер. **7** Оланы авлети болмагъан. Элизабетден яш болмай болгъан. Ондан къайры да, экевионе де хыйлы йыллар да бола болгъан.

8 Бир керен ибадатханада къуллукъ этмеге ону бёлююне гезик гелген заманда, **9** дин къуллукъчуланы адатына гёре чёп салгъанда, арив ийисли затлар яндырмакъ** учун, Раббибизни ибадатханасына гирмеге Закариягъя чёп чыгъя. **10** Арив ийисли затлар яндырылып битгинче, ибадатханадан тышда токътап кёп халкъ дуа этип турға болгъан.

11 Шо заман Закариягъя Раббибизни бир малайиги гелип гёрюне. О арив ийисли затлар яндырылагъан ерни онг янында токътай. **12** Малайикни гёргенде, Закария адай ва бек къоркъя. **13** Малайик буса огъар булат дей:

— Къоркъма, Закария! Сени дуанг къабул этилди. Къатынынг Элизабет сагъя бир улан табажакъ, огъар да Ягъия деп ат къояжакъсан. **14** О сагъя уллу сююнч ва шатлыкъ гелтирежек ва ону тувмакъылыгъына кёплер сююнежеклер. **15** Ягъия Раббибизни алдында уллу адам болажакъ, чагъыр ва озге ички ичмежек, анасындан тувгъандан тутуп онда Аллагыны Ругъуну гючю болажакъ. **16** Исрайылны халкъындан кёplerин овзлени Аллагыны болгъан Раббибизге иман салдыражакъ. **17** О аталарапн авлетлери булан ярашдыражакъ, енгилмейгенлени мұмминликни ёлuna къайтаражакъ. Раббибизни геливионе халкъны гъазирлемек учун, о Илияс пайхаммарныки йимик руть ва къудрат булан Ону алды булан гележек.

18 Закария малайике:

— Мен ону неден билермен? Мен чи бир къарт адамман, къатынама да хыйлы йыллар бола, — деп сорай.

19 — Мен Аллагыны алдында турагъан Жабрайылман, сени булан сёйлемек ва бу сююнчю сагъя билдирмек учун йиберилip гелгенмен.

20 Заманы етишгенде, гъакъылыгъы билинежек мени сёзлериме инанмагъынинг саялы, сени тилинг тутулуп, бу затлар болгъунча, сёйлеп болмай туражакъсан, — деп жавап бере огъар малайик.

* 1:5 Дин къуллукъчу — ягъудилерде Ерусалимдеги ибадатханада этилеген къурбанны Къанунгъа къыйышывлу күйде юрютеген адам болгъан.

** 1:9 Арив ийисли затлар яндырыв — ибадатхананы Сыйлы Ерин Аллагын макътав этмек учун арив ийислер чыгъарағынан къайда.

²¹ Кырда Закарияны чыкъмакълыгъын къаравуллап токътагъан халкъ ону ибадатханадан чыкъмай олай узакъ къалып турғанына тамашалыкъ эте. ²² Чыкъгъан заманда, Закария олагъа сёйлеп болмай. Олар да ибадатханада Закариягъа бир гёрюнюш гёрюнгенни англай. Закария олагъа ишаралар булан англата, тили тутулгъан кюонде къала.

²³ Ибадат гюнлери биттегенден сонг, о уюне къайта. ²⁴ Бир нечакъы замандан сонг, къатыны Элизабет яшгъа токътай ва беш ай уюнден чыкъмай туруп, сонг:

²⁵ — Мени учун муун этген Раббибиздир. Гъали адамланы арасында мени биябур гъалдан къутгъарды, — дей.

Исаны туважагъы билдириле

²⁶ Элизабет айлы болуп алтынчы айда Жабрайыл малайик Аллагыны ягындан Галилеяны Назарет деп айтылагъан шагъарына ²⁷ Давутну ожагъындан болгъан Юсуп деген адамгъа гелешинген бир къызыны янына йибериле. Къызыны аты Мариям болгъан. ²⁸ Малайик ону янына гирип:

— Салам сагъа, гъей оъзюне Аллагъа рагъмулу болгъан къыз. Раббибиз сени буландыр, — дей.

²⁹ Кыз буса, ону гёрюп, сёзлеринден тартына ва бу сёзлер нени англатмагъа бола деп ойлаша. ³⁰ Малайик огъар булай дей:

— Къоркъма, Мариям! Аллагъа сагъа рагъмулу болду. ³¹ Айлы болуп, бир улан табажакъсан ва Огъар да Иса деп ат къояжакъсан. ³² О Аллагыны алдында уллу болажакъ, Огъар Аллагъу-Тааланы Уланы деп айтылажакъ ва Раббибиз Аллагъ Огъар уллу атасы Давутну тахын бережек. ³³ О дайм Якъубну халкъыны уьстюнде пача болуп туражакъ ва Ону гъакимлигини ахыры болмажакъ.

³⁴ Мариям буса малайикге:

— Бу нечик болажакъ, мен чи гъали де эрге де бармагъанман? — деп сорай.

³⁵ Огъар малайик булай жавап бере:

— Аллагыны Ругъу сени уьстюнгэ гележек ва Аллагъу-Тааланы къудраты сени къуршап алажакъ. Шоғъар гёре сенден туважакъ сыйлы Авлетте Аллагыны Уланы деп айтылажакъ. ³⁶ Муна сени къардаш къатынынг Элизабет, о оъзю къарт буса да, уланъяшгъа токътады. Бары да халкъ ондан яш болмай дей эди. О айлы болгъанлы буса гъали алты ай бола. ³⁷ Аллагъ этип болмайгъан гъеч бир зат ёкъдур.

³⁸ О заман Мариям:

— Мен Раббимин къулуман. Къой, магъа да сен айтгъан күйде болсун, — дей. Малайик де ону янындан гете.

Мариям Элизабетни янына бара

³⁹ Шо гюнлэрде Мариям алгъасавлукъда тав бойда ерлешген Ягъудеядагыы бир шагъаргъа бара. ⁴⁰ Закарияны уюне гирип, о Элизабет булан саламлаша. ⁴¹ Элизабет Мариямны саламын эшигендө, ону къарнында яш тербенип йибере. Элизабет Аллатыны Ругъундан тола. ⁴² Гётринки тавуш булан Элизабет булай дей:

— Къатынланы арасындан Аллагъ инг сыйлагъаны сенсен. Сени къарнынгдагыы балангны да сыйлагъандыр. ⁴³ Раббимни анасы яныма гелмеклик йимик наисип болмагъа мен киммен? ⁴⁴ Неге десенг, сени саламынгны сеси мени къулагъыма чалынгъандокъ, къарнымдагыы балам сююнмекден тербенип гетди. ⁴⁵ Раббибиз оъзюне айтгъан сёзлер герти болажагъына иман салгъан къатын наисиплидир!

⁴⁶ Мариям булай дей:

— Жаным Раббибизге макътав эте,

⁴⁷ Къутгъарывчум болгъан Аллагъ учун юрегим сююне,
⁴⁸ О Оъзюню инг гиччи бир къулу болгъан магъа тергев берди.
Энниден сонг бары да наслулар магъа наисипли деп
айтажакълар.

⁴⁹ Къудратын Еси мени учун зор уллу иш этди. Ону Аты
Сыйлыдыр!

⁵⁰ Аллагыны рагъмусу Оъзюнден къоркъагъан
бары да наслулагъа болажакъ.

⁵¹ О Оъзюнию къолу булан къудратын гёрсетди, оъктемлени
юреклериндеги яман къастларын тозду.

⁵² Гючлюлени тахларындан тюшюрдю, гючсюзлени буса гёттерди.
⁵³ Ачланы ниыматлардан толтурду, байланы буса бош къайтарды.

⁵⁴ Аллагъ Оъзюнию къуллукъчусу болгъан
Исрайылгъа кёмекге табулду.

⁵⁵ Бизин аталарыбызгъа сёз бергені йимик, О Ибрагымге ва
ону наслуларына дайм рагъму этмеге унутмады.

⁵⁶ Элизабет булан уьч айгъа ювукъ турғандан сонг, Мариям уюне къайта.

Ягъия пайхаммарны тувмакълыгъы

⁵⁷ Элизабетни яш тапма чагъы етишип, о улан таба. ⁵⁸ Хоншулары ва къардашлары, Раббибиз Элизабетте Оъзюнию уллу рагъмусун гёрсетгенни эшитип, ону булан биргэ сююне.

⁵⁹ Сегизинчи гюн яшни сюннет этме гелелер ва огъар, атасына йимик, Закария деп ат къоймагъа сюөлер. ⁶⁰ Амма анасы:

— Тарыкъ тюгюл! Ону аты Ягъия болажакъ, — дей.

⁶¹ – Сени тухумунгда шолай аты булан бирев де ёкъ, – дейлер олар.
⁶² Яшгъя не ат къойма сюегенин атасына ишарапар булан сорамагъя башлайлар. ⁶³ Закария бир такъта гесек гелтирмекни тилей ва: «Ону аты Ягъиядыр», – деп яза. Барысы да тамаша болуп къалалар. ⁶⁴ Шо мюгълетде Закария сёйлеп болагъян бола. О Аллагъя макътав этмеге башлай. ⁶⁵ Оланы бары да хоншуларына къоркъув тюше. Бары да бу агъвалатлана гъакъындагы хабар Ягъудеяны бютон тав ерлерине яйла. ⁶⁶ Шону эшитгенлени барысы да, бугъар тамаша болуп: «Ажайып бар, бу яш не болажакъ?» – дейлер. Гертилей де, Раббибизни къудраты ону булан бола.

Закария Аллагъяны атындан сёйлел

⁶⁷ Ягъияны атасы Закария Аллагъяны Ругъундан тола ва шону таъсиринден адамлагъя булай сёйлел:

- ⁶⁸ – Оъз халкъина кёмекге гелген ва огъар эркинлик гелтиреген
Исрайылны Аллагы Раббибизге макътав болсун!
- ⁶⁹⁻⁷⁰ Аллагы бырынгъы заманлардан берли Оъзюне тапшурулгъян
пайхаммарлардан таба билдиргенине гёре,
О бизге Оъзюню къулу Давутну наслусундан къудратлы бир
Къутгъарывчуну йиберди.
- ⁷¹ О бизин душманларыбыздан ва бизин сюймейгенлени
барысындан да къутгъараражакъ.
- ⁷² Шолайлыкъда, аталарыбызгъа рагму эте ва Оъзюню айтгъян
сыйлы сёзюн унутмай.
- ⁷³⁻⁷⁵ Бютон оъмюрюбюз Аллагъяны алдында Оъзюне тапшурулуп ва
мұммин болагъан күйде биз къоркъувсуз Оъзюне ибадат
этмек учун, душманларыбыздан къутгъараман деп, О
бизин уллу атабыз Ибрагымге ант этди.
- ⁷⁶ Сен де, балам, Аллагъу-Тааланы пайхаммары деген атны
алажакъсан, неге тюгюл Огъар ёллар салмакъ учун,
Ону алды булан йиберилежексен,
- ⁷⁷ халкъны гюнағлары гечилгенин ва къутгъарылажагъын огъар
билирежексен.
- ⁷⁸ Аллагыбызын юреги рагымудан толуп, кёклерден
къутгъарывнун Гюнесин* йибережек.
- О къарангылыкъда ва оълюм тунлугъунда турагъанлагъя
барысына да ярыкъ бережек.
- ⁷⁹ Бизге парахатлыкъын ёлун гёрсетежек.
- ⁸⁰ Яш буса торая туруп, ругъун къуватландыра ва Исрайылны халкъына гёрюнежек гүнгө ерли дангылларда къала.

* ^{1:78} Къутгъарывнун Гюнеси – мунда Исаны тувмакъылгы гъакъында айтыла.

Исаны тувмакъылгы

2 ¹Шо заман Август пача бютон Рум дюнъясындағы халкъны санавун гысапгъа алсын деп буйрукъ эте. ² Кивириний Сурияны гъакими болгъанлы, бу биринчилей ойттерилеген гысап алыв болгъан. ³ Гысапгъа алынмакъ учун, гъар ким оъзю тувгъан ерине гете. ⁴⁻⁵ Юсуп Давутну агълюсюнден болгъан. Гысапгъа алынмакъ учун, о Галилеядагы Назарет шагъардан Ягъудеяда ерлешген Байтлагъам деген Давут тувгъан шагъаргъа багъып ёлгъа тюше. Юсуп булан шо вакътилерде айлы болгъан гелешмиши Мариям да бара. ⁶ Олар онда турагъан вакътиде Мариямны яш тапмагъя чагы етише. ⁷ О оъзюно биринчи уланын таба, яшны күннекълай. Ондагы петерде оъзлер учун ер болмагъаны саялы, Ону отлукъга салып къоя.

Къойчулар ва малайиклер

⁸ Шо ерлерден бираз ариде гече авлакъда къалып оъзлени сиривлерин багъагъан бир къойчулар болгъан. ⁹ Бирден оланы алдына Раббибизни малайиги гелип токътай. Раббибизни сыйлы нюрю оланы юзлерин ярыкъландырып къоя. Къойчулар бек къоркъалар. ¹⁰ Амма малайик ола-гъя булай дей:

– Къоркъмагъы! Мен сизге кюллю халкъны сююндюрежек бир уллу сююнч гелтиргенмен. ¹¹ Бутон Давут тувгъан шагъарда сизге Къутгъарывчуну тувду. О – Месигъ* Раббидир. ¹² Муна сизге бир белги: сиз отлукъда ятгъан, бир къуннекълантъан Яшны табажакъсыз.

¹³ Бирден бу малайик булан бирге кёкден гелген кёп башгъя малайиклер гёрюне. Олар Раббибизни алгъышлап:

¹⁴ – Кёклердеги Аллагъя макътав ва ер юзунде Аллагы сюеген инсанланы арасында парахатлыкъ болсун! – дейлер.

¹⁵ Малайиклер кёкге чыкъгъан заманда, къойчулар бир-бирине:

– Гелигиз, Байтлагъамга барайыкъ, онда не болгъанны, Раббибиз бизге билдириген хабар не экенни билейик, – деп сёйлелер.

¹⁶ Алгъасап гелип, къойчулар онда Мариямны, Юсупну ва отлукъга салынгъан Яшны табалар. ¹⁷ Яшны гёрген сонг, Ону гъакъында оъзлеге малайик айтгъан хабарны адамлагъя айталар. ¹⁸ Къойчулар айтгъанны эшитгенлер барысы да шогъар тамашалыкъ эте. ¹⁹ Мариям буса къойчуланы сёзлерин эсинде сакълай ва шоланы гъакъында ойлаша тура. ²⁰ Къойчулар, оъзлер эшитген ва гёрген бары да затлар учун Аллагъя алгъыш ва макътав эте туруп, гери къайталар: бары да зат олагъя малайик айтгъан күйде болуп табула.

* ^{2:11} Месигъ – Бу сёзюно маңнасы «танглангъан» демектир. Бу дюнъягъя къутгъарылыв гелтирмек учун, Аллагы Иса Месигъни танглагъан. Сёзлюкте де къара.

Исаны ибадатханагъа гелтирелер

²¹ Арадан сегиз гюн ольтюп, яшны сионнетлемеге заман болгъанда, ананы къарнында амалгъа гелгинчеге де малайик айтгъанда йимик, Огъар Иса деп ат къоялар.

²² Мусаны Къанунуна гёре, тазаланыв адатны заманы етишгенде, Яшны Раббиизге тапшурмакъ учун, Мариям ва Юсуп Ону Ерусалимге элтелер. ²³ Неге тюгюл де, Раббиизни Къанунунда башлап тувгъан гъар уланъяш Раббиизге тапшурулма герек деп язылгъан. ²⁴ Къанунгъа гёре, олар къурбан этмек учун уй ва къыр гёгюрчюнню эки баласын алып гелме герек болгъан.

²⁵ О заман Ерусалимде Симон деген бир адам яшай болгъан. О мұмын ва динағыло, Исрайлны күтгъарымакъылыгъын гёзлейген, оғынде Аллагъыны Ругъу булангъы гиши болгъан. ²⁶ Месигъни гёрмейли, оғызу оылмежек деп Симонгъа Аллагъыны Ругъуну ягъындан алданокъ билдирилген болгъан. ²⁷ Аллагъыны Ругъуну таъсириден о ибадатханагъа геле. Къанунда язылгъан адатны этмек учун, ата-анасы сабий Исаны ибадатхананы ичине алып гиргенде, ²⁸ Симон, Ону къучагъына алып, Аллагъына макътав эте ва булай дей:

²⁹ – Я Раббим, Сен сёз бергенинг йимик, Сен къулунгну гъали паraphatlykъда бу дюньядан гетмеге де къоярсан,
³⁰ неге тюгюл бары да халкъланы гёз алдында
³¹ ят халкъланы ярыкъландырагъан нюрюнгню
³² ва исрайл халкъынгны гыюметин артдырагъан
 Күтгъарывчуну яраттъанынгны гёзлерим гёрдю.

³³ Яшны ата-анасы Исаны гъакында Симон айтагъан сёслеге гайран болуп тынглайлар. ³⁴ Симон олагъа Аллагъыны яхшылыгъын тилеп дуа эте. Сонг Исаны анасы Мариямга буладай дей:

– Бу ятгъан Яш Исрайлда бир хыйлыланы ер болмакъылыгъыны ва оыр болмакъылыгъыны себеби болажакъ. ³⁵ Бу Раббиизни бир аламаты болажакъ, амма кёплөр Огъар къаршы чыгъажакълар ва оызлени юреклериндеи яшыртгъын сырланы ачыкъгъа чыгъаражакълар. Сени юреринге де бир къылыч чанчылгъандай болажакъ.

³⁶ Шонда Ашерни наслу бутагъындан болгъан Фанууылны Аллагъыны атындан сёйлейген Анна деген къызы болгъан. О эрге барып, ону булан етии йыл яшагъан сонг, тул къалгъан. ³⁷ Сексен дёрт яшындагыбу тул къатын, гечеси-гюню булан ибадатханадан чыкъмай, ораза тутуп, дуа этип, ибадат этип тура. ³⁸ О да шо заман гелип, Раббиизге макътав эте ва Ерусалимни күтгъарымакъылыгъын гёзлейгенлени барысына да Ону гъакында сёйлемеге башлай.

Назаретге къайтыв

³⁹ Раббиизни Къануну буюрагъан бары да затланы тамам этгенден сонг, Юсуп булан Мариям Галилеягъа, оғыз шагъары Назаретге къайталар. ⁴⁰ Яш торая туруп, ругъ якъдан гючлене ва гъакылы арта. Аллагъыны рагымусу да Огъар бакъдырыла.

Иса ибадатханада

⁴¹ Исаны ата-анасы гъар йыл ягъуди Пасха байрамда Ерусалимге бара болгъан. ⁴² Яшгъа он эки йыл битгенде, олар гъаманда йимик байрамгъа Ерусалимге барадар. ⁴³ Байрамдан сонг олар уйлерине къайта, оғыюм чагындағы Иса буса Ерусалимде къалып къала. Яшны ата-анасы шону билмей къалалар. ⁴⁴ О башгъа къайтагъан адамлар булан бирге геледир деп ойлашалар. Бир гюнлюк ёл юрюген сонг буса, къардашларындан ва танышларындан Ону ахтармагъа башлайлар. ⁴⁵ Тапмагъанда, Ерусалимге къайтып, яшны онда излейлер. ⁴⁶ Янгыз уйч гюнден сонг олар Ону ибадатханада табалар. Иса, мұаллимлени арасында олтуруп, олагы тынглап, суаллар бере болгъан. ⁴⁷ Исағын тынглалындар барысы да Ону гъакылына ва жавапларына тамашалыкъ этгенлер. ⁴⁸ Исаны гёргенде, ата-анасы гайран болуп къала ва анасы Огъар:

– Балам! Сен бизге этгенинг недир? Атанг да, мен де Сени излей туруп, нечик талчыкъынны гёресен чи, – дей.

⁴⁹ Яш буса олагы:

– Мени негер излеп айландыгъыз? Яда сиз Мен Атамны уюнде болма герекни билмедиғизми? – деп сорай. ⁵⁰ Амма олар Иса айтгъан сёзлени англамайлар.

⁵¹ Иса ата-анасы булан гете ва Назаретге геле, оланы изнусундан чыкъмай тура. Ону анасы буса бары да бу затланы эсде сакълай ва олары гъакында ойлаша тура. ⁵² Иса буса гъакыл ва оымюр якъдан оғыс. Йыллар гетген сайын Огъар Аллагъыны ва инсанланы сюювю арта.

Ягъияны Аллагъын къуллукъ этивию

3 ¹ Тиберия Румну пачасы болгъанлы он беш йыл битгенде, Понтий Пилат Ягъудеяны гъакими, Гырод Галилеяны гъакими, ону иниси Филип Итуреяны ва Трагъонит вилаятланы гъакими, Лисаний Абилинаны гъакими, ² Гъанна булан Кайафа баш дин къуллукъулар болуп турагъан заманда, данғылда Закарияны уланы Ягъиягъа Аллагъыны каламы эшитиле. ³ Ёрдан оғынни боюнdagы бары да ерлерден айланып, о буладай сёйлей:

– Товба этигиз, сувгъа чомдуртуп, оғынгүзюн Аллагъын тапшуртугъуз, шо заман Аллагъ сизин гюнатъларыгъызын гечежек.

- ⁴ Шону гъакъында Ешая пайхаммарны китабында булай язылгъан:
Данылда биревню гючлю сеси эшилие: Раббигизге ёл
гъазирлегиз! Огъар ёлланы тюз этигиз!
- ⁵ Гъар ойтан толсун, гъар тав ва тёбе алаша болсун, айланмалар
тюзленсин, ойтанилы ёллар тегишиленсин.
- ⁶ Шо заман бары да инсанлар Аллагъ күтгъарагъанын гёрер.
- ⁷ Сувгъа чомуп, оyzлени Аллагъга тапшурсун деп янына гелеген
халкъя Ягъия булай дей:
- Гъей йыланнны наслулаты! Аллагъны болажакъ жазасындан къуту-
ларсыз деп сизге ким буварды? ⁸ Сиз гертиден де товба этгенигизни
гёрсетеңген кюиде яшагъыз. Оызюгъозе янгыз: «Атабыз Ибрағым-
дир», — деп айтмакълыкъ таманлыкъ это деп айтмагъыз. Неге тюгюл
де, сизге айтаман: Аллагъ Ибрағымге бу ташлардан авлетлер ярат-
магъа да бола. ⁹ Аллагъ балтаны тереклеге тюзлеп тура. Яхшы емиш
бермейген гъар-бир терек гесилип, отгъа ташланар.
- ¹⁰ Халкъ огъар:
- Биз не этмеге герекбиз? — деп сорай.
- ¹¹ — Эки гёлеги барлар бириң гёлексизге берсингилер, ашама ашы бар-
лар да шолай этсингилер, — дей Ягъия олагъя.
- ¹² Сувгъа чомуп, Ягъия оyzлени Аллагъга тапшурсун деп, ону янына
ясакъ жыйывчулар гелелер. Олар Ягъиягъя:
- Устаз, биз не этейик? — деп сорайлар.
- ¹³ — Сиз тийишисинден артыкъ ясакъ талап этмегиз, — деп жавап
бере Ягъия олагъя.
- ¹⁴ Бир-бир асгерлер де огъар:
- Биз не этейик? — деп сорайлар.
- Биревню де гюч булан яда къоркъутуп затын алмагъыз, алагъан
алапагъызгъа рази болуп яшагъыз, — дей Ягъия олагъя.
- ¹⁵ Халкъ Месигъни къарауллап токътап тура. Барысы да Ягъияны
гъакъында: «Бу Месигъ сама тюгюлмю экен?» — деп ойлашып тура-
гъянда, ¹⁶ о олагъя булай жавап бере:
- Мен сизин, сувгъа чомуп, Аллагъга тапшурман. Амма менден де
къудратлысы гележек. Мен Ону багъынчагъына да гелмеймен. О сизин
Аллагъны Рутъуна ва отгъа чомажакъ. ¹⁷ Иннырын тазаламакъ, будайын
жыйып, беженине тёкмек учун, Ону къолунда кюрги бар, къувугъун
буса сёнмежек отда яндыражакъ. ¹⁸ Шолай сёзлер булан о халкъя да-
гъы да хыйлы яхшы насиғатлар бере.
- ¹⁹ Ягъия пайхаммар Гыирод гъаким оyzюндо агъасыны къатыны Гыи-
родиядагъа уйленгенин ва оyzге бары да писликлени аян эти. ²⁰ Оyzю
этген бары да писликлеге бирдагыны къошуп, Гыирод Ягъияны тус-
накъгъа салмагъа буйрукун берген.

Сувгъа чомуп, Ягъия Исаны Аллагъга тапшуралар

- ²¹ Бютюн халкъ ийимик, Иса да, сувгъа чомдуртуп, Оyzюн Аллагъга
тапшурта. Иса дуа этеген заманда, кёк ачыла. ²² Аллагъны Рутъу гёгюр-
чондей Ону янына геле ва кёкден:
- Сен Мени сююмлю Уланымсан, Сенде Мени къуванчым! — деген
бир сес чалына.

Исаны тайпа-тухуму

²³ Иса Аллагъга этеген къуллугъун башлагъан заманда, О отуз
яшында бола. Адамлар токъташдырагъанына гёре, Иса — Юсупнұ ула-
ны. Юсуп буса Гъелини уланы. Ону къалгъан тайпа-тухуму: ²⁴ Маттат,
Левий, Малик, Яннай, Юсуп, ²⁵ Маттатия, Амос, Нагъум, Гъесли, Наг-
гай, ²⁶ Маттат, Маттатия, Шимий, Ёсек, Ёда, ²⁷ Ёгъан, Реса, Зерубабил,
Шалтыйыл, Нери, ²⁸ Малик, Адди, Косам, Элмадам, Эр, ²⁹ Ешия,
Элиезер, Ёрим, Маттат, Левий, ³⁰ Симон, Ягъуда, Юсуп, Ёнам, Елгъа-
ким, ³¹ Малия, Минна, Маттата, Натан, Давут, ³² Есей, Обед, Бааз, Са-
лимон, Нагъшон, ³³ Аминадав, Админ, Арам, Гъесрон, Перес, Ягъуда,
³⁴ Якъуб, Исьакъ, Ибрағым, Терагъ, Нагъор, ³⁵ Саруж, Рев, Пелег,
Эбер, Шелагъ, ³⁶ Кайнан, Арпахшад, Сим, Нутъ, Ламегъ, ³⁷ Матусалагъ,
Энош, Иеред, Магъалалел, Кайнан, ³⁸ Энос, Сет, Адам — Аллагъ.

Иса данылда сынала

- 4** ¹ Аллагъны Рутъундан толгъан Иса, Ёрдан оyzенден къайтып гел-
ген сонг, Аллагъны Рутъу Ону данылгъя элте. ² Онда Иса къыркъ
гюнню узагъында иблисни ягъындан сыналып тура ва шо гюнлерде
бир зат да ашамай. Ахырда да О ач бола.

³ Иблис Исағъа:

— Эгер Сен Аллагъны Уланы бусанг, бу таш ашгъа айлансын деп бу-
юр, — дей.

⁴ — Сыйлы Язывларда: «Инсан янгыз бир аш булан яшамас», — деп
язылгъан, — дей Иса огъар.

⁵ Сонг Исаны бир бийикликке чыгъарып, иблис бир мюгълетни
ичинде Огъар дюньяны бары да пачалыкъларын гёрсете. ⁶ Иблис
Огъар:

— Бары да бу пачалыкъланы бютюн къудратын ва байлыгъын Сагъа
беремен, неге тюгюл шо магъа берилген, мен де, кимге сюйсем, шо-
гъар беремен. ⁷ Сен магъа сужда этсенг, булар барысы да Сеники бола-
жакъ, — дей.

⁸ — Сыйлы Язывларда: «Раббинг Аллагъга сужда эт ва бир Огъар
къуллукъ эт», — деп язылгъан, — дей Иса.

⁹ Сонг иблис Исаны Ерусалимге алып бара ва ибадатхананы инг би-йик къалкъысына миндирип, Огъар:

— Эгер Сен Аллагыны Уланы бусанг, мундан тюпге багып атыл, ¹⁰ неге тюгюл: «О Оъзюню малайиклерине Сени сакъласын деп буй-русь этежек. ¹¹ Олар да, аягъынг ташгъа сюрюнмесин деп, Сени къолу-на гётерип юрүжеклер», — деп язылгъан чы, — дей.

¹² — Сыйлы Язывларда: «Раббинг Аллагыны сынама», — деп де языл-гъан, — дей Иса огъар.

¹³ Иблис бары да сынавларын битдирген сонг, онгайлы бир заман гелгинче, Ону къюоп гете.

Иса Назаретдеги синагогда

¹⁴ Иса Галилеягъа къайтгъанда, Аллагыны Ругъуну точю Ону булан бо-ла. Исаны гъакъындагы хабар айлана якълагъа яйла. ¹⁵ О синагогларда адамлагъа Аллагыны каламын англата ва олар барысы да Ону макътай.

¹⁶ Иса Оъзю оьсген Назаретте геле. Оъзюню адатына гёре, сонгугюн* О синагоггъа бара ва Сыйлы Язывлары охумакъ учун, ортагъа чыгъя.

¹⁷ Исағъа Ешая пайхаммарны китабын берелер. Китапны ачып, О булагай сёзлер язылгъан ерин таба:

¹⁸ — Раббибизни Ругъу Мени устюмде, О Мени танглағъан.

*О Мени пакъырлагъа Сююнч Хабарны, есирлеге азатлыкъ,
сокъурлагъа гёз ачыв гъакъда билдирилгене ийберген.*

О Мени азап чегегенлени азат эттеге,

¹⁹ *инсанлагъа Раббибизни рагъмусуну заманы етишигенни
билдирилгене ийберген.*

²⁰ Китапны ябып ва синагогну къуллукъусуна къайтарып берип, Иса олтура. Синагогдагыланы барысыны да гёзлери Огъар тикленип тута. ²¹ Иса олагъа:

— Мен сизге охугъан бу сёзлер эшитеген бары да халкъыны алдында бутюн яшавгъа чыгъып турат, — деп сёйлеме башлай.

²² Барысы да шону арив гёрелер. Ону авзундан чыкъыган бек тизив сёзлөгө гъайранлыкъ этелер ва:

— Ну Юсупну уланы тюгюлмю дагы? — деп сорайлар.

²³ Иса олагъа:

— Озокъда, сиз Магъа «Гей эмчи! Сен бир башлап Оъзюнге эм эт» деген айтывну айтма боласыз. Капернагъумда болгъан деп биз эшитген затланы мунда, Сени ватанынгда да, эт деп сёйлемеге боласыз, — дей.

* ^{4:16} Сонгугюн — ягъудилерде сыйлы саналагъан гюн. Мусаны Къанунуна гёре, шо гюн Аллагынга ибадат этмекден оьзге ишни кютмек гери урула болгъан. Сёзлюкге де къара.

²⁴ Сонг булагай дей:

— Гертисин сёйлеймен сизге: оьз ватанында абурлу болгъан гъеч бир пайхаммар да ёкъдур. ²⁵ Сизге дагы да айтаман: Илиясны заманында учь йыл ярымны узагъында янгур явмай къургъакъылкъ болуп, бютюн улкеге уллу ачлыкъ къопгъан. Шо заман Исрайылда кёп тул къатынлар да болгъан. ²⁶ Илияс оланы гъеч бирини янына йиберилметен; янгыз Сайданнны ювугъундагы Сарапат шагъардагы бир тул къатынны янына йиберилген. ²⁷ Элиса пайхаммарны заманында да Исрайылда яман гён аврувлу кёп адамлар болгъан. Олардан гъеч бириси де тазаланмагъан. Янгыз Суриядя яшайгъан Наман тазалангъан.

²⁸ Бу сёзлени эшитгенде, синагогдагылар барысы да бек къазапланалар, ²⁹ олар хозгъалыша ва Исаны шагъардан къувалай. Ону дёгеретип ташламакъ учун, оьзлени шагъары Назарет къурулгъан тавну башына сюйреп элтелер. ³⁰ Амма Иса оланы арасындан оьтюп чыгъып гете.

Иса Капернагъумдагы синагогда

³¹ Иса Галилеяны Капернагъум шагъарына геле ва сонгугюн халкъ-гъа Аллагыны каламын англатмагъа башлай. ³² О англатагъан затлагъа барысы да гъайранлыкъ этелер. Неге тюгюл де, Иса Аллагъ берген гъакимлиги булангызы бир адам йимик уйрете болгъан.

³³ Синагогда жинли бир адам болгъан. О гючлю сес булан:

³⁴ — Сен бизден не сюесен, гъей назаретли Иса? Бизин дагъытма гелгемисен? Мен Сени Ким экенингни таныйман. Аллагыны Сыйлы-сысан, — деп къычыра.

³⁵ — Тын, ону ичинден чыгъып тай! — деп буюра Иса жинге.

Жин, о адамны синагогну ортасында йыгъып, огъар гъеч бир зарал да этмейли, ону ичинден чыгъып тая. ³⁶ Барысы да гъайран болуп:

— Ну не демекдир? О жинлеге гючлю булан буйрукъ эте, олар да чыгъып тая, — деп бир-бири булан сёйлейлер. ³⁷ Ону гъакъындагы хабар айлана якълагъа яйла.

Иса кёп адамланы сав эте

³⁸ Синагогдан чыгъып, Иса Симонну уюне бара. Симонну къайна-насы гючлю иссиликден авруп ята болгъан. Исағъа огъар къарасын деп тилейлер. ³⁹ Аврувну башлыгъында токътап, О къатынны иссилигин тайдыра, о да сав болуп къала. Къатын, шоссагъат аякъыга туруп, олагъа тепси къура.

⁴⁰ Гюн артагъан заманда, адамлар Ону янына гъар тюрлю аврувлары булангыланы гелтирелер. Иса да, оланы гъарисини устьюне къолларын салып, сав эте. ⁴¹ Бир кёплеринден жинлер:

— Сен Аллагыны Уланысан! — деп кычыра туруп чыгып таялар. Жинлер Оъзю Месигъ экенни билегени саялы, Иса олагъа сёйлемесин деп къатты күйде бувара.

Иса Ягъудеяда Сююнч Хабарны билдире

⁴² Эртен болғанда, шагъардан чыгып, Иса бир янгыз ерге бара. Халкъ Исаны ахтарып айлана ва янына гелип, оyzлени къюп гетмесин деп, Ону сакъламагъа сюе. ⁴³ Амма Иса олагъа:

— Аллагыны гъакимлигини гъакындагы Сююнч Хабарны башгъа шагъарларда да билдирмеге герекмен. Мен шону учун йиберилгенмен, — дей.

⁴⁴ О Ягъудеяны синагогларында Аллагыны каламын англата туруп айлана.

Исаны башлапгъы якъчылары

5 ¹ Бир керен Иса, Галилея кёлнү* ягъасында токътап, айланадагы ябурулуп жыйылгъан халкъгъа Аллагыны каламын англата болған.

² О кёлнү ягъасында токътагъан эки къайыкъыны гёре. Балыкъылар, къайыкълардан чыгып, торларын жува болған. ³ Иса къайыкълардан бирине, Симонту къайыгъына мине. О Симонгъа Оъзюн ягъадан бираз ари элтсин деп тилей. Къайыкъда олтурған кюонде Иса халкъгъа Аллагыны каламын англата.

⁴ Англатып битген сонг, Симонгъа:

— Терен ерге багъып юз ва балыкъ тутмакъ учун торларынгны ташла, — дей.

⁵ — Устаз, биз сав гечени узагъында доландыкъ, гъеч бир зат да тутмадыкъ. Амма Сен айтгъан сонг, торланы ташлажакъман, — деп жавап бере Симон Огъвар.

⁶ Шолай этген сонг, олар оytесиз кёп балыкъ туталар, балыкъны кёбүндөн гъатта торлары ийртүлмагъа баштай. ⁷ Гелип оyzлелеге кёмек этгенни сюоп, олар башгъа бир къайыкъдагы ёлдашларына ишара этелер. Олар да гелелер, эки де къайыкъны балыкъдан толтурадар. Авурлукъдан къайыкълар сувгъа батмагъа баштай.

⁸ Шону гёрюп, Петер деп де айтылагъан Симон:

— Я Рabbim, менден ари тай, неге тюгюл мен бир гюнагълы адамман, — дей ва Исаны тизлерине къаплана.

⁹ Тутулған шолай кёп балыкъны гёрген Симон ва ону булангъы бары да адамлар, ¹⁰ ону ёлдашлары болған Зеведейни уланлары Якъуб ва Югъан бек къоркъалар. Иса Симонгъа:

* 5:1 Галилея кёл — Генисарет кёлгө айтылагъан башгъа ат.

— Къоркъма! Бугюндөн сонг балыкъны орнуна сен инсанлар тутажакъсан, — дей.

¹¹ Къайыкъланы ягъагъа чыгъарып, бары да затны еринде де къюоп, олар Исаны арты булан гетелер.

Яман гён аврувлу адамны сав болуву

¹² Бир керен Иса бир юртгъа бара. Ону янына яман гён аврувлу бир адам геле. Исаны гёргенде, ятып ерге де къапланып, Огъар:

— Я Рabbim! Эгер сюйсенд, Сен мени сав этип болажакъ эдинг, — деп ялbara.

¹³ Иса, къолун узатып:

— Сюемен, сав бол, — деп, авруйгъан адамгъа тие.

Шоссагъатына ону авруву тайып къала. ¹⁴ Иса огъар:

— Шону, вёре, биревге де айтмассан. Барып дин къуллукъчугъа гёрюп, аврувдан тазалантъанынг саялы, Муса буюргъан күйде къурбан эт. Къурбан этгенинг сени къолай болғанынга шагъатлыкъ этежек, — дей.

¹⁵ Буса да Исаны гъакындагы хабар бек яйла. Огъар тынгламакъ ва оyzлени аврувларындан сав болмакъ учун, Ону янына оytесиз кёп халкъ жыйылып гелмеге баштай. ¹⁶ Оъзю Иса буса, янгыз ерлөгө гетип, дуа этип тура.

Капернагъумда тербенмейген бир аврувну сав болуву

¹⁷ Бир керен Иса Аллагыны каламын англатып турагъанда, Огъар тынглайгъанланы арасында Галилеяны, Ягъудеяны бары да юртларындан ва Ерусалимден гелген фарисейлер* ва дин алымлар болған. Аллагыдан гелген гюч булан Иса аврувланы сав этип тура. ¹⁸ Бир нече гиши тербенип болмай авруйгъан бир адамны ятывдагы кюонде гелтирип, ону уйнню ичине гийирмеге ва Исаны алдына салмагъа къарайлар. ¹⁹ Адамланы кёплюгүндөн аврувну уйнню ичине гийирмеге күй тапмай, уйнню къалкъысын тешип, ондан таба ону ятыву да булан уйнню ортасына, Исаны алдына, тюшюрелер. ²⁰ Аврувну гелтиргенлени иманы барып гёрюп, Иса аврувгъа:

— Балам, сени гюнагъларынган гечилди, — дей.

²¹ Дин алымлар ва фарисейлер:

— Капир затланы сёйлейген Бу Адам Кимdir? Бир Аллагыдан башгъа гюнагъларындан гечмеге ким бола? — деп ойлашмагъа баштайлар.

²² Оланы ойларын билип, Иса буладай дей:

* 5:17 Фарисейлер — ягъудилени арасында тувулунгъан дин ва сияsat бёлюк. Сёзлюкте де къара.

— Сиз неге олай ойлашасыз? ²³Къайсы рагъатдыр: «Сени гюнагъларынгдан гечилди», — демекми, ёгъесе: «Туруп, юрюп йибер», — демекми? ²⁴Мени, Инсанны Уланыны, бу дюньяда гюнагълардан гечмеге къудратым барны сиз гъали гёрежексиз, — деп жавап бере. Авруйгъан адамгъа буса:

— Сагъа айтаман: туруп, ятывунгну да алып, уюнге бар, — дей.

²⁵О шоссагъат бары да халкъны гёз алдында турға, ятывун да алып, Аллагъын шюкүр де эте туруп, уюнен гете. ²⁶Барысы да гайран болуп къалалар ва Аллагъын макътав этелер. Къоркъын гъалында:

— Бугун биз бек гайран ишлер гёрдюк, — дейлер.

Левийни Исаны якъчыларына къошуулуву

²⁷Шондан сонг Иса ондан гете. О ясакъ жыягъан ерде олтургъан Левий деген ясакъчыны гёре ва огъар:

— Гел, Мени артыма тош! — дей.

²⁸Левий де туруп, бары да затын да къюоп, Ону булан гете. ²⁹Левий оъзюню уюнде Иса учун бир уллу къонакълыкъ эте. Къонакъланы арасында бир хыйлы ясакъчылар ва оъзге адамлар да бола. ³⁰Фарисейлер ва дин алимлер буса Исаны якъчыларына:

— Сиз неге ясакъчылар ва гюнагъларын булан бирче олтуруп ашап-ичип турасыз? — деп сорай.

³¹— Эмчи савлагъа тюгюл, аврувлагъа тарыкълы бола. ³²Мен мульминлени тюгюл, гюнагълыланы товба этмеге чакъырмакъ учун гелгенмен, — деп жавап бере Иса олагъя.

Оразаны гъакъында

³³Олар шо заман Исаагъа:

— Ягъияны якъчылары чакъда-чакъда ораза туталар ва дуа этелер. Фарисейлер якъчылары да шолай этелер, Сеникилер буса ашап-ичип туралар, — дейлер.

³⁴Иса олагъя булай жавап бере:

— Тойда гиевню янында олтургъан гиевнёгерлени ашама къоймай сакълама бажарылармы? ³⁵Амма оланы янындан гиевню алып гетеген гюн гелер, шо гюнлөрде олар да ораза тутарлар.

³⁶Иса олагъя булай бир масал айта:

— Гъеч бирев, янгы опуракъдан гесек алып, эсги опуракъын ямав салмас. Салса, янгы опуракъ да бузулар. Янгы опуракъдан алынгъан ямав эсгисине ярашмас. ³⁷Гъеч бирев де эсги тулукълагъа янгы чагъырны тёкмес. Тёксе, янгы чагъыр тулукъланы йыртар, чагъыр да ерге тёгюлдер ва тулукълар да ярахсыз болур. ³⁸Янгы чагъыр янгы тулукълагъа тёгюлме герек! ³⁹Гъеч бирев эсги чагъырны ичгенден сонг, янгысын ичмеге сюймес, неге тюгюл: «Эсгиси яхшы бола», — дейлер.

Сонгутюнню масъаласы

6 ¹Бир керен сонгутюн Иса ашлыкъ чачылгъан авлакъдан оътип бара болгъан. Ону якъчылары, будай башланы юлкүп, къоллары булан увуп ашамагъа башлайлар. ²Фарисейлени бирлери олагъя:

— Сонгутюн гъарам затны сиз неге этесиз? — дейлер.

³Иса олагъя булай жавап бере:

— Оъзю де, ону булангъылар да ач болгъан заманда, Давут этген затны гъакъында сиз охумагъанмысыз? ⁴О Аллагъын уюнен гирген ва янгыз дин къуллукъулардан къайры дагъы биревге де ашама яратылмайгъан къурбан экмеклени алып ашагъан ва оъзю булан бирче болгъанлагъа да берген, — деп жавап бере. ⁵Сонг:

— Мен, Инсанны Уланы, сонгутюнню де уистюндеги гъакимимендир, — дей.

Къолу къуругъан адам

⁶Башгъа бир сонгутюн Иса синаогъга геле ва онда Аллагъыны каламын англата. Онда онг къолу къуругъан бир адам болгъан. ⁷Дин алимлер булан фарисейлер, Исаны айыпламакъ учун, сонгутюн О биревню сама сав этмесми экен деп къаравуллап токътагъан болгъан. ⁸Тек оларны хыялларын билип, Иса къолу къуругъан адамгъя:

— Туруп, ортагъа чыкъ! — дей.

О адам да, туруп, чыгъя. ⁹Шо заман Иса дин алимлер булан фарисейлеге:

— Мен сизге сорайман: сонгутюн не этме ярай? Яхшылыкъмы яда яманлыкъмы? Жанын къутгъарма герекми яда оылтурмө герекми? — дей.

¹⁰Оланы барысына да къарап, Иса о адамгъя: — Къолунгну узат, — дей.

О да шолай эте ва ону къолу сав болуп къала. ¹¹Дин алимлер булан фарисейлер буса ачуундан бирден-бир къазаплана ва Исаагъа не этме герек деп оъз арасында сёйлешелер.

Иса он эки элчисин танглай

¹²Бир керен шо гюнлөрде, дуа этмек учун, Иса тавгъа чыгъя ва сав гечени Аллагъын дуа эте туруп оътгере. ¹³Эртен болгъанда, Оъзюню якъчыларын янына чакъырып ва оланы арасындан он экисин танглап, олагъя элчилер* деп ат бере. Танглантанлары булардыр: ¹⁴Иса оъзюне Петер деп ат берген Симон ва ону иниси Андрей, Якъуб, Югъан, Филип,

* 6:13 Элчи (грекче «апостолос») – Аллагъайыларынада жиберген адам. Огъар ихтиярлары Иса Месигъ берген. Исаны башлаптагы он эки якъчысы элчилер болуп токътагъанлар.

Бартолмай,¹⁵ Маттай, Тома, Алфайны уланы Якъуб, Элинсюер* деп айтылагъан Симон,¹⁶ Якъубну уланы Ягъуда ва артда Исағъа хыянатлыкъ этген Ягъуда Искариет.

Яхшылыкъ ва налат

¹⁷ Олар булан бирге тюпге тюшоп, Иса бир тюз ерде токътай. Онда Ону кёп якъылары ва бютюн Ягъудеядан, Ерусалимден, денгиз ягъадагы Сайдандан ва Сурдан гелген кёп халкъ жыйылгъан болгъан.

¹⁸ Халкъ Огъар тынгламакъ, оызлени аврувларындан сав болмакъ учун гелген болгъан. Жинли адамлар да сав болгъанлар. ¹⁹ Бютюн халкъ Исағъа къолу булан бир тиймеге къаст эте, неге тюгюл Ону ичинден чыгъынан гюч оланы барысын да сав эте болгъан.

²⁰ Озынню якъыларына гөз къаратып, Иса булай дей:

— Гъей пакъырлар, сиз насиplлерсиз. Аллагъыны гъакимлиги сизин учундур. ²¹ Гъали ач къалгъанлар, сиз насиplлерсиз. Сизин Аллагъ тойдуражакъ. Гъали йылайгъанлар, сиз насиplлерсиз. Сиз күлежек-сиз. ²² Инсанны Уланы учун сизин адамлар гөрмө сюймейгенде, сизин къувалайгъанда, сизин сёгүп, атыгызын яманлайгъанда, сиз насиplлерсиз. ²³ Шо гюн къуваныгъыз ва сююнмеклигигизден оырге атылгызыз. Неге тюгюл де, кёклерде сизин уллу савгъат къаравуллагъан. Пайхаммарлар булан бу адамланы ата-бабалары да шолай этген.

²⁴ Сизге буса, гъей байлар, адаршай. Сиз сюйген чакъы кеп чекгенсиз.

²⁵ Сизге, гъей гъалиги токълар, адаршай. Сиз ач болажакъсыз. Сизге, гъей гъали күлөгөнлөр, адаршай. Сиз яс этип йылажакъсыз. ²⁶ Бары да адамлар сизин макътайгъан болгъан заманда, сизге адаршай: бу адамлары ата-бабалары ялгъан пайхаммарланы да шолай макътагъанлар.

«Душманларыгъызын сююгюз»

²⁷ — Амма сизге, Магъа тынглайгъанлагъа, айтаман: душманларыгъызын сююгюз, сизин сюймейгенлеге яхшылыкъ этигиз. ²⁸ Сизге налат берегенлөгө Аллагъыны яхшылыгъын ёрагъыз ва сизин хорлайгъанлар учун дуа этигиз. ²⁹ Ким сени бир яягынга ура буса, огъар урма бириси яягыгын да бакъдыр. Ким сени уyst опурагъынгын ала буса, гёлэгингни де чыгъарып алмагъа пуршав этме. ³⁰ Сенден гъар тилейгенте бер ва сеникин алгъанлардан къайтарып талап этме. ³¹ Адамлар сизин учун не этгенни сюе бусагъыз, олар учун сиз де шолай этигиз.

* 6:15 Элинсюер — он эки элчиден бириси болгъан Симон алда «Элинсюерлер» деген дин-жамият къурумну ортакъчысы болгъан буса ярай. Шо къурум Ягъудеядыны румлуланы зулмусундан савутну гючю булан къутгъармагъа къаст эте болгъан.

³² Эгер сиз янгыз оызюгюзню сюегенлени сююп къойсагъыз, ону учун неге макътав къаравуллайсыз? Неге тюгюл де, гюнагъылар да оызлени сюегенлени сюелер. ³³ Эгер сиз янгыз оызюгюзге кёмек этигендеге кёмек этип къоя бусагъыз, ону учун неге макътав къаравуллайсыз? Неге тюгюл де, гюнагъылар да шолай этелер. ³⁴ Эгер янгыз къайтарып алмагъа умут булан борчъя бере бусагъыз, ону учун неге макътав къаравуллайсыз? Неге тюгюл де, берген чакъысын къайтарып алмакъ учун, гюнагъылар да гюнагъыллагъа борчъя берелер.

³⁵ Сиз буса шолай этмегиз. Сиз оызюгюзню душманларыгъызын сююгюз, олагъа кёмек этигиз ва къайтарар деп умутламай, борчъя беригиз. Сизге шо заман Аллагъ разилигин гёрсетежек ва сиз Аллагъ-Тааланы авлетлери болажакъсыз, неге тюгюл О яхшылыкъны билмейгенлөгө де, яманлагъа да бир йимик яхшыдыр. ³⁶ Атагъыз нечик рагымулу буса, сиз де шолай рагымулу болугъуз.

«Башгъаны айыпламагъыз»

³⁷ — Башгъаланы кем гёрмегиз, Аллагъ сизин де кем гёрмес, биревнү де айыпламагъыз, Аллагъ сизин де айыпламас, гечигиз, сизден де гечилер. ³⁸ Беригиз, сизге де берерлер; басылып сыйлашгъан, тёбеси чыгъып толгъан күйде сизин этегигизге гелип тёгерлер. Сиз къайсы оылчев булан оылчесегиз, шолай оылчев булан сизге де оылченер.

³⁹ Иса олагъа булай бир масал айта:

— Сокъур сокъурну башын тутуп юрюп болурму? Экевю де чунгургъа тюшоп гетмесми? ⁴⁰ Муталим муаллимиден оыр болмас. Янгыз охувун тамамлагъан сонг, гъар муталим оыз муалими йимик болур.

⁴¹ Къардашынгны гёзүндеги чёпнү сен неге гёрресен, оызюнгню гёзүндеги аркъалыкъыны гёрмейсен? ⁴² Яда къардашынга: «Къардашым, къайда, сени гёзүндеги чёпнү тайдырайым», — деп нечик айтма боласан, оызюнгню гёзүндеги аркъалыкъыны буса гёрмейсен? Гъей экиюзлю! Башлап оызюнгню гёзүндеги аркъалыкъыны тайдыр, къардашынгны гёзүндеги чёпнү нечик тайдырмада герекни шо заман гёрресен.

Терек ва емиши

⁴³ — Яхшы терек яман емиш бермес, яман терек де яхшы емиш бермес. ⁴⁴ Терек емишине къарап танылыр. Гоган уылкюлерден инжир чёпленмес, тегенек уылкюлерден де юзюм жыйылмас. ⁴⁵ Яхшы адам юргини яхшы хазнасындан яхшы затлар чыгъарыр. Яман адам буса юргини яман хазнасындан яман затлар чыгъарыр. Неге тюгюл де, юрекде бар зат тилинден таба чыгъар.

Эки башгъа кюрчю

⁴⁶— Неге сиз Магъя: «Раббим, Раббим!» — деп айтасыз, оъзюгюз буса Мени айтгъанымны этмейсиз? ⁴⁷Мени яныма гелеген, Мени сёзлериме тынглайгъан ва оланы күтеген адамны ким булан тенглешдирме ярайгъанны Мен сизге гёрсетермен. ⁴⁸Ону уйй къурагъанда терен къазып кюрчюсөн ташны уьстюне салагъан адам булан тенглешдирмеге ярап. Оъзенлер ташып, ташгын гелип, сув урунгъан заманда, шолай ишленген уййню тербетмеге болмай, неге тюгюл о яхши ишленген. ⁴⁹Мени сёзлериме тынглап, оланы күтмейген адамны топуракъынды уьстюндө кюрчюсөз уйй къургъан адам булан тенглешдирмеге ярай: оъзен ташып, сув гелип урунгъан заманда, шолай уйй шоссагъат чётоп къала, олай уййню бузулуву къоркъунч гелтире.

Юз асерни башчысыны иманы

7 ¹Оъзюне тынглагъан халкъыга бары да айтагъанын айтып битгенде, Иса Капернаумгъа гире. ²Онда бир юз асерни башчысы болгъан. Ону кёп сюеген бир къулу бек авруп оъле турал болгъан. ³Юз асерни башчысы, Иса гелгенни эшитип, оъзюню къулун сав этсин деп, Огъар тилемеге ягъудилени тамазаларын* йибере. ⁴Олар Исаны янына гелип, Огъар бек ялбарып тилен:

— О Сен оъзюне шолай кёмек этмеге лайыкълы адам, ⁵о бизин халкыбызын сюе ва бизге синагогну да о къуруп берген, — дейлер.

⁶Иса олар булан гете ва юз асерни башчысыны уюнне ювукълаша. Шо юз асерни башчысы оъзюню янына ювукъларындан Исағъа шулай айтсын деп йибере:

— Я Раббим, авара болма! Сен мени уюмню ичине гирмеклигинде мен лайыкъын тюгюлмен. ⁷Шо саялы Сени янынга гелмеге оъзюмню де лайыкъын гёрмедим, тек Сен бир сёз сёйлесенг, мени къулум сав болуп къалажакъ эди. ⁸Мен де оъзюмню гъакимимни табилигингеди бир адамман, мени табилигимде де асерлер бар. Бирине: «Гет!» — деймен — гете, башгъасына: «Гел!» — деймен — геле, къулума да: «Муну эт!» — деймен — эте.

⁹Иса бу сёзлени эшитгенде, огъар тамашалыкъ этип, Оъзюню арты булан гелеген халкъыга буладай дей:

— Сизге айтаман, гъатта Исрайылда да Мен бу къадар уллу имангъа къаршы болмадым.

¹⁰Йиберилген адамлар уйге къайтып гелгенде, авруйгъан къулуну сав болуп табалар.

* ^{7:3} Тамазалар — Исаны заманында ягъудилени арасындагы абурлу адамлар. Олагъа бир-бир дин адатланы юрютмек ва жамият борчлар тапшурула болгъан.

Наинде бир тул къатынны уланыны тириливию

¹¹Шондан сонг, узакъ къалмай, Иса Наин деген бир шагъаргъа гете. Иса булан биргэе Ону якъылары ва кёп халкъ да бола. ¹²Иса шагъарны къапуларына ювукълашгъан заманда, онда бир тул къатынны биргиге-бир уланыны сюегин алыш чыгып геле болгъан. Шагъардан бу къатын булан кёп халкъ геле болгъан. ¹³Къатынны гёрюп, Раббини огъар языгы чыгъа. Къатынгъа О:

— Ийлама, — дей.

¹⁴Ювукълашып, табутгъа тие ва гётерип алыш барагъанлар токътайлар. — Гъей улан, сагъа айтаман, тур! — дей Иса.

¹⁵Олью туруп олтура ва сёйлемеге башлай. Иса ону анасына тапшура. ¹⁶Барысын да къоркъув къуршай ва:

— Бизин арабызда бир уллу пайхаммар белгили болду. Аллагъа Оъзюнию халкына кёмекге гелди, — дей туруп, Аллагъыга макътавлар этелер. ¹⁷Ону гъакындашы шолай хабар биютон Ягъдеягъа ва айлана якълагъа яйылып гете.

Иса ва Ягъия пайхаммар

¹⁸Ягъия пайхаммарны якъылары огъар бары да бу хабарны билдири. ¹⁹Ягъия, оъзюню якъыларындан экевион янына чакъырып, оланы Рабби Исаны янына:

— Гелмеге герекли Сенмисен яда биз башгъасын гёзлейикми? — деп айтмагъа йибере.

²⁰Исаны янына гелип, олар:

— «Гелмеге герекли Сенмисен яда биз башгъасын гёзлейикми?» — деп сорамагъа Сени янынга бизин Ягъия йиберген, — дейлер.

²¹Шо заман О кёплени аврувлардан, сыркъавлардан ва жинлерден сав этип ва бир кёп сокъурлары гёзюн ачдырып турал болгъан. ²²Иса олагъа буладай дей:

— Барып, эшитген ва гёрген затларыгъызын Ягъиягъа айттыгъызы: со-къурлар гёз ача, акъсакъылар юрюй, яман гён аврувлулар сав бола, сангыравлар эшите, оълюлер тириле ва пакъырлагъа Сююнч Хабар билдириле. ²³Насиплидир Магъя шеклик этмейген.

²⁴Ягъия йиберип гелгенлер гете. Сонг Иса халкъыга Ягъияны гъакында айтмагъа башлай:

— Дангылгъа не гёрмеге деп баргъан эдигиз? Ел чайкъайгъан бир къамушну гёрмегеми? ²⁵Дагы кимни гёрмеге баргъан эдигиз дагы? Тизив опуракъылар гийген адамны гёрмегеми? Тизив опуракъылар гиегенлер, кюрюкде яшайгъанлар пачаланы къалаларында болалар. ²⁶Кимни гёрмеге деп баргъан эдигиз? Пайхаммарны гёрмегеми? Дюр! Сизге

айтаман: сиз гёрген адам пайхаммардан да уллудур.²⁷ Ягия пайхаммарны гъакында Сыйлы Язывларда булаг язылгъан:

Муна, Мен Сени алдынга Овзюнню чавушумну ииберемен.
О Сени алдында ёлунгну гъазирлекек.

²⁸ Сизге айтаман: инсанланы арасында Ягиядан ойр болуп дагызы бирев де ёкъдур, амма Аллагыны гъакимлигини тюбюндегилени ингиччиси де ондан уллудур.

²⁹ Исағя тынглагъан бары да халкъ, гъатта ясакъчылар да, Аллагыны ёлу адилли экенине мюкюрюк этген. Неге тюгюл де, сувгъа чомуп, Ягия оызлени Аллагыгъа тапшурсун деп, олар ону янына гелелер. ³⁰ Фарисейлер ва дин алимлер буса Ягия, сувгъа чомуп, оызлени Аллагыгъа тапшурмагъанына гёре, Ону ёлун гери уралар.

³¹ О заман Иса булаг дей:

— Бу наслуну адамларын Мен ким булан тенглешдирейим? Олар кимге ошайлар?³² Олар майданда олтуруп: «Биз сизге зурнай соқьдукъ, сиз буса бийимедигиз, биз сизге мунглу йырлар йырладыкъ, сиз буса тююнүп йыламадыгъыз», — деп бир-бирине къычырагъан яшлагъа ошайлар.

³³ Ягия гелгенде, ораза тутду ва чагыр ичмеди, амма сиз: «О жинли адам», — дейсиз. ³⁴ Мен, Инсанны Уланы, гелгенде, ашадым ва ичдим. Сиз буса: «Къарагызы, ашама ва чагыр ичме сюеген адам, ясакъчыланы ва гюнагъыланы къурдашы!» — дейсиз. ³⁵ Амма Аллагыны гъакылыны гертилиги Ону ёлuna тюшгенлени ишлеринде гёринедир.

Иса ва бир гюнагъылы къатын

³⁶ Фарисейлерден бириси Исаны тюш ашгъа чакыра. Фарисейни уюне гирип, Иса ону тепсисинде олтура. ³⁷ Шонда о шагъарда яшайгъан гюнагъылы бир къатын, Иса фарисейни уюнде олтурғынны билип, ичинде бек арив ийисли майы булангъы чыны кажинни гелтире. ³⁸ Исаны аякълары бар якъда токътап йылай туруп, бу къатын Ону аякъларына гёзъяшларын акъдырмагъа баштай. Сонг овзюню чачлары булан гёзъяшларын сирип, Ону аякъларын оббе ва шо арив ийисли майны сюрте.

³⁹ Исаны уюнене чакыргъан фарисей шону гёргенде: «Бу Адам герти пайхаммар болгъан эди буса, Овзюнене тиеген къатын ким ва нечик къатын экенни билер эди. Бу чу бир гюнагъылы къатын», — деп ойлаша.

⁴⁰ Иса булаг дей:

— Симон, мени сагъа бир-эки айтагъаным бар.

— Айт чы, Устаз, — дей о.

⁴¹ — Бир бай адамны эки борчлусуну бири огъар беш юз гюмюш акъча, биревюсю элли гюмюш акъча борчлу болгъан. ⁴² Оланы тёлемеге бир заты да болмагъаны саялы, о экевионден де гечген. Энни айт чы сен, шо адамланы къайсы бай адамны кёп сюежек? — дей Иса.

⁴³ Овзюне кёпнүү гечгени деп ойлайман, — деп жавап бере Симон. — Сен тюз ойлайсан, — дей Иса.

⁴⁴ Къатынгъа багып къарап, Иса Симонгъа булаг айта:

— Гёремисен бу къатынны? Мен сени уюнге гелдим, сен Магъя аякъларымны жувмагъа сув сама бермединг. Бу къатын буса Мени аякъларымны гёзъяшлары булан жувуп, чачлары булан сибирди. ⁴⁵ Сен мени оыпмединг, о буса Мени гелгенден берли токътавсуз Мени аякъларымны ойбуоп тура. ⁴⁶ Сен Мени башыма зайдун май сюортмедиң, о буса Мени аякъларыма арив ийисли май сюортдю. ⁴⁷ Мен сагъа айтаем неге экенни: о кёп сюе, неге тюгюл де кёп гюнагълары гечилген. Кимни гюнагълары аз гечиле буса, о аз сюе. ⁴⁸ Иса къатынгъа:

— Сени гюнагъларынг гечилди, — дей.

⁴⁹ Ону булан бирче тепсиде олтурғынлар: «Гюнагъланы да гечеген Бу кимдир?» — деп ойлашмагъа баштайлар. ⁵⁰ Амма Иса къатынгъа:

— Иманынг сени къутгъарды, сен буса гъали парахатынга уюнге гет, — дей.

Исаны узатагъан къатынлар

8 ¹ Шондан сонг узакъ къалмай Иса, шагъарлагъа ва юртлагъа барып, Аллагыны гъакимлигини гъакындагы Сююнч Хабарны халкъты билдирип юрий. ² Ону булан бирче он эки де элчи, жинлерден ва аврувлардан сав болуп тазалангъан бир нече къатын, овзюню ичинден етти жин къуваланып тайгъан Маждаллы Мариям, ³ Гыродну уйын къулукъларыны башын тутгъан Гъузну къатыны Ёгъанна, Сусанна ва кёп овзелери бола. Олар оызлени харжы булан Исағя ва Ону элчилерине кёмек этелер.

Чачывчуу масалы

⁴ Кёп халкъ жыйылып, бары да шагъарлардан Исаны янына адамлар гелген заманда, О олагъа масал айтмагъа баштай:

⁵ — Чачывчу урлукъ чачмагъа чыкъгъан болгъан. Чачагъанда, урлукъланы бирлери ёл ягъагъа тюшүп, аякъ тюпде тапталып къала. Къушлар гелип оланы чёплеп ашайлар. ⁶ Бирлери ташкъатыш ерге тюшүп, чыкъгъан сонг, къуруп къала, неге тюгюл онда дымлыкъ ёкъ. ⁷ Бирлери тегенекликке тюше. Тегенеклер оысуп, оланы оысме къоймай, янча.

⁸ Башгъа урлукълар берекетли топуракъга тюше ва оысуп, юз керен артыкъ тюшүп бере.

Буланы айттып, Иса:

— Къулакълары барлар эшитсинлер! — дей.

Масалны баяны

⁹ Исаны якъылары Огъар:

— Бу масалны маңнасы nedir? — деп сорайлар.

¹⁰ Иса булай жавап бере:

— Аллагы нечік гәкимлік этегенни сырларын билмеге сизге түч бөрилген. Мен башғалагын масаллар болан сёйлейгенимни себеби: олар тынглап туражакълар, амма англамажакълар; къарап туражакълар, амма гәрмежеклер.

¹¹ Бу масалны маңнасы будур: урлукъ Аллагыны каламыдыры. ¹² Ёлну ягъасына тюшгенлери — каламны эшитегенлер. Сонг, оланы янына иблиц гелип, олар иман салмасын ва күтгъарымасын деп, оланы юреклерінден каламны алып гете. ¹³ Ташқытыш ерлеге чачылғынан буса — сёзню эшитип, ону сюонч болан къабул этегенлер. Амма оланы тамурлары болмайғынан саялы, бир аз заман иман салалар, сынавғында тюшгенде буса, иманындан тайып къалалар. ¹⁴ Тегенекли ерге чачылғынлары — каламны эшитегенлер, амма яшавну аваралары, байлық да кеп чегив болан бувулуп къала ва оланы тюшюмю болмай. ¹⁵ Берекетли топуракъғынан чачылғынлары буса — каламны эшитип, ону яхшы ва таза юрекде сакълайғынлар ва чыдамлықъда тюшюм берегенлер.

Бары да зат аянғын чыгъажасы

¹⁶ — Бирев де чыракъ ягъып, ону устьюне я савут къапламас, яда тахны тюбюне салмас, уйге гирегенлер ярыкъын гәрсюн учун, гәрюнеген бийик ерге салыр. ¹⁷ Неге тюгюл де, ачыкъ болмай къалагын бир сыр да ёкъудур, билиніп аянғын чыкъмай къалагын бир яшырылғын зат да ёкъудур. ¹⁸ Шолайлықъда, сизин тынглайғын кююзуге тергев этигиз: кимники бар буса, огъар дагъы да берилежек. Кимники ёкъ буса, ону оyzю бар деп хыял этеген заты да алынажакъ.

Исаны анасы ва инилері

¹⁹ Бир керен Исаны янына Ону анасы ва инилері геле. Амма халкъны көплюгүндөн олар Ону ювугъуна барып болмайлар. ²⁰ Огъар:

— Сени ананг ва инилеринг, Сени гәрме сюоп, кырда токътагынлар, — деп билдирилер.

²¹ — Мени анам ва инилерим, Аллагыны каламына тынглап, ону күтегенлердир, — деп жавап бере Иса олагъа.

Иса алматолпаннын токътата

²² Бир керен Иса, Оъзюню бир нече якъылары да булан бир къайыкъында минип, олагъа:

— Кёлнү бириси ягына барайыкъ, — дей.

²³ Олар юзюп барагъанда, Иса юхлап къала. Кёлде гючлю ел гётери-лип гете. Толкъунлар къайыкъында урунуп, олар бир къоркъунчлу гылгында тюшелер. ²⁴ Ювугъуна барып, олар Исаны уятып:

— Устаз! Устаз! Биз батыла турабыз, — дейлер.

Уянып, О елни ва сувну гылакленивюн токътата. Олар да токътап, бир шыптыкъ болуп къала. ²⁵ Иса олагъа:

— Сизин иманыгызын къайдадыр? — дей.

Олар буса къоркъуп ва гыйран болуп, бир-бирине:

— Еллеге де, сувлагы да буйрукъ этеген ва олар да Оъзюне таби болагын Бу Кимдир? — дейлер.

Жишли бир адамны сав болуву

²⁶ Олар Галилея кёлнү къаршысында ерлешген герасалыланы топурагына гелелер. ²⁷ Иса ягъагын чыкъында, Огъар юртдан бир адам къаршылаша. Бу адам жинли болуп турғынан, устьюне опуракъ гиймейгени ва уйде тюгюл, къабурларда яшайғынан хыйлы заман болғын.

²⁸ Исаны гәргенде, О акъырып, Ону аякъларына баш ура ва:

— Гей Иса, Аллагы-Тааланы Уланы! Менден не сюесен? Ялбараман Сагъа, магъа азап берме, — деп къычыра.

²⁹ Неге тюгюл де, Иса жинге шо адамдан чыгъып тайсын деп буюргын болғын, о буса узакъ заманы боюнда огъар азап берип турғынан. О адамны енгемек учун, ону аркъанлар ва шынжырлар булан байлағынлар. О адам буса байлавларын да уъзюп, жинлер къувалап, гиши турмайғын ерге чыгъып гете болғын. ³⁰ Иса огъар:

— Сени атынг кимдир? — деп сорай.

— Легион*, — деп жавап бере о, неге тюгюл ону ичине кёп жинлер гирген болғын.

³¹ Жинлер, оъзлеге оълюлер болагын ерге тюшюп гетмекни буюрмасын деп, Исағыя ялбарапар. ³² Онда тав бетде оттайғын бир улдуң донгуз сирив болғын. Жинлер де Исағыя оъзлеге донгузланы ичлерине гирмеге изну берсип, донгузланы ичлерине гирелер. Иса да изну бере. ³³ Жинлер де, адамлардан чыгъып, донгузланы ичлерине гирелер. Сирив чабып ийберип, учурумдан таба кёлгө тюшюп, сувға бата.

³⁴ Донгуз сакълайғынлар, болғын ишни гәрүп, къачып гете, шағырда ва юртларда бу хабарны яя. ³⁵ Халкъ болғын ишни гәрмеге чыгъында Исаны янына геле. Ичинден жинлер чыкъынан адамны Исаны аякъларыны алдында гийинген күйде ва гъакъылы да къайып гелип,

*^{8:30} Легион — румлуларынан бир нече минг адамы буланғы асгер бёлүгү. Мунда «өйтесиз кёп» деген маңнада.

олтуруп турғынан гёрюп, бек къоркъя. ³⁶ Бу ишни гёргенлер буса жинли адам нечик сав болғынны гелгенлеге англаталар. ³⁷ Герасаны айланасындағы бютюн халкъ Исагъя ондан гетмекни тилей, неге десе олар бек къоркъя. О да къайыкъя да минип гете.

³⁸ Ичинден жиңлер чыкъғын адам оғзюн Ону булан бармагъя къойсун деп тилей. Амма Иса ону къайтарып йибере ва:

³⁹ – Уыонге къайт ва Аллагъя сағыа не этгенни айт, – дей. О да гетип, Иса оғзюне этген затны бютюн шағъаргъя билдире.

Тирилген къызыз ва сав болғын къатын

⁴⁰ Иса гери къайтгъанда, Ону кёп халкъ къаршылай. Ону барысы да гёзлеп тұра болғын. ⁴¹ Шонда синагогну башчысы болғын Яир деген бир адам гелип, Исаны аяқъарына баш ура ва Оғыар оғзюню уыоне гелсин деп тилей. ⁴² Неге тюгюл де, ону он эки йыллыкъ бир къызы бек авруп оғле тұра болғын.

Иса онда бара. Халкъ Оғыар ябурула ва айланасын къуршап ала. ⁴³ Он эки йылдан берли къаны гетип авруйғын, бары да байлығын әмчилеге берген, амма оланы гъеч бириси де оғзюн сав этип болмағын бир къатын, ⁴⁴ артындан таба барып, Исаны опурагъыны этегине тие ва шоссагъят ону къаны гетегени токттай. ⁴⁵ Иса:

– Магъя ким тииди? – деп сорай.

Гъариси оғзю тиймегенни айта. Шо заман Петер:

– Устаз, сени айлананға кёп халкъ бар ва бары да яқъардан ябурулуп геле, – дей.

⁴⁶ Амма Иса:

– Магъя ким буса да бирев тииди, неге тюгюл Мен оғзюмден чыгып барагъан бир къудратны гъис этдим, – дей.

⁴⁷ Шо къатын, болғын зат билинмей къалмажағын англагъанда, къартыллай түрүп гелип, Ону аяқъарына баш ура. Бютюн халкъны алдында Оғыар не себепден тийгенин ва шоссагъят сав болғынан айта. ⁴⁸ Иса да оғыар:

– Къызыз, иманынг сени сав этди, эсен-аман бар, – дей.

⁴⁹ Иса шо сёzlени сёйлеп турғында, синагогну башчысы Яирни уыонден бир адам гелип:

– Сени къызынг оғлодю. Устазны негъакъ авара этме, – дей.

⁵⁰ Шо сёzlени эшитгенде, Иса синагогну башчысына:

– Къөркъяма, иман салып къой, о да тирилежек, – дей.

⁵¹ Уйге гелгенде буса, О Петерден, Юғандан, Якъубдан ва къызыны ата-анасындан башгъя биревни де уйге гирме къоймай. ⁵² Барысы да къызғын тююнп жас этип йылайлар. Амма О:

– Йыламагъыз, о оғламеген, юхлап тұра, – дей.

⁵³ Къызын оылгенин билип, олар Иса айтагъанны мысгыллап кюлеме къарайлар. ⁵⁴ О буса къызын къолун тута ва:

– Гъей къызым, тур! – дей.

⁵⁵ Къызын ругъу гери къайта ва шоссагъят о аякъы тұра. Иса да оғыар ашама зат берсін деп буорға. ⁵⁶ Къызын ата-анасы гайран болуп къала. Иса буса болғын бу ишни гъакъында биревге де сёйлемегиз деп тапшура.

Иса он эки элчисин Сююнч Хабарны билдирме йибере

9 ¹Он эки де элчисин чакъырып, Иса олагъя бары да жинлени къуваламакъ ва аврувланы сав этмек учун гъакимлик ва къудрат бере.

² Оланы Аллагъыны гъакимлиги гъакъда билдирмеге ва аврувланы сав этмеге йибере. ³ Иса олагъя булаидай дей:

– Ёлға бир зат да алмагъыз: не таякъ, не дорба, не экмек, неде ақъча, эки гийим опурагъыгыз болмасын. ⁴ Эгер де сиз биревни уюнне гирсегиз, гетмеге заман болғынча, онда къалыгъыз. ⁵ Сизин къабул этмеген ерде буса, о шағъардан чығығын заманда, аяқъарыгъыздагы чантны да силкип тайдырыгъыз. Бу олар учун буварыв болажакъ.

⁶ Исаны якъылары ёлтъя чығыалар ва юртлагъя барып, Сююнч Хабарны яя туруп, гъар ерде аврувланы сав этелер.

Гыироднұ гъалеклениво

⁷ Гыирод гъаким, бу ишлени барын да эшитип, гайран бола, неге тюгюл бирлери: «Ягъия пайхаммар оылюмден тирилген», ⁸ башгъалары: «Илияс пайхаммар гелген», биреволери буса: «Бырынгы пайхаммарланы бири тирилген», – дейлер.

⁹ – Мен Ягъияны башын геедим. Оғзюню гъакъында мен бу затланы эшитеген Бу ким болажакъ дагы? – дей Гыирод. Сонг о Исаны гёргемеге сюе.

Беш минг адамны тойдурув

¹⁰ Къайтгъан сонг, элчилер Исагъя оғзлер этген ишлени гъакъында айтадар. О да оланы Оғзю булан алып, Байтсайда деп айтылагъян шағъарны ювугъундагы бир чет ерге гете. ¹¹ Амма халкъ билип, Ону артындан бара. Иса адамланы арив къабул эте, олагъя Аллагъыны гъакимлиги гъакъда англатса сав болмагъя сюйгенлени сав эте.

¹² Гюн артылып, ахшам болмагъя башлай. Он эки де элчиси Исагъя ювукъ гелип:

– Халкъны къайтар, олар айланадагы юртларда ва махилерде оғзлеге турмагъя ер ва ашама аш тапсынлар, неге тюгюл биз мунда бир адам да ёкъ чет ердебиз, – дейлер.

¹³— Олагъа ашама затны сиз беригиз, — дей Иса олагъа.

— Бизин мунда янгыз беш экмегибиз де, эки балыгъыбыз да тюгюл ёкъ. Бары да бу адамлар учун ашама затны биз барып сатып алгъанны сюемисен? — деп сорайлар олар.

¹⁴ Олар онда беш мингге ювукъ адам болгъан. Иса якъчыларына:

— Оланы элли-элли этип, гюп-гюп этип олтуртугъуз, — дей.

¹⁵ Шолай этип, олар барысын да олтурталар. ¹⁶ Иса беш экмекни де, эки балыкъыны да алып, кёкге багып къарап, шюкюр дуа эте. Сонг сындырып, экмеклени якъчыларына бере, олар да халкъыга пайлайлар. ¹⁷ Барысы да ашап тоя. Къалгъан гесеклени жыйып, он эки земгилни толтуралар.

Петер Иса Месигъ экенге шағатлыкъ эте

¹⁸ Бир керен Иса янгыз ерде дуа этегенде, Ону янына якъчылары геле. Иса олагъа:

— Халкъ Мени ким деп гысап эте? — деп сорай.

¹⁹— Бирлери Ягъия пайхаммар, башгъалары Илияс, биревюлери буса бырынгъы пайхаммарлардан бири тирилген деп гысап эте, — деп жавап берелер олар.

²⁰— Сиз Мен кимдир деп ойлашасыз? — деп сорай Иса олагъа.

— Аллагъ йиберген Месигъ! — деп жавап бере Петер.

²¹ Иса шо гъакъда биревге де айтмасын деп, олагъа къатты күйде бувара ва ²² бурай дей:

— Магъа, Инсанны Уланына, кёп азап чекмеге, тамазаланы, баш дин къуллукъчуланы ва дин алимлени янындан гери урулмагъа, оылтюрюлмеге ва уьчюнчю гюн тирилмеге герек болажакъ.

²³ Сонг Иса барысына да бурай дей:

— Ким Мени булан гелмеге сюе буса, оызюню хыялларын гери урсун ва гъар гюн хачын да гётерип, Мени артыма тюшсюн. ²⁴ Ким оызюню жанын къутгъармагъа сюе буса, о шону тас этер. Амма ким жанын Мени учун тас этсе, о шону къутгъарап. ²⁵ Эгер инсан бютюн дюньяны къазанып, оызюн пасат этсе яда оызюне зарал этсе, ондан не пайда боллур? ²⁶ Ким Менден ва Мени сёзлеримден илыкъса, Инсанны Уланы да Оызюню, Атасыны ва Аллагъыны малайиклерини сыйлы нюрю булан гелген заманда, о адамдан оызюнден илыгъар. ²⁷ Гертисин сёйлеймен сизге: мунда токътагъанланы арасында Аллагъ нечик гъакимлик этежегин гёrmей туруп оылмежеклер бар.

Исаны тюрлевио

²⁸ Бу сёзлени сёйлеп сегиз гюндөн сонг, Петерни, Югъанны ва Якъубу да алып, Иса дуа этмек учун тавгъа чыгъа. ²⁹ Дуа этип турагъан заманда, Исаны гёрюньюшо алышынып гете ва уьстюндеги опуратып гёз

къамаштырагъан күйде ап-акъ болуп къала. ³⁰ Ону булан оызлерден нюр тёгюлюп гелеген экев лакъыр эте. Олар Муса ва Илияс болгъан. ³¹ Олар Иса булан Ону бу дюньядан гетmekлиги гъакъында сёйлегенлер. Шо иш Ерусалимде кютюлме тарыкъ болгъан.

³² Петер ва ону булан болгъанлар терен юхугъа баталар. Уянгъанда буса, Исаны, Ону булан токътагъан экевнүо ва Исаны сыйлы нюрюн гёrelер. ³³ Олар Исаны янындан гетме айланагъан заманда, Петер Огъар:

— Устаз, бизин мунда болмакълыгъыбыз не яхшыдыр! Бирин Сени учун, бирин Муса учун, бирин де Илияс учун уыч чатыр къура-йыкъ, — дей.

Шо заман не сёйлейгенин о оызю де билмей. ³⁴ О бу сёзлени сёйлеп турагъанда, бир булат гелип, оланы уьстюнде салкынлыкъ болдура. Оызлер булаттагъа гиргенде, Исаны якъчылары бек къоркъалар. ³⁵ Амма булатдан таба:

— Бу Мени Сайлангъан Уланымдыр, Огъар тынглагъыз, — деген бир сес чалына.

³⁶ Бу сес токътагъанда, олар онда Исадан башгъа дагызы биревнүо де гёrmейлер. Олар тынып токътайлар ва шо гюнлерде гёргенлерин биревге де айтмайлар.

Жинли яшины сав болуву

³⁷ Артындағы гюн олар тавдан тюшүп гелегенде, Исаны кёп халкъ къаршылай. ³⁸ Бирден халкъны арасындан бирев къычыра:

— Устаз! Сагъа ялбараман, мени уланыма къара, о мени биргина-бир уланым! ³⁹ Бир жин уланымны тута, о да хапарсыздан къычырып ийбере, ону аврув тута, авзундан гёбюк геле. Уланымны инжитген сонг да, ондан гъарангъа айрыла. ⁴⁰ Шону къуваласын деп, Сени якъчыларынга тиледим, тек олар болмадылар.

⁴¹— Гъей имансыз ва бузукъ адамлар! Къачан болгъунча Мен сизин булан туражакъман? Къачан болгъунча сизге чыдап туражакъман? Гелтир мунда сени уланынгны! — дей Иса.

⁴² Яш гелегенде, жин ону ерге йыгып тёбелемеге башлай, амма Иса жинге чыкъ деп буора ва, уланны сав этип, ону атасына къайтарып бере. ⁴³ Барысы да Аллагъыны къудратына гъайранлыкъ этип къала. Олар Оызю этген бары да затлагъа тамашалыкъ этип турагъанда, Иса якъчыларына:

⁴⁴— Мен сизге айтагъангъа тынглап, ону эсигизде сакълагызы: Мени, Инсанны Уланын, инсанланы къолуна бережек, — дей.

⁴⁵ Амма олар бу сёзлени англамайлар ва шолар олар учун сырлы күйде къала. Шону олар Иса гъа сорамагъа да къоркъалар.

«Ким уллудур?»

⁴⁶ Исаны якъчыларыны арасында оызлени къайсы уллудур деген бир эришивлюк тұва. ⁴⁷ Иса, оланы юреклериндеи ойну билип, бир гиччи яшны алып, Озыу булан янаша сала ⁴⁸ ва олагъя:

— Бир гиччи яшны Мени атымны гюрометинден ким къабул эте буса, шо Мени де къабул этер. Мени ким къабул эте буса, шо Мени ийбергенни де къабул этер, неге тюгюл сизден ким барындан да гиччи буса, шо барындан да уллу болажакъ, — дей.

«Сизге къаршы тюгюллөр сизин янығызыздыр»

⁴⁹ Бу заман Юғын:

— Устаз! Биз Сени атынг булан жинлени къувалайған бир адамны гёрдюк, бизинки болмагъаны саялы, биз ону токътатмагъа къаралықъ, — дей.

⁵⁰ — Ону токътатмагъыз, неге тюгюл сизге къаршы тюгюллөр сизин янығызыздыр, — дей Иса оғыар.

Самариялылар Исаны сүймей

⁵¹ Озыу дюньядан алынажакъ гюнлер ювукълашғанда, Иса Ерусалимге бармагъа токъташа. ⁵² Озыондеп алда О адамланы йибере. Ону къаршыламакъ учун, о адамлар бары да затны гъазирлемеге самариялыланы бир юртуна баралар. ⁵³ Онда Исаны къабул этмейлер, неге тюгюл о юртдагылар Ону Ерусалимге бармагъа чыкъғынан гёре. ⁵⁴ Шону гёрюп, Ону якъчылары Якъуб ва Юғын:

— Я Рабби! Сюе бусант, Илияс этгенде йимик, кёкден от ялын тюшюп, оланы кырысын деп айтайдыкъмы? — дейлер. ⁵⁵ Иса, бурулуп къарап, олагъя шону этмесин деп къатты күйде бувара. ⁵⁶ Сонг олар бир башгъа юртға гетелер.

**Исаны якъчыларыны алдына
салынагъан талаплар**

⁵⁷ Олар ёлун узаталар. Ёлда бирев Исағъя:

— Сен къайда барсанг да, мен Сени артынг булан гележекмен, — дей.

⁵⁸ — Тюлкюлени инлери, кёкде учагъан къушланы уялары сама бар. Мени, Инсанны Уланыны, буса башымны сыйындырмагъа ерим де ёкъ, — дей Иса оғыар.

⁵⁹ Башгъа биревионе Иса:

— Гел, Мени артыма тюш, — дей.

— Я Раббим! Бир алдын уйге барып, атамны гёмюп гелмеге изну бер, — дей о.

⁶⁰ — Оылюлени оызлар оылюлер гёмсюнлер, сен буса бар, Аллагъыны гъакимлиги гъакъда билдир, — дей Иса оғыар.

⁶¹ Башгъа бирдагысы:

— Я Раббим, мен Сени якъчыларынга къошуларажакъман, тек бир алдын магъа мени уйдегилерим булан савболлашма изну бер, — дей Исағъя.

⁶² — Сабан бутакъыны туттъан тъар ким артына гёз къаратса буса, оғыар Аллагъыны гъакимлигини тюбюнде болмагъа къыйышмас, — дей Иса оғыар.

Иса Озыоню етмиши эки якъчысын йибере

10 ¹ Сонг Раббибиз Иса, якъчыларыны арасындан дагы да етмиши экисин* сайлап, Озыу барма герекли гъар шагъаргъа ва юртға Озыоню алдындан жут-жут этип, оланы йибере. ² Иса олагъя булай дей:

— Тюшом кёп, амма ишчилер аз. Шолай болғанда, Озыоню тюшюмюн жыйимагъа ишчилер йиберсин деп, тюшюмюн Есине тилегиз!

³ Барыгъыз! Мен сизин бёрөлени арасына къозуланы йимик йиберемен. ⁴ Озыюгюз булан не дорба, не хуржун, неде аякъийим алмагъыз. Ёлда биреве де салам бермегиз.

⁵ Биревиу уюне гирсегиз, башлап: «Бу уйде парахатлыкъ болсун», — деп айтагызы. ⁶ Эгер онда парахатлыкъ сюеген адам бар буса, сиз ёрагъан парахатлыкъ оғыар болажакъ, ёкъ буса, сизге къайтаражакъ. ⁷ Шо уйде къалыгъыз, олар берген бар затны ашагъыз, ичигиз, неге тюгюл ишлейген адамгъа оыз къыйыны учун гъакъ тийишлидир. Уйден уйге гёчмегиз.

⁸ Къайсы шагъаргъа гелсегиз ва сизин къабул этсе, сизге берген затны ашап къоюгъуз. ⁹ Ондагъы аврувланы сав этигиз, олагъя: «Аллагъ сизге гъакимлик этежек заман ювукълаша тұра», — дегиз. ¹⁰ Барған шагъарларыгъыздан къайсында сизин къабул этмесе, орамгъа чыгъып: ¹¹ «Сизин шагъарыгъыздан аякъларыбызға къонған чантны да силкип, сизге къоюп гетебиз, тек, билип къоюгъуз, Аллагъ сизге гъакимлик этежек заман ювукълаша тұра», — дегиз. ¹² Мен сизге айтаман: къяматтюн Содомда яшагъан адамланы гъалы о шагъардагы адамланы кинден къолай болажакъ!

Имансызлагъа буварыв

¹³ — Адаршай сагъя, Гъоразин! Адаршай сагъя, Байтсайда! Эгер сизде болған аламатлар Сурда ва Сайданда болған эди буса, олар тезокъ товба этер эди. Шону гёрсетмек учун, кирлер де гийип, кюлню ичинде олтурар эди**. ¹⁴ Къаяматтюн Сурда ва Сайданда яшайған адамланы

* 10:1 Бир-бир грекче къольязывларда бу санав етмиш деп геле.

** 10:13 Къайгъыны белгиси гысапда уьстюоне без гийип ва кюлню ичинде олтуруп, ону башына себе болғанлар.

гъалы сизинкинден къолай болажакъ. ¹⁵ Сен де, Капернагъум, кёклеге ерли гётерилежекмен деп эсинге гелеми? Сен жағынненде ерли тёбен тюшюрөлежексен.

¹⁶ Сизге тынглайгъан Магъя тынглар, сизин инкар этеген Мени де инкар этер. Мени инкар этегенлер буса Мени йиберген Атамны да инкар этер.

Жинлени таби болуу

¹⁷ Исаны етмиш эки де якъчысы шат болуп къайта ва:

— Я Рабби! Сени атынгы айтгъанда, бизге жинлөр де таби болду, — дейлер олар.

¹⁸ Иса да олагъя булай дей:

— Мен яшмын йимик болуп кёкден тюшеген иблисни гёрдюм.

¹⁹ Шолайлыкъда, сизге оъзюгюзге гъеч бир заралсыз йыланланы, актырапланы ва душманны бүтөн гючон аякъ тюпгө салып таптап янч-макъ учун ихтияр беремен. ²⁰ Тек жинлөр сизге таби бола деп сююнмегиз, амма сизин атларыгъыз кёклөрде язылгъанына сююнгюз.

Исаны сююнчю

²¹ Шо сагъатда Иса, Аллагыны Рутъундан сююнгюп, булай дей:

— Гъей кёкню де, ерни де Раббиси болгъан Атам! Бу затланы гъакъыллылардан ва англавулардан яшырып, яшлагъя ачгъанынг саялы, Сагъя шюкюрлюк этемен. Дюр, Атам! Сени сюегенинг де тап шолай эди.

²² Атам Магъя бары да затны инанып тапшурду. Атадан башгъя гъеч бирев Уланын танымас. Атаны да Уланындан ва Уланы Ону оъзюне аян этмеге сюеген гишиден къайры бирев де танымас.

²³ Сонг Оъзюню якъчыларына багъып буруулуп, олагъя:

— Сиз гёргенни гёрген гёэлөр насилидир. ²⁴ Сизге айтаман: кёп пайхаммарлар ва пачалар сиз гёрген затланы гёrmеге сюйгенлер, тек гёrmегенлер, сиз эшитеген затланы эшитмеге сюйгенлер, тек эшитмегенлер, — дей.

Рагъмулу самариялыны гъакъында

²⁵ Шонда Къанундан яхшы англагъан бир дин алими турууп, Ону сыйнама сююп:

— Устаз, даймлик яшав алмакъ учун, мен не этме герекмен? — деп сорай.

²⁶ — Мусаны Къанунунда шо гъакъда не язылгъан? Нечик англайсан? — деп сорав булан жавап бере Иса.

²⁷ — «Раббинг Аллагыны бүтөн юрегинг булан, бүтөн жанынг булан, бүтөн гючонг булан ва бүтөн гъакъылынг булан сюй» ва «ювутъунгну оъзюнгню йимик сюй», — дей о.

²⁸ — Тюз жавап бердинг, шолай эт, даймлик яшав алажакъсан, — дей Иса.

²⁹ Тек о дагы да мекенлештирме сююп, Исағъя:

— Мени ювугъум кимдир? — деп сорай.

³⁰ Иса огъар булай дей:

— Бир адам Ерусалимден Еригъонгъ барагъанда, къачакъланы къолуна тюшюп къала. Олар ону тонап, токъалап, оълю санлы күйде къюп гетелер.

³¹ Шо ёл булан гелеген бир дин къуллукъчу, ону гёрюп, ёлну бириси янына чыгъып оътиюп гете. ³² Шолай левийлерден* болгъан бирев де о ерге бара, ону гёрюп, янындан оътиюп гете.

³³ Самариялы бирев буса шо ёлдан барагъанда, шо адамгъя къаршы бола ва огъар языгы чыгъя. ³⁴ Ювутъуна барып, зайдун май ва чатыр тёгюп, ону яраларын байлай. Оъзюню эшегине де миндирип, ону бир петерге гелтирип, ону гъайын эте. ³⁵ Артындагы гюн оъзю гетегендө буса, эки гюмюш акъча чыгъарып, къонакъ уйниую есина бере ва огъар: «Муну гъайын этерсен ва эгер артыкъ харжласанг, мен сагъя къайтывда берермен», — дей.

³⁶ Сен ойлашагъан күйде, къачакъланы къолуна тюшген адамны ювутъу шо учь де гишиден къайсыдыр?

³⁷ — Огъар рагъму этген адамдыр, — дей о.

— Буса бар, сен де шолай этерсен, — дей Иса.

Иса Мартаны ва Мариямындынде

³⁸ Олар ёлун узатып барагъанда, Иса бир юртгъа геле. Мунда Марта деген бир къатын, Исаны уюнде чакъырып, Ону къабул эте. ³⁹ Ону Мариям деген бир къызардашы да болгъан. О Раббиз Исаны аякъларыны алдында олтурууп, Ону сёзюнде тынглай. ⁴⁰ Марта буса уллу къонакълыкъ этмек учун, гъаракат этип айланана. Исағъя ювукълашып, о булай дей:

— Мени Раббим! Къызардашым бары да ишни магъя саллап къойгъанына Сен тергев этмеймисен? Огъар айт дагы, магъя кёмек этсин!

⁴¹ — Марта, Марта! Сен кёп затны гъайын этип талашып айланасан,

⁴² янгыз бир зат тарыкъ. Мариям буса оъзюнден чыгъарылып алынма-жакъ яхшы пайын сайлагъан, — деп жавап бере Иса огъар.

Дуаны гъакъында

11 ¹ Бир керен Иса бир ерде дуа этип туралы болгъан. Битген заманда, Оъзюню якъчыларындан бири Огъар:

— Я Раббим, Ягъия оъзюню якъчыларын уйреттени йимик, Сен де бизин дуа этмеге уйрет, — дей.

* 10:32 Левийлер — ибадатханалы къуллукъулары. Сёзлюкте де къара.

² Иса да булай дей:

– Сиз булай дуа этигиз:

Гъей бизин Атабыз!

Инсанлар Сени сыйлы атынгны гюрометлесин дагы.

Сени гъакимлигинг токъташын дагы.

³ Бугюн бизге гюнлюк азыгыбызын бер.

⁴ Бизин гюнағыларыбыздан геч!

Бизге яманлықъ этгенлерден барындан да биз де гечебиз.

Бизин артықъ сынавлагыя салма.

⁵ Сонг Иса олагъя булай дей:

– Айтайыкъ, сизин биригизни бир ювугъутуз бар. Гечортада гелип, оғъар булай дейсиз: «Ювугъум! Магъя борчға уйч экмек бер. ⁶ Магъя йыракъ ёлдан бир ювугъум гелген, ону алдына салмагъя мени бир затым да ёкъ».

⁷ О буса уйнню ичинден туруп, сизге: «Мени авара этме. Эшиклер бегитилген, мени булан ятып тёшкеде яшларым да бар. Туруп сагъя бир зат да берип болмайман», – деп жавап бере. ⁸ Сизге айтаман: о адам ятгъан еринден туруп, сагъя герек затынгны ювукълуқъну гюрометин этип де бермесе, эгер сен къаныгъып къарышсанг, оғъар туруп, сагъя тарыкъ затны бермеге тюшер.

⁹ Шо саялы Мен айтаман сизге: тилегиз – сизге бережек, излегиз – табажакъсыз, эшикни къағыгъыз – сизге ачажакъ. ¹⁰ Неге тюгюл де, гъар тилеген – алар, излеген – табар, эшикни къактыгъангъя да – ачылар.

¹¹ Арагыздан къайсы ата, уланы аш тилегенде, таш берер яда балыкъ тилегенде, балыкъны орнуна йылан берер? ¹² Яда йымырткъа тилеген заманда, оғъар акырап берер? ¹³ Шолайлыкъда, эгер сиз оъзюгюз яман бусагъыз да, авлетлеригизге яхшы савгъатлар берип бола бусагъыз, кёклердеги Атагъыз буса Оъзюндөн тилейгенлөгө Ругъун дагъоқъ да берер.

Иса ва Зензебил

¹⁴ Бир керен Иса сёйлеп болмайған бир адамдан тилсизликни жинин къувалай. Жин чыкъгъан заманда, тилсиз сёйлемеге баштай ва халкъ бес гъайран болуп къала. ¹⁵ Олардан бирлери:

– Жинлени О жинлени башчысы болған Зензебилни* гючю булан къувалай, – дейлер.

¹⁶ Башгъалары Исаны сынап къарамакъ учун, О оъзлеге кёкден бир аламат гёрсетсин деп тилейлер. ¹⁷ Амма шо адамлар не ойлашагъанны билип, Иса олагъя булай дей:

* 11:15 Зензебил – иблисге айтылагъан атлардан бириси.

– Оъз ичинде бёлюнген гъар пачалыкъ тозулар ва оъз ичинде бёлюнген уйй йыгъылар. ¹⁸ Иблис де оъз ичинде бёлюнсе, ону пачалыгъы бузулмай нечик токътар? Муна сиз жинлени Мен Зензебилни гючю булан къувалай деп айтасыз. ¹⁹ Эгер Мен жинлени Зензебилни гючю булан къувалай бусам, сизин якъчыларыгъыз оланы кимни гючю булан къувалай дагы? Шо саялы сизге дуванны оъзюгюзню якъчыларыгъыз эте турсун. ²⁰ Эгер де Мен жинлени Аллагъыны къудраты булан къувалай бусам, шо Аллагъыны гъакимлигини бир белги-сиидир.

²¹ Гючюло бир адам оъзюню уюн савут булан сакълай буса, ону мюлкюне къоркъунч ёкъдур. ²² Шо адамдан да гючюло бириси оғъар чапгъын этип, ондан уystюн гелсе, шо заман ону аркъя таягъан бары да савутун алыр ва мюлкюн де сюйген кюйде пайлар.

²³ Мени булан тюгюллөр Магъя къаршылардыр, Мени булан жий-майгъанлар яягъанлардыр.

²⁴ Адамны ичинден чыкъгъан сонг, жин къургъакъ дангылларда айлана, оъзюне сыйынма ер ахтара, амма тапмай. Сонг о: «Мен чыкъгъан уюноме къайтып бараман», – дей. ²⁵ Къайтып гелгенде буса, о уйнню сибирилип, жыйылып таба. ²⁶ Сонг барып оъзюндөн де яман дагы да етти жинни алып гелип, жин адамны ичине гирип яшай. Натижада, адамны гъалы алдагъысындан да бузукъ бола.

Герти насип

²⁷ Иса бу сёзлени айтып турагъанда, халкъны арасындан бир къатын чыгъып, Оғъар:

– Насиплидир Сени къурсагъында гётерип юрюген ва Сени эмдириген! – деп къычыра.

²⁸ – Дагы да насиплидир, Аллагъыны каламын эшитип, ону күтегенлер, – деп жавап бере Иса.

Юнусну аламаты

²⁹ Исаны айланасына дагы да кёп адамлар жыйыла. Иса олагъя сёйлемеге баштай:

– Не ямандыр бу гъалиги наслу. О аламатлар ахтара, амма оғъар Юнус пайхаммарны аламатындан башгъа аламат гёрсетилмес. ³⁰ Ниневияны халкъына Юнус нечик аламат болған буса, Мен де, Инсанны Уланы, бу наслу учун шолай аламат болажакъман.

³¹ Шебаны пача къатыны къыяматтюн туруп йиберип, бу наслуну айыплажакъ, неге тюгюл Сулайманны гъакыллы сёзлерине тынгламакъ учун, о дюньяны бир къырыйындан гелген. Гъали буса Сулаймандан да уллусу мундадыр! ³² Къыяматтюн ниневиялы адамлар, гъалиги

наслу булан туруп йиберип, о наслуну айыплажакълар. Неге тюгюл де, Юнусу сёйлевионден сонг олар товба этгенлер. Гъали буса Юнусдан да уллусу мундадыр.

Къаркъараны чырагъы

³³ – Яллайгъан чыракъны бирев де яшыртгын ерге я савутну тюбюне салмас. Гирегенлер ярыгъын гёрсөн учун, ону бийик ерге салыр. ³⁴ Гёз къаркъара учун бир чыракъ йимикдир. Эгер гёзлеринг сав буса, къаркъаранг бютюнлей ярыкъдан толур. Эгер гёзлеринг бузукъ болса, къаркъарангны къарантылыкъ къуршар. ³⁵ Шолайлыкъда, къара, ичингдеги ярыкъ къарантылыкъга айланып къалмасын! ³⁶ Эгер бютюн къаркъаранг ярыкъдан толгъан буса ва сенде бир де къаранты ер ёкъ буса, чыракъ оъзюню шавласы булан ярыкъ берегени йимик, бютюн къаркъаранг да ярыкъ болуп къалажакъ.

«Адаршай сизге, фарисейлер»

³⁷ Иса сёйлеп битгенде, бир фарисей Ону тюш ашгъя чакъыра. Иса барап уйиню ичине гирип олтура. ³⁸ Ашны алдында Иса къолларын жувмагъын гёрюп, фарисей бек тамаша бола. ³⁹ Раббибиз оғъар булагай дей:

– Гъали сиз, фарисейлер, сукараланы ва боштапланы тыш ягын таза сакълайсыз, ичигиз буса сутурлукъдан ва яманлыкъдан толуп турла. ⁴⁰ Авлиялар! Тышын Ким яраттъян буса, ичин де О яратмагъанмы? ⁴¹ Сиз оъзюгюзю бар затыгъыздан пакъырлагъа садагъа беригиз, шо заман сизин бары да затыгъыз таза болур.

⁴² Адаршай сизин гъалыгъызгъа, гъей фарисейлер! Нананы, гийиготну ва гъар тюрлю яшылчаланы ондан бир пайын секет чыгъарып бересиз, адилликни ва Аллагыны сюювюню гъакында буса ойлашмайсыз. Бу агъамиятлы затланы юрютмеге герексиз, бирислиерин де унуптукъома герек тюгюлсюз!

⁴³ Адаршай сизин гъалыгъызгъа, гъей фарисейлер! Синаогларда төртеге чыгъып олтурмагъа сюесиз, базар майданларда адамлар гъюметленни сюесиз.

⁴⁴ Адаршай сизин гъалыгъызгъа! Сиз уьстюнден адамлар билмей таптап турагъан белгисиз бир къабурлар йимиксиз.

⁴⁵ Шо заман дин алимлерден бириси Огъар къаршы чыгъып:

– Устаз, булагай сёйлеп, Сен бизин де хатирибизни къалдырасан, – дей.

⁴⁶ Иса оғъар:

– Адаршай сизин де гъалыгъызгъа, гъей дин алимлер! Сиз инсанларга къатты дин талаплар салып, оланы уьстюне авур, кютмеге къийынлы намусланы саласыз. Оъзюгюз буса оланы кютмек учун барматыгъызын сама тербетмеге де сюймейсиз.

⁴⁷ Адаршай сизин гъалыгъызгъа. Сиз пайхаммарлар учун зияратлар ишлейсиз. Оланы буса сизин ата-бабаларыгъыз оылтурген. ⁴⁸ Шолайлыкъда, сиз ата-бабаларыгъыз этгенине рази болуп къаласыз, неге тюгюл пайхаммарлары олар оылтургенлер, сиз буса о пайхаммарлагъа зияратлар ишлейсиз. ⁴⁹ Шону учун Аллагы булагай терең ойлу сёзлени айттъян: «Мен ятъудилени ва дин алимлени янына пайхаммарлар ва элчилир йибережекмен, оланы бирлерин оылтурежеклер, башгъаларын буса гызырлажакълар».

⁵⁰ Шогъар гёре дюнья яралгъандан берли бары да пайхаммарлары тёгүлгөн къаны учун Аллагы бу наслудан жавап талап этежек. ⁵¹ Гъабилни къанындан башлап, ибадатхананы къурбанлыкъны салагъан ерини де, Сыйлы Ерини де арасында оылтурюлген Закарияны* къанына ерли тёгүлгөн бары да къан учун жавап талап этежек. Сизге айтаман: бары да зат учун бу наслудан жавап талап этилежек.

⁵² Адаршай сизин гъалыгъызгъа, гъей дин алимлер! Сиз Аллагыны илмусуну ачгычларын алгъансыз, амма ону ичине не оъзюгюз гирмейсиз, неде гирме сюегенлени гирме къоймайсыз.

⁵³ Шо заман Иса гете. Амма дин алимлер ва фарисейлер, Огъар ачувланып, бир хыйлы суаллар бермеге сюелер. ⁵⁴ Исаны авзундан терс сёз къаравуллап, Ону айыпламагъа къаст этелер.

Экиюзлюлюкно гъакында

12 ¹ Бу арада минглер булан адамлар жыйылып, бир-бирине ябурулмагъа башлай. Иса башлап якъчыларына сёйлей:

– Фарисейлени маясындан, демек экиюзлюлюкнан сакъ туругъуз.

² Бир яшыртгын зат да билинмей къалмажакъ, бир сыр да ачылмай къалмажакъ. ³ Къарантылыкъда сёйлегенитиз гюнню ярыгъында эши-тилежек, уйиню ичинде шыбышлап айтгъаныгъызын къалкъыбашдан къалкъыгъа чыгъып къычырып айтажакълар.

«Бир Аллагыдан къоркъугъуз»

⁴ – Сизге айтаман, къурдашларым: къаркъараны оылтурюп, ондан сонг дагыы бир зат да этип болмайгъанлардан къоркъмагъыз. ⁵ Кимден къоркъма герекни Мен сизге гёrsетермен: гишини оылтурмеге ва оылтурген сонг жагъаннемге ташлама да гючю бар бир Аллагыдан къоркъугъуз. Сизге айтаман чы, Ондан къоркъугъуз! ⁶ Беш жымчыкъыны эки увакъ акъчагъа сатып бермейми? Аллагы буса оланы гъеч бирисин де

* 11:51 Гъабил пайхаммар Сыйлы Язывларда эсгерилеген оылтурюнви биринчи къурбаны, Закария пайхаммар буса ахырынчыларындан бириси болуп токътайлар.

унутмагъан. ⁷ Сизин буса башыгыздагы бары да тюклеригиз саналғын. Къоркъмагъыз! Бары да жымчықтардан сиз хыйлы артыкъсыз.

⁸ Сизге айтаман: инсанланы алдында Магъа ачықъдан-ачыкъ мюкюрлюк этген гъар кимге Аллагыны малайиклерини алдында Мен де, Инсанны Уланы, шолай мюкюрлюк этежекмен. ⁹ Инсанланы алдында Мени инкар этген гъар кимни Аллагыны малайиклерини алдында Мен де инкар этежекмен. ¹⁰ Инсанны Уланына къаршы сёйлекенден гечилмеге бола. Амма Аллагыны Ругъуна къаршы капир сёйлекенден гечилмес.

¹¹ Сизин синагоглагъа башчыланы ва гъакимлени алдына гелтирген заманда, нечик ва не жавап бережегигизни яда не сёйлекегигизни гъайын этмегиз. ¹² Шо сагъатда не сёйлеме герекни сизге Аллагыны Ругъу уйретер.

Гъайгев байны гъакъындагы масал

¹³ Халкъны арасындан бирев чыгып, Исағъя:

— Устаз, мени агъама атамдан къалғын варисликден пай берсин деп айтсан, — дей.

¹⁴ Иса шо адамгъя:

— Гъей адам, сизге дуван этмеге яда сизин малыгызыны бёлмеге Магъа ким тапшуртгъан? — дей. ¹⁵ Сонг барысына да:

— Къарагъыз, вёре, дамагъарлықыдан сакъ болугъуз, неге тюгюл инсанны яшаву ону малыны кёплөгүндөн асылы болмай, — дей.

¹⁶ Иса олагъа булай бир масал айта:

— Бир бай гишини топурагы яхшы тюшюм берген. ¹⁷ «Гъали мен не этейим? Тюшюмню салмагъа ерим ёкъ чу», — деп ойлаша о. ¹⁸ Сонг о: «Булай этейим: гъамарларымны бузуп, дагы да уллуларын ишле-йим, бары да ашлыгыымны ва бютюн байлыгыымны онда жыйайым». ¹⁹ Оъзюме де айтайым: «Гъали сени кёп йыллагъа топлангъан хыйлы байлыгъынг бар, энни рагъатлан, аша, ич, кеп чек», — деп токъташа.

²⁰ Амма Аллагъа оғъар: «Гъей гъайгев! Бу гече гелип сени жанынг алынажакъ, сен жыйгъан зат кимге къалажакъ?» — дей.

²¹ Аллагъа учун тюгюл, оъзю учун байлыкъ топлайгъан гъар-бир адамны ахыры шолай болажакъ.

Къоркъмай турмакъыны гъакъында

²² Иса якъчыларына булай дей:

— Шогъар гёре сизге айтаман: яшамакъ учун не ашажагыгызыны, чархыгызы учун не гиежегигизни де гъайын этмегиз. ²³ Яшав ашдан, чарх да опуракъдан артыкъдыр. ²⁴ Къаргъалагъа бир къарагъыз чы: олар я чачмайлар, я ормайлар, оланы я гъамарлары, я беженлери ёкъ, тек оланы Аллагъ ашатып сакътай. Сиз къушлардан хыйлы да артыкъсыз чы!

²⁵ Башгъа къайтыы этмек булан къайсыгъыз оъмюрюгүзюн бираз сама

да узатып болажакъсыз? ²⁶ Шолай бир гиччи затны да этип болмай бусагызы, къалғын затланы не учун гъайын этесиз?

²⁷ Авлакъ чечеклени нечик оъсегенине бир къарагъыз чы: не загъмат тёкмейлер, неде йип ийирмейлер. Амма сизге айтаман: Сулайман оъзюнү инг макъталгъан заманында да оланы бири йимик де гийинмеген.

²⁸ Эгер бугюн авлакъда оъсюп, тангала ялламагъа ташланып къалагъан отну сама Аллагъ шолай гийиндириген болгъан сонг, гъей имандан языкълар, сизин дагы да артыкъ гийиндириможекми? ²⁹ Сиз не ашажагыгызын ва не ичежегигизни ахтарып айланмагъыз ва шогъар авара болмагъыз. ³⁰ Бу дюньяны бары да имансыз халкълары шоланы гъайын этип айланалар. Сизин Атагъыз буса сизге шолар бары да тарыкъ экенни биле. ³¹ Сиз Аллагыны гъакимлигине таби болмагъа да къаст этигиз. Къалғын затланы барысын да сизге О Оъзю бережек.

³² Къоркъма, гъей Мени гиччи сиривюм. Неге тюгюл де, сизин Атагъызын рагъмулу буйругъу шолай: сизге Оъзюню гъакимлигини тюбюнде яшамагъа имканлыкъ бережек. ³³ Бар чакъы затыгызын сатып, пакъырлагъа садагъа этип беригиз. Оъзююзге кёклерде тозулмайгъан киселер ва арты битмейген байлыкълар гъазирлегиз. Онда уручу ювукълашмас ва ону гюе ашап бузмас. ³⁴ Неге тюгюл де, байлыгъыгъыз къайда буса, юрегигиз де шонда болажакъ.

Гъазир болуп турув

³⁵ — Даим гъазир кюйде туругъуз: сизин беллеригиз байланып ва чыракъларыгъыз янып турсун. ³⁶ Оъзюню есини тойдан къайтмакъылгъын къаравуллайгъан къуллукъулагъа ошагъыз: гелип эшикни къакъын-докъ, шоссагъат ону ачыгъыз. ³⁷ Еси гелген заманда, уяв табулажакъ къуллар насилидир. Гертисин сёйлеймен сизге: чечинип, о устьюне къуллукъуланы опуракъларын гиежек, оланы тепсиде олтуртажакъ, гелип, оъзю олагъа къуллукъ этежек. ³⁸ Эгер гечортада ва дагы да геч гелип, о оланы уяв тапса, шо къуллар насилидердир. ³⁹ Билип къоюгъуз: эгер уй есине уручуну къачан гележеги белгили эди буса, о уручуну ууюне гирмеге къоймас эди. ⁴⁰ Шо саялы сиз де гъазир болуп туругъуз. Инсанны Уланы сиз къаравулламайгъан бир заманда гелип къалажакъ.

⁴¹ — Я Раббим, бу масалны Сен янгыз бизге айтамысан яда бары да къалгъанлагъа да айтамысан? — деп сорай Петер Огъар.

⁴² Рабби Иса булай дей:

— Оъзге къулларына заманында аш-сув берип къарасын деп, оланы устьюнде еси къилюп гетген инамлы ва англавлу къул йимик болу-гъуз. ⁴³ Еси ууюне къайтгъанда, шолай ишлей туруп табулгъан къул насилидир. ⁴⁴ Гертисин сёйлеймен сизге: еси ону оъзюню бютюн малыны-мюлкюню уостьюне салажакъ. ⁴⁵ Эгер шо къул оъз-оъзюне:

«Есим тез гелмежек», — деп айтып, къулланы ва къаравашланы тюймеге, озю буса ашап-ичип, эсирип айланса, ⁴⁶ о къулну еси гёзлемейген бир гюн, билмейген бир сагъатда гелип къалажакъ. Ону къатты кийде жазалажакъ, имансызлар булан бир къысматгъя тарытажакъ. Онда йылав-яс болажакъ, тишлер къыжыражакъ.

⁴⁷ Есини мурадын билип, ону күтмеге къарамайгъан къул буса кёп тююлежек. ⁴⁸ Билмей туруп тақсырланма тюшеген иш этгени буса аз тююлежек. Кимге кёп берилген буса, ондан кёп де талап этилежек. Кимге кёп инанылгъан буса, ондан кёп де къаравулланажакъ.

Иса учунгъу эришивлюклер

⁴⁹ — Мен дюньягъа от яндырмагъя гелгенмен, о къызышып янгъаны нече де сюемен. ⁵⁰ Мен кёп уллу азаплар чегежескмен. Шо яшавгъа чыкъынча, Мени юрегим зарланып туражакъ. ⁵¹ Мен бу дюньягъа парахатлыкъ бермеге гелгенмен деп ойлаймысыз? Тюгюл деймен сизге, айрылып гелтирмеге гелгенмен. ⁵² Гъалиден сонг бир уйде яшайгъан беш адам бир-бириндөн айры болажакъ: учьев экевге къаршы, экев учьевге къаршы болажакъ. ⁵³ Атасы уланына къаршы, уланы атасына къаршы, анасы къызына къаршы, къызы анасына къаршы, къайнанаысы гелинине къаршы, гелини къайнанаысына къаршы болажакъ.

Заманны белгиси

⁵⁴ Иса халкъынча булай дей:

— Гюнбатышдан булут гётерилип гелегенин гёрген заманда, сиз шоссагъат: «Янгур болажакъ», — деп айтасыз ва шолай болма да бола. ⁵⁵ Къыбладан ел уьфоретен заманда: «Яллав болажакъ», — деп айтасыз, шолай болма да бола. ⁵⁶ Гъей экиюзлөр! Ерге ва кёкге къарап, чакъ нечик болажакъын англап билесиз, гъалиги заманны англамагъя неге болмаймысыз дагы?

⁵⁷ Оъзюгюз учун не зат яхшы экенни неге оъзюгюз айырып болмаймысыз? ⁵⁸ Оъзю булан эришген адам булан дуванханагъя барагъанда, ону булан ёлда ярашмагъя къаст эт. Ёгъесе, о сени дуванчыны янына гелтигер, дуванчы да сени туснакъчыны къолуна берер, туснакъчы да сени туснакъгъа салар. ⁵⁹ Сагъа айтаман: лап ахырынчы нохуратынга ерли борчунгуну бермесенг, сен туснакъдан чыкъмассан.

Товбаны гъакъында

13 ¹Шо заман биревлер гелип, Иса гъя къында айталаар. Пилат оланы ибадатханада къурбан соягъан заманында оылтурген болгъан. ² Иса олагъа:

— Олагъа шолай болгъанлыгъы къалгъан бары да галилеяллылардан эссе оланы гюнагъы артыкъ экени саялы деп ойлашамысыз? ³ Тюгюл,

башгъаланыкинден оланы гюнагъы кёп тюгюл деп айтаман Мен сизге. Амма товба этмесегиз, барыгъыз да олар йимик дагытылып къалажакъсыз! ⁴ Яда уьстюне Силогъам къала авуп оылген о он сегиз адам Ерусалимде яшайгъанланы барысындан да артыкъ гюнагъы болгъан деп ойлашамысыз? ⁵ Тюгюл деп айтаман Мен сизге. Амма товба этмесегиз, барыгъыз да олар йимик дагытылып къалажакъсыз! — дей.

Емиш бермейген терек

⁶ Иса олагъа булай бир масал айта:

— Биревню юзюм бавунда орнатылгъан бир инжир тереги болгъан. О гелип, ондан емиш излей, тек тапмай. ⁷ Сонг барып юзюмчуге айта: «Бу инжир терекден емиш излеп гелегеним ва тапмайгъаным муна бу уьчюнчю йыл. Гесип ташла мууну. Бу негъакъ ерни елеп не эте?»

⁸ Бавчу огъар: «Бийим! Муну бу йыл да къюоп къарайыкъ, мен ону айланасын къазып ва покълукъ тёгюп кюйлермен, ⁹ къарайыкъ, гелеген йыл емиш бермесми экен. Эгер бермесе, гесерсен», — деп жавап бере.

Сонгугюн бир къатынны сав болуву

¹⁰ Иса синагогланы биринде сонгугюн Аллагъыны каламын англашып тира болгъан. ¹¹ Онда он сегиз йылны узагъында ичинде зайдиплыкъны жини булангъы бир къатын болгъан. Ону бели бюкленип къалгъан ва язылып болмай болгъан. ¹² Иса ону гёргенде, чакъырып, огъар:

— Гъей къатын, сен гъали авруувунгдан сав болажакъсан, — дей.

¹³ Иса къатынны уьстюне къолларын сала. О шоссагъат язылып, Аллагъыга макътавлар этмеге баштай. ¹⁴ Синагогну башчысы, Иса сонгугюн адамланы сав этгени саялы къазапланып:

— Ишлемеге герекли алты гюн бар. Шогъар гёре сав болмакъ учун сонгугюн тюгюл, шо гюнлерде гелигиз, — дей.

¹⁵ Рабби Иса огъар:

— Гъей экиюзлөр! Сизин биригиз де сонгугюн оъзюгюзюнде яда эшегигизни отлукъдан чечип, сув ичирме элтмеймисиз? ¹⁶ Бу къатынны буса муна он сегиз йылны узагъында иблис байлап сакълагъан. Муну, Ибрагымни наслусундан болгъан къатынны, сонгугюн* шо байлавун чечме герекмейми эди дагы? — деп жавап бере.

¹⁷ Иса бу сёзлени айтгъанда, Огъар къаршы чыкъгъанлар барысы да уяла. Бютюн халкъ Ону бары да макътавлу ишлеринден сююне.

* 13:16 Сонгугюн — ягъудилерде сыйлы саналагъан гюн. Мусаны Къанунуна гёре, шо гюн Аллагъыга ибадат этмекден оъзге ишни күтмек гери урула болгъан. Сёзлюктеге де къара.

Гиччинев урлукъ ва мая

¹⁸Иса булай дей:

— Аллагъыны гъакимлик этивюн не зат булан тенглешдирме бола? Ону Мен негер ошатаман? ¹⁹Айтайыкъ, муна бир гиччинев урлукъ. Бир адам ону альп, оъзюню бавуна орната, о буса оъсиоп, бир уллу төрек бола. Къушлар гелип, ону бутакъларында уялар тиге.

²⁰Дагы да Иса:

— Аллагъыны гъакимлик этивюн дагы да не зат булан тенглешдирме бола? ²¹Бир къатынгиши уйч ойлчев унну ичине къошгъан бир увуч маягъя ошайдыр. Шо бары да хамурну гёптурте, — дей.

Тар къапу

²²О Ерусалимге барагъан ёлунда, шагъарлардан ва юртлардан оътиоп, адамлагъа Аллагъыны каламын англатып юрюй. ²³Бирев Огъар:

— Я Раббим, аз адамдан къайрылар къутгъарылмажакъмы? — деп сорай.

²⁴Иса булай дей:

— Тар къапудан гирмеге къаст этигиз, неге тюгюл, сизге айтаман, кёпплер гирмеге сюежеклер, тек болмажакълар. ²⁵Уй еси туруп къапуну япгъанда, сиз къырдан туруп къапуну къакъмагъя башлап: «Я есім, ач бизге!» — деп айтажакъсыз. О буса сизге: «Сизин танымайман, сиз къайдансыз?» — деп соражакъ. ²⁶О заман сиз: «Биз Сени булан бирче ашап-ичип турдуңкүр ве Сен бизин орамларда уйретдинг», — демеге башлажакъсыз. ²⁷О да сизге: «Мен сизин танымайман, сиз къайдансыз? Менден ари гетигиз, сиз барыгъыз да яманлыкъ этегенлерсиз!» — деп айтажакъ.

²⁸Ибрагымни, Истъакъыны, Якъубну ва бары да пайхаммарларын Аллагъ гъакимлик этеген ерде, оъзюгъоз буса ондан къуваланып къырда къалгъаныгъызы гёрген заманда, онда йылав-яс этежексиз ва тишилеригизни къыжыратажакъсыз. ²⁹Гюнтувшдан ва гюнбатышдан, темиркъазықдан ва къыбладан Аллагъ гъакимлик этеген ерге гелип, тепсини айланасында олтуражакълар. ³⁰Гъали ахырынчы болгъанлар шо заман биринчилир болажакълар ва гъалиги биринчилир буса ахырынчылар болажакълар.

Ерусалимге яс этив

³¹Шо заман бир нече фарисей гелип, Огъар:

— Сен мундан чыгъып гетме герексен. Гырод Сени оълтурме сюе, — дейлер.

³²Иса олагъа булай дей:

— Барып шо тюлкюге айтыгъызы: Мен бугюн де, тангала да жинлени къувалажакъман ва адамланы сав этежекмен, уйчончю гюн буса ишлеримни битдирежекмен. ³³Сонг да Мен бугюн, тангала ва бирисигүон

ёлумну узатма герекмен, неге тюгюл пайхаммар Ерусалимден тышда оълтурюлмеге болмай.

³⁴Гъей Ерусалим! Пайхаммарлары оълтуреген ва оъзюнге багъып йиберилгенлени таш уруштъа тутагъан Ерусалим! Къуш оъзюню балаларын къанатларыны тюбюне жыягъанда йимик, Мен де сени авлетлерингни нече керен жыймагъя сийген эдим, амма сиз жыйылма сиймединиз! ³⁵Гъали, Ерусалим, Аллагъ сени къоюп гетежек. Сагъа айтаман: «Раббибизни атындан гелегенге Аллагъны яхшылыгъы болсун!» — деп сен айтажакъ заман болгъунча, Мени дагы гёrmежексен.

Иса бир фарисейни уюнде

14 ¹Бир керен сонгүюн Иса лап белгили фарисейлени бирини уюнен тюш аш ашамагъя бара. Онда болгъанлар Огъар тергес этелер. ²Шонда Ону къаршысында сув тюшюп авруйгъан бир адам олтургъан болгъан. ³Иса дин алимлеке ва фарисейлеке:

— Сонгүюн адамланы сав этмеге ихтияр берилмейми? — деп сорай.

⁴Олар пысып туралар. О адамгъя къолун тийдирип, Иса ону сав этип, уюнен йибере. ⁵Иса олагъа булай дей:

— Эгер сонгүюн сизин биригизни уланыгъыз яда оъгюзюгъоз йыгъылып, къуюгъа тюшюп къалса, ону гъазиринде чыгъармасмы эдигиз? ⁶Олар Исаны бу суалына гъеч жавап къайтарып болмай къалалар.

⁷Чакъырылып гелген къонакълар төрге чыгъып олтурғанын гёрюп, Иса олагъа булай бир масал айта:

⁸— Сени бирев тойгъа чакъырса, төр якъыга чыгъып олтурма, балики, чакъырылгъанланы арасында сенден де гюрметли бириси болмажа ярай. ⁹Шо заман сени де, ону да чакъыргъан той еси ювутъунга гелип: «Туруп, бу ерни бу адамгъя бер», — деп айттар. Шо заман биябур болуп, лап артдагы ерге чыгъып олтурмагъя борчлу болурсан.

¹⁰Чакъырылып баргъанда буса, сени чакъыргъан адам ювутъунга гелип: «Ювутъум! Төрге чыгъып олтур», — деп айтсын учун, артдагы ерде олтур. О заман оъзюнг булан олтурғанланы арасында сен абурул болурсан. ¹¹Неге тюгюл де, оъзю оъзюн оър тутагъан гъар ким тёбен болажакъ, тёбен тутса, оърленежек.

«Кимни къонакъ чакъырма тюше?»

¹²Оъзюн чакъыргъан фарисейге Иса дагы да булай дей:

— Эгер къушлукъ аш яда тюш аш бусанг, не ювукъларынгны, не къардашларынгны, не бай хоншуларынгны чакъырма, неге тюгюл олар да сени чакъырар ва сагъа гъагъын къайтарар. ¹³Къонакълыкъ этегенде, пакъырланы, сакъатланы, акъсакъланы, сокъурланы чакъыр.

¹⁴ Муна шо заман сагъа Аллагыны яхшылыгъы болур: олар сагъа ону гъагъын къайтарып болмас. Мутьминлени тирилтеген заманда буса, сагъа ону гъагъы къайтарылажакъ.

Уллу къонакълыкъыны гъакъында

¹⁵ Шону эшитип, къонакъылардан бириси Исағъа:

— Насиплидир Аллагъ гъакимлик этеген янгы дюнъяда Ону къонакълыгъында ортакъчылыкъ этежеклер! — дей.

¹⁶ Иса огъар бурай дей:

— Бир адам, уллу къонакълыкъ этмеге сююп, кёп къонакъылар чакъыртъян болгъан. ¹⁷ Тепсиде олтурмагъа вакъти гелгенде, чакъырылгъанлагъа: «Гелигиз, бары да зат гъазир болду», — деп айтмакъ учун, о къулун йибере.

¹⁸ Барысы да, бир-бири булан сёйлешгенде йимик, багышлап къоймакъыни тилемеге башлайлар. Биринчиси: «Мен бир ер сатып алгъанман, барып шогъар къарамагъа герекмен. Тилеймен сагъа, мени багышлап къой», — деп айтып гете. ¹⁹ Экинчиси: «Мен беш жут оъгюз сатып алгъанман, шоланы сынап къарамагъа бараман. Тилеймен сагъа, мени багышлап къой», — дей. ²⁰ Учциончюсю: «Мен янгы къатын алгъанман, шо саялы гелип болмайман», — дей.

²¹ Къайтып гелип, къул шону оъзюню есine билдире. Шо заман ачувлангъан уйи еси: «Тез барып, шагъарны орамларындагы ва тыгъырыкъыларындагы бары да пакъырланы, сакъатланы, акъсакъланы ва сокъурланы мунда жыйып гелтир», — деп буюра къулуна. ²² «Бийим, сен буюргъан күйде этгеммен, тепсиде дагыдалагъа олтурма ерлер бар», — деп жавап бере къул. ²³ Шо заман еси къулуна: «Барып ёл бойлардан ва чыр тюплерден ахтарып къара, адамлар гелеген күй болсун, уюм халкъдан толсун. ²⁴ Муна айта тураман сагъа: шо алда чакъырылгъанлардан бириси де мени уюмде тепсиде олтурмажакъ», — дей.

Исаны якъчылары

²⁵ Иса булан бирге кёп адам гетип бара болгъан. Бурулуп къарап, Иса олагъа бурай дей:

²⁶ — Эгер яныма гелегенлер оъзюню атасындан, анасындан, къатындан ва яшларындан, агъа-инилеринден ва къызардашларындан, гъатта оъзюню яшавундан эсе Мени артыкъ сюймей буса, о якъчым болуп болмас. ²⁷ Оъзюню хачын* да гётерип, Мени артыма тюшмейген адам Мени якъчым болуп болмас.

* 14:27 Оъзюм дуван гесилген адам оълтурюолеген ерге ерли хачын оъзю гётерип юрой болгъан. Бу аятда «хачын гётермек» деген сёз тағым гёчюм маңасында къоллангъан. Сөзлүкте де къара.

²⁸ Сизин биригиз, бийик къала къурмагъа сюйгенде, ону тамамламакъ учун, тарыкълы харжы бармы-ёкъму деп, бир алдын олтуруп гъисабын этмесми? ²⁹ Шолай болмаса, о кюрчюсон салып, ишин битдирип болмай къалар. Шо заманда ону гёргенлер барысы да огъар кюлеп: ³⁰ «Бу адам къурмагъа чы башлады, амма битдирмеге гючю етишмеди», — деп сёйлемеге башламасмылар?

³¹ Яда бир пача башгъа пачагъа къаршы дав этмеге бара буса, он минг астер булан о оъзюню уьстюне гелеген йигирма минг астерге гючю чатармы яда чатмасмы деп, бир алдын олтуруп гъисап этмесми?

³² Гючю чатмай деп гъисап эте буса, огъар элчилер йиберип, о ярашывлукъ этмекни тилер. ³³ Сиз де шолай: бары да бар-ёгъутъузну инкар этмесегиз, Мени якъчым болуп болмассыз.

Татыву ёкъ туз

³⁴ — Туз — яхши зат. Амма туз тузлу татывун тас этсе, огъар тузлу татывну не булан бермеге болур? ³⁵ О шо заман бир заттъя да ярамайгъян болур, ону гъатта топуракъга кюлевиоч гъисапда къошмагъа да ярамас. Ону ташлап къоярлар. Къулакълары барлар эшигиндер!

Тас болгъан къойнумасалы

15 ¹ Исағъа тынгламакъ учун, бир керен Ону янына бир кёп ясакъчылар ва башгъа гюнагъылар гелелер. ² Фарисейлер ва дин алимлер буса:

— Ну Адам гюнагъыланы къабул эте ва гъатта олар булан бирче олтуруп ашай, — деп кант эте.

³ Шо заман Иса олагъа бурай бир масал айта:

⁴ — Айтайыкъ, сизин биригизни юз къоюгъуз бола, оланы да бирин тас болуп къала. Къалгъан токъсан тогъузун авлакътда да къюп, тас болгъаны табулгъанча, ону артындан излемеге бармасмы эдигиз? ⁵ Тапгъанда буса, ондан сююнүп, ону инбашыгъызгъа гётермесми эдигиз?

⁶ Уйге къайтгъан заманда, ювукъларыгъызынва хоншуларыгъызында чакъырып: «Мени булан бирче сиз де сююнүгъоз, мен тас болгъан къюмнү тапгъанман», — деп айтмасмы эдигиз? ⁷ Сизге мууну айтагъаным — къоймагъа тарыкъ гюнагъишилери ёкъ токъсан тогъуз мұымнинде эсе, товба этген бир гюнагъылы учун кёклерде сююнч артыкъ болажакъ.

Тас болгъан акъчаны масалы

⁸ — Яда, айтайыкъ, бир къатынны он гюмюш акъчасы бола. Ону бир акъчасы тас болуп къала. Шо къатын, чыракъ да ягъып, уюн сибирип, ону тапгъынча, тындырыкълы күйде излемесми? ⁹ Тапгъанда буса, къурдашларын ва хоншуларын да чакъырып: «Мени булан бирче

сююннюгюз, мен тас болғын акъчамны тапдым», — деп айтажакъ о.
¹⁰ Инаныгызы Магъя, товба эттен бир гюнағылы учун Аллагыны мала-йиклерини де шолай сююнчю болажакъ.

Тас болғын уланны масалы

¹¹— Бир адамны эки уланы бола. ¹² Оланы гиччиши атасына: «Атам, мюлкүнгнү магъя тиеген пайын бёлүп бер», — дей. Атасы да мюлкүн уланларыны арасында пайлай.

¹³ Бир нече гюндөн сонг гиччи уланы, бары да затын да сатып ва акъчасын да алып, йыракъ бир элге чыгып гете. Онда пасат яшав сю-рюп, бютюн барын-ёгъун пуч эте. ¹⁴ Бар чакъы затын пуч этип битген-ден сонг, о уылкеде уллу ачлыкъ бола. Гиччи уланы тарчыкъ тъалгъя тюшмеге баштай. ¹⁵ Шондан сонг о барып шо уылкеде яшайтъанланы бирини алдында ялчы бола, о да ону авлакъын донгузларын сакълама ийбере. ¹⁶ О улан донгузлагъя береген ем булан къарнын толтурмагъя да рази бола, тек огъар шону да бирев де бермей.

¹⁷ Сонг о бир керен ойлашып, оъз-оъзюне буладай айтып сейлей: атамы нечакъы ялчылары бар, оланы барысыны да тойгъунча ашама ашы бар, мен буса мунда ачымдан оыле тураман! ¹⁸ Атамны янына барып, огъар: «Атам! Мен Аллагыны ва сени алдынгда гюнағ иш этгемен, ¹⁹ мен дагы сени уланынгман деп айтмагъя тийишли тюгюлмен. Мени оъзюнгнү ялчыларынгдан бириси деп гысап этип къой», — деп айттайым.

²⁰ О шоссагъат къайтып атасыны янына гете. Хыйлы арекденокъ да ону гелегенин гёрюп, атасы огъар языкъысна. Чабып барып, ону бой-нундан къучакълап оъбе. ²¹ Уланы огъар: «Атам! Мен Аллагыны ва сени алдынгда гюнағ иш этгемен ва дагы сени уланынгман деп айтмагъя тийишли тюгюлмен», — дей. ²² Атасы буса оъзюню къулларына: «Тез болугъуз! Инг яхшы гийимлер де гелтирип, муну гийиндиригиз, бар-магъына юзюк ва аякъларына аякъгийимлер беригиз. ²³ Семиз бир тана гелтирип союгъуз: ашап йыбанайыкъ. ²⁴ Неге тюгюл де, бу мени уланым. Бу оылген эди, гъали тирилген, тас болғын эди, гъали табул-гъян», — дей. Олар ашап-ичип, йыбанмагъя баштайлар.

²⁵ Ону уллу уланы шо заман авлакъда болғын. Къайтывда, уйге ювукъ болғында, о бир йырлав ва бийив тавушлар эшите. ²⁶ Къуллукъ-чулардан бирисин чакъырып, о: «Бу не зат болмагъя бола?» — деп сорай. ²⁷ Къуллукъчу огъар: «Сени ининг къайтып гелген. О сав-саламат къайтъаны саялы, атанг огъар семиз бир тана сойгъян», — деп жавап бере. ²⁸ О ачувлана ва уйге гирмеге сюймей. Атасы буса чыгып, ону чакъыра. ²⁹ О да атасына: «Муна, мен сени бир къулунг йимик болуп саяла ишлейгеним нечесе йыллар бола. Мен бир де сени буйрутъунгдан

чыкъмагъанман. Амма сен буса, къурдашларым булан йыбансын деп, магъя бир улакъ сама да бермегенсен. ³⁰ Сени бу уланынг, пасат къа-тынлар булан кеп чегип юрюп, оъзюню бютюн барын-ёгъун да пуч этип гелген заманда, сен огъар семиз бир тана сойгъансан!» — деп жавап бере. ³¹ Атасы огъар: «Балам! Сен дайм мени булансан, мени бютюн байлыгъым да сеникидир. ³² Бу ининг оълюп тирилгени ва тас болуп табулгъяны саялы, сагъа сююнмеге ва йыбанмагъя герек эди чи», — дей.

Герти байлыкъ

16 ¹ Иса якъыларына буладай дей:

— Бир бай гишини уйй къуллукъчусу болғын. Шо къуллукъчу ону малын пуч эте деп байгъя хабар геле. ² Къуллукъчуны чакъырып, еси огъар: «Сени гъакъынгдан мен эшитетен бу не хабардыр? Сен юрютеген ишни гъакъында гысап бер, дагыы сен уйиню ишин юрют-меге болмайсан», — дей. ³ О заман къуллукъчу: «Гъали мен не этмеге герекмен? Есим уйй къуллукъ юрютювден мени тайдыра: ер къазып болмайман, тиленмеге уяламан. ⁴ Гъя, уйй къуллукъ юрютювден мен тай-дышылгъян заманда, мени башгъялар оъзлени уйлерине къабул этсин учун, не этме герекни билемен», — деп ойлаша.

⁵ Оъзюню есине борчуланы гъарисин гезик булан чакъырып, би-ринчисине: «Сен мени есиме нечакъы борчлусан?» — деп сорай. ⁶ О: «Юз бёчке зайдутун май», — деп жавап бере. Огъар: «Муна сени шагъат-наманг, тез ал, элли деп яз», — дей. ⁷ Сонг биригине сорай: «Сен нечакъы борчлусан?» О: «Минг дорба будай», — деп жавап бере. Огъар да: «Муна сени шагъатнаманг, сегиз юз деп яз», — дей. ⁸ Гъакъыллы күйде иш гёргени учун, еси гъарам къуллукъчусун макътай. Гертилей де, бу дюньяны адамлары оъзлар иймиклер буланты ишлерде нюрнү адам-ларындан эсе хыйлы да гъакъыллы.

⁹ Мен сизге айтаман: бу пана дюньяда сизге берилген байлыкъдан пайдаланып, оъзююзге къурдашлар къазанып къюгъуз. Неге тюгюл де, бу дюньяда къазангъян чакъы бары да малыгъыздан магърюм къал-гъян заманда, даймлик уйде сиз сююп къабул этилежексиз. ¹⁰ Аз затда гъалал болғын кёпде де гъалалдыр, аз затда гъалал тюгюл буса, кёпде де гъалал тюгюлдюр. ¹¹ Эгер сизге бу дюньяны байлыгъын инанып тап-шурма ярамай буса, герти байлыкъны сизге ким инанып къояжакъ? ¹² Эгер сизге башгъя гишини малын инанып къоймагъя ярамай буса, оъзююзюнүк сизге ким берир?

¹³ Гъеч бир къуллукъчу бир вакътини ичинде эки гъакимге къуллукъ этме болмас: о бирин сюежек, башгъасын буса сюймежек; я бирине амин болажакъ, башгъасына буса намартлыкъ этежек. Сиз де эки зат-гъя — Аллагында да, байлыкъга да бирче къуллукъ этме болмассыз.

¹⁴ Акъчагъа сутур фарисейлер, бары да бу сёзлени эшитип, Исаны устьюнден кюлеме баштайлар. ¹⁵ Иса олагъа бурай дей:

— Сиз инсанланы алдында оъзюгюзно мұмминлер этип гёрсетмеге сюесиз, амма Аллагъа сизин юреклеригизни биле. Инсанланы алдында оър даражалы саналагъан зат Аллагъын алдында жиргенч затдыр.

¹⁶ Мусаны Къануну ва пайхаммарланы девюю Ягъияны заманына ерли болғын. О замандан берли Аллагъын гъакимлиги гъакъда Сюонч Хабар билдириле ва гъар ким шо гъакимликни тюбюне тюшмеге бек къаст эте. ¹⁷ Амма Къанундан бир гъарп тайғынча, кёк ва ер ёкъ болур.

¹⁸ Оъзюню къатынындан айрылып, башгъа къатын алмакъ ва шолай да эринден айрылғын къатын булан уйленмек зина этивге teng геле.

Бай адам ва Лазар

¹⁹ — Бир бай адам болғын. Пача гийимлер де гийип, о кепи гелгени этип яшап тұра. ²⁰ Лазар деген бирдагъы бир пакъыр адам болғын. Къотурлагъа да батып, о байны къапусуну алдында ятып тұра. ²¹ О байны тепсисинден къайтгъан ашлар булан къарнын тойдурмагъа умут эте. Гъатта итлер гелип ону яраларын ялай. ²² Пакъыр оъле, малайиклер ону Ибрагымни янына әлтeler. Бай да оъле, ону да гёмелер.

²³ Бай гиши жагъаннемде азап чегип турагъан заманда, бирден гёзлериң ачып къарап, йыракъда Ибрагымни ва ону янында олтурғын Лазарны гёре. ²⁴ «Гъей Ибрагым атам! Магъа бир языкъын, Лазарны ийбер, барып бармагыны учун сувгъа чомуп, мени тилимни бавукъ этсин. Мен бу от-ялынны ичинде бек азап чегип турман!» — деп къышыра бай. ²⁵ Ибрагым де оғъар: «Гъей балам! Эсинге гелтир чи, оъз яшавунгда сен кёп-кёп ниъматланы алдынг, Лазар буса янғыз азап гёрюп турду. Гъали буса о мунда кеп чеге, сен азап чегесен. ²⁶ Ондан къайры да, бизин де, сизин де арабызда бек уллу бир къакъа бар. Мундан сизин якъытты чыкъма сюегенлер де чыгъып болмажакълар, шолай ондан бизин якъыт да чыгъып болмажакълар», — деп жавап бере.

²⁷ Шо заманда бай: «Олай буса, атам, тилеймен сагъа, ону мени атамны уюне ийбер, ²⁸ мени беш агъа-иним бар, олар да азап береген бу ерге гелмесинлер деп, Лазар олагъа буварсын», — дей. ²⁹ Ибрагым оғъар: «Оларда Мусаны ва пайхаммарланы Сыйлы Язывлары бар. Къой, агъа-инилеринг оланы Сыйлы Язывларына гёре юрюсюнлер», — деп жавап бере. ³⁰ Бай да: «Тюгюл, Ибрагым атам. Оълюлерден бирев сама оланы янына гелсе, олар товба эттерлер», — дей. ³¹ О заман Ибрагым оғъар: «Эгер агъа-инилеринг Мусагъа ва пайхаммарлагъа тынгламай буса, оланы бирев де, гъатта оълюлерден бири тирилсе де, инандырып болмаслар», — деп жавап бере.

Иман къардашдан гечив

17 ¹ Иса якъыларына бурай дей:

— Инсан оъзин гюнагъя тартагъан затлардан къутулмагъа болмай, тек шо гюнагъя чакъырагъан адамны гъалына адаршай. ² Магъа аявулардан бирин гюнагъ ёлгъа салғын гишини бойнуна тирменташ да тагъып, денгизге ташламакъ ону учун яхши болар эди. ³ Вёргиз, сакъ болугъуз! Эгер иман къардашынг сагъа къаршы гюнагъ иш этсе, оғъар айып эт, эгер этеген гюнагъ ишине гъёкүнсе, ондан геч. ⁴ Эгер гюнде етти керен о сагъа къаршы гюнагъ иш этип ва гюнде етти керен о сагъа: «Айыплыман, геч», — деп айтса, ондан геч.

Къулланы борчлары

⁵ Шо заман элчилер Рабби Исағъа:

— Иманыбызды артдыр, — дейлер.

⁶ Рабби Иса бурай дей:

— Эгер сизин бир гиччинев урлукъ чакъы иманыгъыз бар эди буса, бу тут терекге: «Мундан чыгъып, денгизде орнатыл!» — деп айтсағызыз, о сизге таби болур эди.

⁷ Айтайыкъ, сизин ер сюреген яда къойлар багъагъан бир къулутъуз бар. Къулутъуз авлакъдан къайтгъанда, оғъар: «Тез гел, тепсиде олтур», — деп сиз къайсыгъыз айтарсыз? ⁸ Терсине, оғъар: «Магъа ахшамгъа аш гъазирле, мен ашайгъан ва ичеген заманни ичинде магъа къуллукъ этип тур, оъзунг сонг ашарсан ва ичерсен», — деп айтмасмысыз? ⁹ Оъзю күтмө герекли буйрукъларыгъызын күтгени учун, къулунга сен баракалла бермессен чи? ¹⁰ Сиз де шолай, сизге буюрulgъан бары да затны күтюп битген заманда: «Биз янғыз бир къулларбыз, биз оъзюбюзге этме тюшеген затны этип турдуқъ», — деп айттыгъыз.

Яман гён аврувуланы сав болуу

¹¹ Ерусалимге барагъан ёлунда Иса Самария булан Галилеяны арасындағы дазу бойдан оъте. ¹² Бир керен бир юртгъа гиреген заманда, Оғъар яман гён аврувулу он адам къаршы бола. Олар йыракъда да токътап:

¹³ — Иса, Устаз, бизге бир рагъму эт! — деп къышыра.

¹⁴ О адамланы гёрюп, Иса олагъа:

— Барып дин къуллукъуларыгъызға гёрюнгюз, — дей.

Олар барагъанда, ёлдокъ да аврувундан тазаланалар. ¹⁵ Олардан бири, оъзю сав болғынын гёрюп, къышырып Аллагъын макътав эте туруп, гери къайта ¹⁶ ва Исаны аякъларына баш уруп, Оғъар алгыш эте. Шо адам самариялы болғын. ¹⁷ Шо вакъти Иса:

— Тазалангъанлар он адам тюгюлмю эди? Къалгъан тогъузу къайда?
¹⁸ Оланы бу ят тухумдан болгъанындан башгъа бири де гери къайтып Аллагъын алгъыш этмедиими? — деп сорай.

¹⁹ Сонг огъар:

— Туруп бар. Сени иманынг къутгъарды, — дей.

«Аллагъыны гъакимлиги къачан башланажакъ?»

²⁰ Бир керен фарисейлер Огъар Аллагъыны гъакимлиги не заман гележек деп сорайлар. Иса олагъа:

— Аллагъыны гъакимлиги гёрюп болардай зат тюгюл. ²¹ «О, муна, мунда!» яда «Она, онда!» — деп бирев де айтып болмас. Неге тюгюл де, Аллагъ сизин арагъызыда* гъакимлик этедир, — деп жавап бере.

²² Сонг Иса якъыларына булай дей:

— Олай бир гюнлер гележек чи, Инсанны Уланыны гюнлеринден бирисин гёrmеге сюежексиз, тек гёрюп болмажакъсыз. ²³ Сизге: «О мунда!» яда «О онда!» — деп айтажакълар. Еригизден тербенмегиз ва артындан чапмагъыз. ²⁴ Яшмын кёкню бир ягъасындан чыгъып, бириси ягъасында нечик лансыллай буса, Инсанны Уланы да къайтып гележек гюнүндө шолай болажакъ. ²⁵ Амма шолай болгъунча, кёп азап чекмеге ва бу наслуну янындан инкар этилмеге борчлу болажакъ.

²⁶ Нуғын гюнлеринде нечик болгъан буса, Инсанны Уланыны гюнлеринде де шолай болажакъ: ²⁷ Нуғемеге минген гюнгө ерли инсанлар ашап, ичип, къатын алыш, эрге барып тургъанлар, сонг сув алыш, оланы барын да дагъытгъан.

²⁸ Лутну гюнлеринде де шолай болгъан: инсанлар ашап, ичип, сатып-алыш, чачып, уй къуруп тургъанлар. ²⁹ Лут Содомдан чыкъгъан гюн, кёкден от ялын тюшоп, барын да къыргъан. ³⁰ Инсанны Уланы къайтып гележек гюн де муна шолай болажакъ.

³¹ Шо гюн къалкъыдагъылар, уйдеги затын алабыз деп, тюпге тюшмесинлер. Авлакъдагъылар, уйст опуракъларын алабыз деп, уюне къайтмасынлар. ³² Лутну къатынын эсге алыш къюгъуз! ³³ Ким овзюно жанын къутгъарма айланса, о ону тас эттер, ким ону тас этсе, о ону къутгъарар. ³⁴ Сизге айтаман: шо гече бир тёшкеде экев болажакъ: бири алынажакъ, бири буса къалажакъ. ³⁵ Бирче тирмен тартагъан эки къатын болажакъ: бири алынажакъ, бири буса къалажакъ. [³⁶]**

³⁷ Шо заман Исаны якъылары Огъар:

* 17:21 Грек тилден къумукъ тилге «арагъызыда» деп гёчюрүлген сёзниу «ичигизде» деп де гёчюрүл бола.

** 17:36 Бир-бир грекче къольязывларда «Авлакъда экев болажакъ: бири алынажакъ, бири буса къалажакъ» деген гесек ёлукъмай.

— Бу затлар бары да къайда болажакъ, я Рабби? — деп сорайлар.
— Къайда оюлю сюек болса, шонда къаракъуш да болур*, — деп жавап бере Иса.

Тул къатынны ва дуванчыны гъакъында

18 ¹Иса якъыларына къаныгъып дуа этмекни ва гъеч ругъдан тюшмей турмакъыны гъакъында бир масал айта:

² — Бир шагъарда Аллагъдан къоркъмайгъян ва адамлардан уялмайгъян бир дуванчы болгъан. ³ Бу шагъарда бир тул къатын да болгъан. Бу къатын, гъар заман дуванчыны янына гелип: «Душманымдан мени якъыла», — дей болгъан. ⁴ Кёп заманлар дуванчы ону тилевион күтмө сюймей тургъан. Сонг овз-овзюне: «Мен Аллагъдан къоркъмасам да, адамлардан уялмасам да, ⁵ бу къатын мени беззер этип тура. Дагы да гелип мени инжитмесин учун, ону тилевион күтейим чи», — деп ойлаша.

⁶ Сонг Раббибиз Иса булай дей:

— Гъарамчы дуванчы не айтгъанны эшигдигизми? ⁷ Сайлангъанларын, Овзюне гече де, гюн де ялбарагъанланы Аллагъ якъламай къояжакъмы? Аллагъ олагъа шоссагъат кёмек этмеге алгъасамажакъмы?

⁸ Сизге айтаман: О шоссагъат кёмек этежек. Амма Мен, Инсанны Уланы, гелген заманда, ер юзюнде иман табажакъмны экен?

Фарисейни ва ясакъыны гъакъында

⁹ Овзлени мъмин болгъанына инанып, башгъаланы тёбен гёрген биревлеге Иса булай бир масал айта:

¹⁰ — Эки адам дуа этмек учун ибадатханагъа геле, оланы бири — фарисей, биревюю — ясакъчы. ¹¹ Фарисей эретуруп, овз-овзюне булай дуа эте: «Я Аллагъ! Мен башгъа адамлар йимик талавурчу, гишини хатирин къалдырагъанлардан, зиначи яда шу ясакъчы йимик тюгюлюм учун Сагъа шюкюрлюк этемен. ¹² Жумада эки керен ора-за тутаман, алагъан бары да затымны ондан бир пайын беремен».

¹³ Ясакъчы буса, арекде токътап, гёзлерин кёкге гётерип къарап да болмай, тёшүнө уруп тююнөп: «Я Аллагъ! Мен гюнагълыгъа рагьмулу бол!» — дей.

¹⁴ Сизге айтаман: фарисей тюгюл, Аллагъыны ягъындан бу адам къабул этилип, уюне гетген. Неге тюгюл де, овзю овзюн овр гёрежек гъар ким тёбен болажакъ, тёбен гёргени буса ойренежек.

* 17:37 Бу айтыв: «оюлю сюек бар ерде къаракъушлар болагъаны мекенли йимик, бу затлар болажакъы да мекенли» деген маынаны бере.

Иса ва яшлар

¹⁵ Иса къолун тийдирсүн деп, Ону янына яшланы да гелтирелер. Якъчылары буса оланы гирме къоймай, алып гелгенлөгө урушма башлайлар. ¹⁶ Амма Иса, яшланы янына чакъырып:

— Къюгъуз, яшлар Мени яныма гелсиндер, олагъа пуршав этмегиз! Неге тюгюл, Аллагыны гъакимлиги тап яшлар йимиклер учундур. ¹⁷ Гертисин сёйлеймен сизге: ким яшлар йимик Аллагыны гъакимлигини тюбюне тюшмесе, о бир заманда да шо гъакимликни тюбюне тюшмес, — дей.

Бай гъаким

¹⁸ Бир гъаким адам Исағыя:

— Яхши Устаз, даймлик яшав алмакъ учун, мен не этме герекмен? — деп сорай.

¹⁹ — Не учун сен Магъя яхши деп айтасан? Бир Аллагыдан башгъа дагы бирев де яхши тюгюлдюр. ²⁰ Сен Ону буйрукъларын билемисен? Зина этме, адам оылтурме, урлама, ялгъан шагъатлыкъ этме, атанга ва ананга гъюрмет эт, — дей Иса оғыар.

²¹ — Мен буланы барысын да яш заманымдан берли юрютемен, — дей о.

²² Шону эшитген сонг, Иса оғыар:

— Сагъа дагы да бир зат етишмей: бар чакъы малынгны сатып, пакъырлагъа уълеш. Шо заман кёклерде сени хазналарынг болур. Сонг гел, Мени артыма тюш! — дей.

²³ Бу сёзлени эшитгенде, о адам бек пашман бола, неге тюгюл о бек бай гиши болгъан. ²⁴ Ону пашман болгъанын гёрюп, Иса:

— Бай гишиге Аллагыны гъакимлигини тюбюне тюшмеге нечик кызындыр. ²⁵ Бай гишиге Аллагыны гъакимлигини тюбюне тюшмекден эсе, тюеге инени гёзюндөн ойтмеге рагъатдыр, — дей.

²⁶ Бу сёзлени эшитгенлер:

— Олай буса, ким күтгъарлыгъа болур дагы? — деп сорайлар.

²⁷ — Инсанлар учун имкансыз зат Аллагы учун имканлы, — дей Иса.

²⁸ Шо заманда Петер:

— Муна, биз бары да затыбызды да къюоп, Сени артынг булан юрюп турабыз, — дей.

²⁹ — Гертисин сёйлеймен сизге: Аллагыны гъакимлигини тюбюне тюшмек учун, уюн-эшигин, агъа — инилерин, къызардашларын, ата-анасын къатынларын, яда яшларын ким къойса, ³⁰ бу дюнъядада дагы да артыгъын алажакъ ва гележек деворде даймлик яшав алажакъ, — дей Иса олагъа.

Иса оылюп тириләжегин яңгыдан билдире

³¹ Он эки якъчысын янына чакъырып, Иса олагъа:

— Муна биз Ерусалимге бара турабыз. Онда Инсанны Уланы гъакында пайхаммарлар язгъан бары да зат яшавгъа чыгъажакъ. ³² Мени, Инсанны Уланын, ят халкъланы къолуна бережеклер. Олар Мени хорлажакълар, Магъя сёгүшежеклер, бетиме тюкюрежеклер, ³³ къамучу булан тюежеклер ва оылтурежеклер. Мен буса уьчюнчю гюн къайтып тириләжекмен, — дей.

³⁴ Амма олар бу сёзлерден гъеч бир зат да англамайлар. Исаны бу сёзлерини маңнасы олардан яшырыла ва олар шону билмейлер.

Иса бир сокъурну гёзлерин сав эте

³⁵ Иса Еригъонгъа ювукъ болгъан заманда, бир сокъур ёл ягъада олтуруп садагъа тилей болгъан. ³⁶ Оъзюню янындан кёп адам оылюп бара-гъан тавушну эшитгенде:

— Ну недир? — деп сорай сокъур.

³⁷ Огъар назаретли Иса гетип бара деп айталар. ³⁸ Шо заман сокъур:

— Гъей Давутну Наслусу Иса! Магъя бир рагъму эт! — деп кычыра.

³⁹ Алда барагъанлар ону сёйлеме къоймай токътматмагъа къарайлар. Сокъур буса: — Давутну Наслусу! Магъя бир рагъму эт! — деп бирден-бир бек кычыра.

⁴⁰ Иса, токътап, ону Оъзюню янына алып гелсин деп буюра. Сокъур ювукълашгъан заманда, Иса Огъар:

— Мен сагъа не эттени сюесен? — деп сорай.

— Я Раббим! Мен гёргемеге сюемен, — деп жавап бере сокъур.

⁴² — Сен гёрежексен! Сени иманынг күтгъарды, — дей Иса оғыар.

⁴³ Сокъур шоссагъат гёрген болуп къала ва Аллагыгъа алгъыш эте туруп, Исаны арты булан гете. Ону гёрген бютюн халкъ да Аллагыгъа макътвлар эте.

Иса ва ясакъчи Закай

19 ¹ Еригъон шакъаргъа гирип, Иса ону орамларындан юрой. ² Онда Закай деген бир адам бола. Закай ясакъыланы башчысы ва бир бай гиши болгъан. ³ О Исаны гёргемеге ва Ону ким экенин билмеге сюе. Амма Закайны бую гиччи болгъаны саялы ва халкъны да кёплюгунден Ону гёрюп болмай. ⁴ Исаны гёrmек учун, о чабып алгъя чыгъып, бир тут терекге мине. Иса шо терекни янындан ойтме герек болгъан.

⁵ Иса шо ерге гелген заманда, къарап Закайны гёре ва оғыар:

— Закай! Тез ерге тюш, бугюн Магъя сени уюнгде болмагъа герек болажакъ, — дей.

⁶О чалт тюшюп, Исаны бек сююп къабул эте. ⁷Муну гёрюп, халкъ казапланмагъя башлай ва:

— О бу гюнагылы адамны уюне неге гирди экен? — деп сёйлей.

⁸Закай, Раббини алдында токтап, Огъар:

— Я Рabbим, бар байлыгымны яртысын мен пактырлагъа бережекмен ва кимден артыкъ алгъан бусам, дёрт керен артыкъ этип къайтап бережекмен, — дей.

⁹— Бугюн бу уйге къутгъарылыв гелди, неге тюгюл бу адам да Ибрагымни уланларындан биридир. ¹⁰Мен, Инсанны Уланы, адашгъланы табып, оланы къутгъармакъ учун гелгенмен, — дей Иса огъар.

Аллагъ бергени булан пайдаланыв

¹¹Иса Ерусалимге ете турға болғына гёре, бир-бир адамлар буса узакъ къалмай Аллагъ гъакимлик этегени белгили болажакъ деп гъисап эте болғын. ¹²Иса булай масал айта:

— Бай тухумдан бир адам пача болмакъ учун йыракъ бир элге ёлгъа онгарыла. О ондан оъзюню халкъына пача болуп къайтып гелмеге тарыкъ болғын. ¹³Къулларындан он адамны чакъырып, олагъа он алтын акъча берип: «Мен гелгинче, булар булан пайдаланып, къазанып туртууз», — дей. ¹⁴Ватандашлары буса ону гёрюп ярамай болғын ва ону артындан элчилер йиберип: «Бу адам бизин уьстюбүзде пача болғынын сюймейбиз», — деп айтмақыны тапшуралар.

¹⁵Пача да болуп гери къайтгъандан сонг, о оъзлеге акъча берген къулларын янына чакъырта ва ким нечакъы къазандынны билмеге сюе.

¹⁶Бириңчиси гелип: «Есим, сени алтынынг булан дагъы да он алтын къазандым», — дей. ¹⁷Пача огъар: «Яхши, яравлу къулум! Аз затда гъалал болғынынг учун, он шагъарны уьстюнде гъакимлик къуллукъын алажакъсан», — дей. ¹⁸Экиңчиси гелип: «Есим, сени алтынынг булан дагъы да беш алтын къазандым», — дей. ¹⁹Бугъар да: «Сен де беш шагъарны уьстюнде гъакимликни алажакъсан», — дей пача.

²⁰Шо заман уьчюнчюсю гелип: «Есим, муна сени алтынынг, мен муну явлукъга да чырмап сакъылап турдум. ²¹Сен бек рагымусуз адам экенинг саялы, мен сенден къоркъдум. Сен оъзюнг салмагъан затны аласан, оъзюнг чачмагъан затны жыясан», — дей. ²²Пача огъар: «Гъей ярахсыз къул! Мен сени оъзюнгю сөзлеринг булан жазалажакъман. Мен рагымусуз адам экенин, салмагъанымны алажанымны ва чачмагъанымны жыягъанымны сен биле эдинг чи. ²³Хайыр алмакъ учун, акъчаны адамлагъа сама неге бермединг? Къайтгъанда шо хайыры да булан магъа берир эдинг», — дей. ²⁴Сонг къуллукъуларына: «Мундан алтынны алыгъыз ва он алтыны булангъысына беригиз», — дей. ²⁵«Ешибиз, ону булай да он алтыны бар чы!» — дей олар. ²⁶«Сизге айтаман

чы, кимники бар буса, огъар берилежек, онукине дагъы да къошулаjakъ, ёкънуки буса бар заты да алышажакъ. ²⁷Мен оъзлени уьстюнде пача болгъанны сюймейген шо мени душманларымны буса мунда гелтиригиз ва мени гёзюмню алдында оълтурююгъоз», — дей пача.

Исаны Ерусалимге геливю

²⁸Бу масалны да айтып, Иса алгъа, Ерусалимге багъып гете. ²⁹Ерусалимни къырыйындагы Зайтун тавну бетинде ерлешген Байтагия булан Байтаниягъя ювукълашгъан заманда, якъчыларындан экевион алгъа йибере туруп, ³⁰Иса олагъа булай дей:

— Тувра къаршыгъыздагы юртгъа барыгъыз. Юртгъа гиргенде, оъзуне бирев де миннеген байлангъан бир къодукъын табажакъсыз. Ону чепип мунда гелтиригиз. ³¹Эгер сизге: «Неге чечесиз?» — деп сораса: «Бу Рabbibизге тарыкъ», — деп айтартсыз.

³²Йиберилген Исаны якъчылары онда баргъанда, гъар затны О айтгъан кюйде табалар. ³³Олар къодукъын чечеген заманда, ону есилери:

— Къодукъын неге чечесиз? — деп сорайлар.

³⁴— Бу къодукъ Рabbibизге тарыкъ, — деп жавап берелер олар. ³⁵Къодукъын Исаны янына гелтирилер ва огъар уьст опуракъларын юклеп, ону уьстюнде Исаны миндирелер. ³⁶Иса барагъанда, адамлар уьст опуракъларын чечип, ёлгъа яялар.

³⁷Иса Зайтун Тавну тюбюнде ювукълашгъан заманда, кёп санавдагы бары да Ону якъчылары, оъзлер гёрген бары да аламатлардан сююнп, шат бола ва къычырып Аллагъы макътавлар этмеге башлайлар:

³⁸— Рabbibизни аты булан гелеген Пачагъа Аллагъын яхшылыгы болсун! Кёклерде парахатлыкъ ва Аллагъы макътав болсун! — дейлер.

³⁹Халкъыны арасындан фарисейлерден бирлери чыгъып, Огъар:

— Устаз, Сен якъчыларынгы токътат! — дейлер.

⁴⁰— Инаныгъыз, эгер олар токътаса, ташлар оъкорежеклер, — деп жавап бере Иса олагъа.

⁴¹Ерусалимге ювукълашгъанда, шагъаргъа къарап, Иса йылай ва:

⁴²— Агъ, бугюн сама сени халкъынг учун парахатлыкъны ёлун гёрген эдинг буса. Амма о гъали сени гёзлеринге гёрюнмей. ⁴³Сагъа олай бир гюнлер къобажакъ: душманларынг айланангда бекликлер къуражакълар. Айланантгы къуршап алажакълар, бары да якълардан сени къысажакълар. ⁴⁴Сени дагъытажакълар, халкъынгны къуражакълар, ташынгны уьстюнде ташынгны да къоймажакълар. Неге тюгюл де, Аллагъ сени къутгъармакъ учун гелген заманы сен билмединг, — дей.

Иса ибадатханада

⁴⁵ Сонг Иса, ибадатханагъа гирип, ондагы сатывчуланы къувалама-гъа башлай. ⁴⁶ Олагъя:

— Сыйлы Язывларда: «Мени уюм дуа этеген уййдор», — деп язылтъян. Сиз буса ону талавурчуланы уясына айландыргъансыз! — дей.

⁴⁷ Иса гъар гюн ибадатханада Аллагъыны каламын англатып турға. Башдин къуллукъулар, дин алимлер ва халкъны башчылары буса Ону оылтюрмек учун күй излеп айлана. ⁴⁸ Амма олар шону нечик этме герекни билмей, неге тюгюл бютюн халкъ Исаны янындан таймай, Огъар бек агъамият берип тынглай.

Иса баш дин къуллукъулагъа жавап бере

20 ¹ Бир керен Иса ибадатханада халкъгъа Аллагъыны каламын англатып ва Сююнч Хабарны билдирип турагъанда, Огъар баш дин къуллукъулар, дин алимлер ва тамазалар ювукълашып:

² — Сагъа бу ишлени этмеге ихтияр къайдан гелгенни ва Сагъа бу ихтиярны ким бергенни бизге айт, — дейлер.

³ Иса олагъя:

— Мен де сизге бир зат сорайым ва сиз Магъа жавап беригиз:

⁴ Ягъияны, адамланы сувгъа чомуп, Аллагъыга тапшурмагъа ихтияры Аллагъданмы эди яда инсанларданмы эди? — деп сорай.

⁵ Олар бир-бири булан эришмеге башлай:

— Эгер: «Аллагъдан эди», — десек, шо заман О: «Неге дагыны сиз огъар инанмадыгъыз?» — деп соражакъ. ⁶ Эгер: «Инсанлардан эди», — десек, бютюн халкъ бизин ташгъа тутажакъ, неге тюгюл халкъ Ягъияны пайхаммар деп гъисап эте. ⁷ Олар Иса гъа:

— Биз билмейбиз, — деп жавап берелер.

⁸ — Бу ишлени кимден ихтияр булан этегенимни сизге Мен де айт-масман, — дей Иса олагъя.

Юзюм бавну къуллукъуларыны гъакъында

⁹ Иса халкъгъа булагъа бир масал айта:

— Бир адам, юзюм бав орнатып, ону юзюмчолеге ижарагъа бере ва узакъ замангъа оызю ят ерге чыгъып гете. ¹⁰ Юзюм бишген заманда, юзюмню тюшюмюндөн оызюне тиеген пайны берсін деп, о юзюмчолени янына бир къулун йибере. Юзюмчолер буса, ону токъалап, бир зат да бермей, къайтарып йиберелер. ¹¹ О янгыдан бирдагы къулун йибере. Олар ону да токъалап, сёюшоп, бир зат да бермей къайтаралар. ¹² Уйчончюсөн де йибере. Олар ону да яралап, къувалап йиберелер.

¹³ О заман юзюм бавну еси: «Мен гъали не этейим? Къой, кёп сюеген уланымны йиберип къарайым, балики, ону гёрюп, олар огъар сама абур этерлер», — деп ойлаша.

¹⁴ Юзюмчолер буса, ону гелегенин гёрюп: «Бу гелегени — варис. Гелигиз, ону да оылтюрейик, шо заман ону мюлкю бизинки болуп къалыр», — деп бир-бири булан сёйлешелер. ¹⁵ Ону юзюм бавдан арекге чыгъарып, оылтюрелер.

Энни юзюм бавну еси олагъя не этежек? ¹⁶ Гелип, шо юзюмчолени оылтюрюп, юзюм бавну башгъаларына ижарагъа бережек.

Муну эшитгенлер буса:

— Шолай болурдан Аллагъ сакъласын! — дейлер.

¹⁷ Иса, олагъя тикленип къарап:

— Олай болгъан сонг Сыйлы Язывларда: «Усталар ташлап къойгъан таш кюрчюно аслу ташы болуп токътады», — деп язылгъан сёйлер не демекдир?

¹⁸ Бу ташгъа сюрюнүп йыгъылгъан гъар ким пара-пара болажакъ, о кимни уьстюне тюшсе, ону янчажакъ, — дей.

¹⁹ Шо заман баш дин къуллукъулар ва дин алимлер, бу масалны Иса оызлени гъакъында айтгъанынди англап, шоссагъат Ону тутмагъа сюелер, амма халкъдан къоркъалар.

«Пачаныкин — пачагъа»

²⁰ Исаны нечик буса да бир терс сёзүн тапмакъ учун, Ону артындан мүммин адамлар болуп гёрюнеген бир нече тилчилени тергев юрютмеге салалар. Ону Рум гъакимини къолуна бермеге къаст этелер. ²¹ Олар Иса гъа:

— Устаз, биз билебиз, Сен гъакъ затны сёйлесен ва уйретесен. Биревни де бетин этмейсен, Аллагъыны ёлуна гъакъ күйде уйретесен.

²² Биз Румну пачасына ясакъ бермеге герекбизми яда тюгюлбюзмю? — деп сорайлар.

²³ Иса, оланы гъилласын англап:

²⁴ — Магъа бир гюмюш акъча гёрсетигиз. Бу сурат кимникидир? Мунда кимни аты язылгъан? — деп сорай.

— Румну пачасыныки, — деп жавап берелер олар.

²⁵ — Шолай буса, Румну пачасыныкин пачагъа, Аллагъыныкин Аллагъыга беригиз, — дей Иса олагъя.

²⁶ Халкъны алдында Исаны терс сёзүн тапма болмай ва Ону жавына тамашалыкъ этип, олар иннемей токътайлар.

Тириливию гъакъында

²⁷ Оълюмден сонг тирилмек ёкъ деп сёйлейген саддукейлени* бирле-
ри, шо заман Исаны янына гелип, Огъар булагай сорайлар:

— Устаз, Муса Къанунда бизин учун булагай язғын: эгер биревни
къатыны буланты ағыасы ойлесе ва о авлетсиз къала буса, иниси авлет-
сиз оылган ағыасыны наслусун узатмакъ учун, ону къатынын алмагъа
герек деп айтыла. ²⁹ Етти ағыа-ини болғын. Биринчиси къатын алып,
авлетсиз оыле, ³⁰ әкинчиси де шо къатынны ала ва о да авлетсиз оыле.
³¹ Учциончюсю де шо къатынны ала. Шолай еттиси де, оъзлерден сонг
авлет къалмай, оълелер. ³² Ахырда къатын да оыле. ³³ Энни оълюлер
тирилегенде, о къатын етти де ағыа-иниден къайсыны къатыны бола-
жак? Неге тюгюл, оланы барысы да ону эри болғын эди чи.

³⁴ Иса олагъа булагай жавап бере:

— Бу дюньяны адамлары къатын алар, эрге барап. ³⁵ Оълюмден ти-
рилмеге ва о дюнъяда яшамагъа лайыкълы саналгъанлар буса не къатын
алмажакълар, неде эрге бармажакълар. ³⁶ Олар дагыы оылюп болмажакъ,
неге тюгюл олар малайиклер йимик болуп къалажакъ. Оълюмден ти-
рилгени саялы, олар Аллагыны авлетлеридир. ³⁷ Оълюлени тирилегени
гъакъда буса Муса оъзю яллайтъан тегенекни гъакъында сёйлейген за-
манда айтгъан ва Аллагыны гъакъында: «Ибрагымни Аллагы, Ис-
гъакъынни Аллагы ва Якъубну Аллагы», — деген. ³⁸ Шоллукъда Аллагы
оълюлени Аллагы тюгюл, савланы Аллагы, неге тюгюл Ону учун ба-
рысы да савдур.

³⁹ Дин алимлерден бирлери:

— Устаз, Сен яхши айтдыңг, — дей.

⁴⁰ Дагыы тъеч бирев де Огъар бир зат да сорамагъа болушлукъ этмей.

«Месигъ кимни Уланыдыр?»

⁴¹ Иса олагъа булагай дей:

— Месигъ Давутну Наслусу деп нечик айтма болалар? ⁴²⁻⁴³ Оъзю Давут
Забур китапда булагай дей:

Аллагы Мени Раббиме айтды:

*«Мен Сени душманларынгы аякъ тюбюнге салғынча,
гелип Мени онг ягъымда олтуруп тур».*

⁴⁴ Давут Исағъа Рабби деп айта болғын сонг, О Давутну Наслусу нечик
бога дагыы?

⁴⁵ Бютюн халкъ бу сёзлеге тынглайтъан вакътиде, Иса якъчыларына:

* ^{20:27} Саддукейлер — ягъудилени арасында тувлунгъан дин ва сиясат бёлюк.
Сёзлюкге де къара.

⁴⁶ — Дин алимлерден сакъ болугъуз. Олар узун опуракълар гийип
юрюмеге сюелер. Базар майданларда халкъ оъзлени гъюрметлегенни,
синагогларда алгъа чыгып, шатлыкъ мажлислерде де тёрge чыгып
олтурмагъа сюелер. ⁴⁷ Олар тул къатынланы мал-матагын талайлар ва
гёземелик учун узакъ дуалар этелер. Оланы лап къатты жаза къаравул-
лап тура, — дей.

Тул къатынны садағъасы

21 ¹Иса къарап, садағъа сандыкъга акъча салагъан бай гишилени
гёре. ²Онда эки увакъ акъча салагъан бир ярлы тул къатынны да
гёре. ³Сонг:

— Гертисин сёйлеймен сизге: бу ярлы тул къатын барындан да ар-
тыкъ акъча салды. ⁴Олар барысы да оъзлени байлыгъыны кёплюгюн-
ден садағъа этдилер. Бу къатын буса оъзюю ярлылыгъындан яшав-
лукъ учун къойгъан бары да акъчасын берди, — дей.

Иса ибадатхананы бузулажағъын айта

⁵ Ибадатханада болғынлар ону гъакъында о багъалы ташлардан иш-
ленгенини ва багъалы савгъатлар булан безенгенини гъакъында сёйлей-
генде, Иса:

— Олай бир гюнлер гележек, сиз гыали мунда къарап сукъланагъан
затланы бирини де ташыны устьюнде ташы да къалмажакъ, бары да
зат дагытылажакъ, — дей.

Аламатлар ва гъизарлавлар

⁷ — Устаз, Сен айтагъан затлар къачан болажакъ? Шо заманны гели-
вон гёрсетеген не аламат болур? — деп сорайлар Исағъа.

⁸ О булагай дей:

— Вёргиз, сакъ болугъуз, сизин алдатмасынлар! Бир кёплөр Мени
атым булан гележеклер. «Мен Месигъмен» ва: «О вакъти ювукъда», —
деп айтажакълар. Оланы арты булан бармагъыз. ⁹ Сиз гележекде дав-
ланы да, оланы гъакъындағы хабарланы да эшиггенде, къоркъмагъыз!
Олар болмагъа герекли затлар. Амма шо заманда да ахыр заман гелип
битмегендир.

¹⁰ Сонг Иса олагъа булагай дей:

— Бир милlet башгъа миллэтге, бир пачалыкъ башгъа пачалыкъга
къаршы гётегилежек. ¹¹ Гючлю ер тербенивлер, хыйлы ерлерде ачлыкъ
ва къыргынлар, кёкде бек къоркъунчлу агъвалатлар ва тамаша ала-
матлар болажакъ.

¹² Буланы барысы да болғунча, Мени атымны макътап юрюгени-
гиз саялы, сизин тутажакълар, такъсырлажакълар, синагогларда дуван

этежеклер ва туснакълагъа тыгъажакълар, пачаланы ва гъакимлени алдына алып баражакълар. ¹³ Шо заман Мени гъакъымда шагъатлыкъ этежексиз. ¹⁴ Озынгюзню яқылап не жавап бережекбиз деп алданокъ ойлашмагызы. ¹⁵ Мен сизге тилде пасигълик ва гъакъыл бережекмен, сизге къаршылыкъ гёрсетегенлени гъеч бириси де не ону инкар этмеге, неде отъар къаршы турмагъа болмажакъ. ¹⁶ Гъатта ата-аналарыгъыз ва агъа-инилеригиз, къардашларыгъыз ва къурдашларыгъыз да, сизге на-марлтыкъ этип, сизин бирлеригизни оылтортежеклер. ¹⁷ Мени атымны макътап юрюгенигиз саялы, бары да халкълар сизин гёргөн ярамай-гъян болажакълар. ¹⁸ Амма сизин башыгъыздан бир тюк де тюшмежек. ¹⁹ Чыдамлыкъ этсегиз, сиз герти яшав алажакъсыз.

Иса Ерусалимни дагъылажакъын айта

²⁰ – Ерусалимни астерлер къуршагъанны гёрген заманда, билип къюгъуз, о дагъылажакъ заман ювукълашгъандыр. ²¹ Шо заман ягъудеядылар тавлагъа къачсынлар, Ерусалимни ичиндерилер ондан чыгып тайсынлар, ондан тышдагылар шағыргъа къайтмасынлар, ²² неге тюгюл шо гюнлер Сыйлы Язывларда язылгъан бары да затлар яшавгъа чыгъаңын жаза гюнлери болажакъ. ²³ Шо гюнлerde айлы болгъан ва эмчек ичиреген къатынланы гъалына адаршай! Бу уылкеге уллу пелекет къобажакъ ва бу халкъны уистюне Аллагъын къазапланыву тюшежек. ²⁴ Оланы бирлери къылычдан къырылажакъ, оызгерин башгъа уылке-леке есир этип элтежеклер. Оызлени болжалы битгинче, ят халкълар гелип Ерусалимни таптап туражакълар.

Инсанны Уланыны геливю

²⁵ – Гюнешде, айда ва юлдузларда уллу аламатлар болажакъ. Ер юзундеги халкълар, гъалекленеген дентизни къайнашагъан толкъунларыны алдында къоркъуп, титирежеклер. ²⁶ Дюньягъа къобажакъ пелекетлерден къоркъуп, инсанлар эслерин тас этежеклер. Неге тюгюл де, кёкдеги затлар чайкъалажакъ. ²⁷ О заман олар Инсанны Уланыны булутда къудрат ва сыйлы нюр булан гелегенин гёрежеклер. ²⁸ Бу ишлер болмагъа башлагъанда, сиз белигизни языгъыз ва башларыгъызын оырге гётери-гиз. Неге тюгюл де, сизин күтгъарлытувгъуз ювукълаша турадыр.

Исаны сёзлери даим яшажакъ

²⁹ Сонг Иса олагъа булагъа бир масал айта:

– Инжирге ва бары да оызге тереклеке бир къарагызы: ³⁰ олар япырақъ ачагъан заманда, сиз ону гёргөн, яй лап ювукълашып турғаныны билесиз. ³¹ Шолай, сиз бу затланы болагъанын гёрген заманда, Аллагъа сизге гъакимлик этежек заман ювукълашгъанны билип къюгъуз.

³² Гертисин сёйлеймен сизге: бу затлар барысы да, гъали бар наслу яшай туруп яшавгъа чыгъажакъ. ³³ Кёк де, ер де ёкъ болуп таяжакъ, амма Мени сёзлерим бир заманда да ёкъ болмажакъ.

«Айыкъ туругъуз»

³⁴ – Сакъ болугъуз! Кеп чегив ва ичкичилик булан, яшавну къайтылары булан юреклеригиз авурлашмасын. Шо гюн сизге хапарсыздан гелип къалмасын. ³⁵ Ер юзүнде яшайғанланы барысына да о гюн бир тузакъ йимик рас гелип къалажакъ. ³⁶ Айыкъ туругъуз! Болажакъ бары да балагълардан къутулмагъа ва Инсанны Уланыны алдында токътама-гъя гючюгюз етишсин учун, гъар заман дуа этип туругъуз.

³⁷ Гюндюзлер Иса ибадатханада Аллагъын каламын англатып, гечелени буса ондан чыгып, Зайтун Тавда оытгерип турға. ³⁸ Исаға тынгламакъ учун, биютон халкъ эртеден тутуп Ону янына ибадатханагъа гелип турға.

Ягъуда Исаға хыянатлыкъ эте

22 ¹Ягъуди Пасха деп айтылагъан Маясыз Экмекни байрамы ювукъ-лашып геле болгъан. ² Баш дин къуллукъчулар ва дин алимлер Исаны оылтортме күй излей, амма халкъдан да къоркъя.

³ Шо заман Исаны он эки якъчысыны бири болгъан Ягъуда Искариетни юрекин иблис елей. ⁴ Баш дин къуллукъчуланы ва ибадатхананы сакълавчуларыны янына барып, о Исаны оланы къолуна нечик берме гerekни гъакъында сёйлеше. ⁵ Олар сююнүп, оғъар акъча берме рази болалар. ⁶ Ягъуда рази къала. Халкъ ёкъ ерде Исаға хыянатлыкъ этмек учун онгайлыш мюгълет ахтарып айлана.

Пасхагъа гъазирлик

⁷ Маясыз Экмекни гюнү етише. Шо гюн ягъуди Пасха къурбанын сойма гerek бола. ⁸ Иса:

– Барып, бизге Пасха ашын гъазирлегиз, – деп, Петерни ва Югъаны йибере.

⁹ – Биз къайда гъазирлегенни сюесен? – деп сорай Огъар олар.

¹⁰ Иса олагъа булагъа дей:

– Сиз шағарты гирген заманда, сизге кажин булан сув алып бара-гъан бир адам расланажакъ. Арты булан о гирежек уйиге барыгъызы ¹¹ ва уйиню есине: «Сагъа Устаз Озынью якъчылары да булан бирге Пасха аш ашажакъ къонакъ уй къайдадыр?» – деп сорайғанны айтгъызы. ¹² О сизге оырде ясалгъан, бары да зат гъазирленген бир уллу отав уйиню гёрсөтежек. Бизин учун ахшам ашны шонда онгарыгъызы.

¹³ Якъчылары ёлгъа тюшелер ва бары да затны Иса айтгъан күйде болуп табалар. Онда олар ягъуди Пасха ашны гъазирлейлер.

Пасха ашы

¹⁴ Сагъаты гелген заманда, элчилери де булан Иса тепсиде олтура. ¹⁵ Сонг:

— Мен азап чекме башлагынча, бу Пасха ашын сизин булан бирче олтуруп ашамагъя нече де кёп сюер эдим. ¹⁶ Шо саялы сизге айтаман: Аллагы гъакимлик этеген заман, шо герти Пасханы гюню гелмей турup, Мен ону ашамажакъман, — дей Иса олагъя.

¹⁷ Аякъны алыш, О шюкюр дуа эте ва:

— Муну алыгъыз ва оъз арагызыда бёлюгюз. ¹⁸ Сизге айтаман: Аллагы толу кюйде гъакимлик этеген заман гелгинче, Мен юзюмден этилген чакырыны дагыы ичмежекмен, — дей.

¹⁹ Иса экмек алыш, шюкюр дуа да этип, сындырып якъчыларына пайлай. Сонг:

— Бу сизин учун берилген Мени къаркъарамдыр. Муну Мени эсде сакъламакъ учун ашагъыз, — дей.

²⁰ Ахшам ашдан сонг да, бир аякъ алыш, булавай дей:

— Бу аякъ сизин учун тёгүлөжек къанымдыр. О къан Аллагыны ва Ону халкъыны арасындагы янгы разилемешивню белгисидир. ²¹ Къаратызы: мұна, Магъя хыянатлық этегенни къолу да Мени булан бир тепсидедир. ²² Сыйлы Язывларда Оъзюню гъакъында язылғаны йимик, Мен, Инсанны Уланы, оълме герекмен. Амма Инсанны Уланына хыянатлық этен адамны гъалына адаршай!

²³ — Бу ишни къайсыбыз этмеге болурбуз? — деп бир-бирине сорамағы башлайлар олар.

«Кім уллудур?»

²⁴ Оъзлерден ким инг уллу саналмагъя герек деп де Исаны якъчыларыны арасында эришивлюк бола. ²⁵ Иса олагъя булавай дей:

— Бу дюньяда пачалар оъз халкъларына буйрукъ эте ва олар оъзлеге «яхшылық этегенлер» деп айтмакъын талап эте. ²⁶ Амма сизин арагызыда олай болмасын! Арагызыда инг уллу болғаныгъыз инг гиччи йимик турсун, гъакимлик этегенигиз де къуллукъчу йимик болуп къалсын. ²⁷ Кім уллудур дагы? Тепсиде олтурғанымы яда айланып оғтар къуллукъ этегеними? Тепсиде олтурғаны тюгюлмю? Мұна, Мен сизин арагызыда бир къуллукъчу йимикмен. ²⁸ Сиз Мени булан бирче бары да сынавлардан оътдюгюз. ²⁹ Атам Магъя берген гъакимлик ихтиярны Мен де сизге беремен. ³⁰ Сиз Мен толу кюйде гъакимлик этеген заман тепсимде олтуруп ашажакъсыз ва ичежексиз. Исрайылны он эки уланындан болған къавумларына, демек савлай ягъуди халкъына дуван этмек учун, он эки тахгъя минип олтуражакъсыз.

Петер Исаны инкар этежегини гъакъында

³¹ — Петер, Петер! Будайны елпип къувугъундан айырагъанда йимик, сизин имандан айырмагъя иблисге ихтияр берилген. ³² Тек сен имандан айрылмасын деп, Мен сени учун дуа этгеммен. Сен де, бир заман Магъя къайтып иман салып, иман къардашларынга къуват берерсен, — дей.

³³ — Я Раббим, Сени булан туснакъыга бармагъя да, оълюмге бармагъя да гъазирмен, — деп жавап бере о Исағъя.

³⁴ — Сагъя айтаман, Петер, бугюн хораз къычыргынча, сен Мени таныйғанынгы уыч керен инкар этежексен, — дей Иса.

³⁵ Иса якъчыларына:

— Мен сизин дорбасыз, акъчасыз ва аякъгийимсиз йиберген заманда, сиз тъеч бир затдан тарчыкъ болдугуузму? — деп сорай.

— Гъеч бир затдан да тарчыкъ болмадыкъ, — деп жавап берелер.

³⁶ Шо заман Иса олагъя булавай дей:

— Гъали акъчасы барлар акъчасын алсынлар, дорбасы барлар дорбасын алсынлар, къылычы ёкълар буса, палтарын сатып, къылыч алсынлар.

³⁷ Шо саялы сизге айтаман: «О жинаятчылардан саналды», — деп Сыйлы Язывларда язылған сёз Менден таба яшавгъя чыкъма герек. Неге тюгюл де, Мени гъакъымда язылған бары да сёзлер гъали яшавгъя чытъажакъ.

³⁸ — Раббибиз! Мұна мунда эки къылыч бар, — дей олар.

— Таман, — дей О.

Иса Зайтун Тавда дуа эте

³⁹ Иса, уйден чыгъып, гъар заман барагъан кюйде Зайтун Тавгъя барада. Ону арты булан якъчылары да бара. ⁴⁰ Иса олагъя:

— Болажакъ сынавлардан оътмек учун, дуа этигиз, — дей.

⁴¹ Оъзю буса таш атгъанда етишеген мезгилге олардан ари тайып ватизлеринден токътап:

⁴² — Гъей Атам! Тилеймен Сенден, бу къысматдан Мени къутгъар. Амма Мен сюеген кюйде тюгюл, Сен сюеген кюйде болсун, — дей турup дуа эте.

⁴³ Кёкден бир малайик гелип, Оғъар руть якъдан гюч бере. ⁴⁴ Азап чеге турup, О дагы да къасткылып дуа эте. Ондан тёгүлөжен тер ерни уystюнен тюшеген къан тамчылар йимик бола*.

⁴⁵ Дуа этип битгендे, О якъчыларыны янына геле ва оланы дерпт басмакъдан юхлай турup таба. ⁴⁶ Олагъя:

— Сиз неге юхлайсыз? Туруп, болажакъ сынавлардан оътмек учун, дуа этигиз, — дей.

* 22:43-44 Бир-бир грекче къольязывларда бу аятлар ёлукъмай.

Исаны тутулуву

⁴⁷ Иса бу сёзлени айтып турагъанда, гелеген кёп халкъ гёрюне. Оланы алды булан буса Ону он эки якъчысындан Ягъуда деп айтылагъан бири-си геле. Исаны оьмек учун, Ягъуда Огъар ювукълаша. ⁴⁸ Иса огъар:

— Ягъуда! Инсанны Уланын оьбюп къолтга беремисен? — дей.

⁴⁹ Иш не ерде экенни англап, Иса булан бирче болгъан Ону якъчылары Огъар:

— Я Рабби! Къылышланы къоллайыкъмы? — деп сорайлар.

⁵⁰ Олардан бири дин къуллукъчуланы башчысыны къулунна ура ва ону онг къулагъын гесип тюшюре. ⁵¹ Шо заман Иса:

— Токъатгъыз, таман! — дей. Сонг, къулагъына къолун тийдирип, ону сав эте.

⁵² Жыйылып Оъзюне къаршы чыкъгъан баш дин къуллукъчулагъя, ибадатхананы сакълавчуларына ва тамазалагъя Иса буладай дей:

— Мени тутмакъ учун, бир къачакъгъя йимик, сиз къылышлар ва та-якълар булан неге чыкъдигъыз? ⁵³ Мен гъар гюн сизин булан ибадатхана-да болуп турдум, сиз Магъя къол да узатмадигъыз. Гъали буса сизин заманыгъыз, къарангылыкъыны гъакимлиги гелген.

Петер инкар эте

⁵⁴ Олар Исаны тутуп алып юройлер ва Ону дин къуллукъчуланы башчысыны уюне гелтирелер. Петер буса арекден Ону арты булан юрюп тура. ⁵⁵ Адамлар абзарны ортасында от ягъып, отну айланасында олтургъанда, Петер де оланы арасына гирип олтура. ⁵⁶ Къуллукъчу къа-тынлардан бири ону отну ягъында олтургъанын гёре ва огъар тикле-нип къарап:

— Бу да Ону булан эди, — дей.

⁵⁷ Петер буса къатынгъя:

— Мен Ону танымайман, гъей къатын, — деп, Исаны таныйгъанын инкар эте.

⁵⁸ Бираzdан сонг башгъасы ону гёрюп:

— Сен де олардансан, — дей.

Петер шо адамгъя да буладай дей:

— Тюгюлмен, ювугъум.

⁵⁹ Бир сагъат вакъти оьте ва бирдагъы бирев къаныгъып:

— Гертиден де, бу да Ону булан эди, бу да галилеялы, — дей.

⁶⁰ Тек Петер о адамгъя да:

— Сен не айтагъанны мен англамайман, — дей.

О сёйлеп турагъанда, шоссагъат хораз къычыра. ⁶¹ О заман Рабби бурулуп Петерге къарай. Петерни де Рабби Иса оъзюне: «Хораз

къычыргынча, сен Мени бугтон учь керен инкар этежексен», — деп айтгъан сёзлери эсине тюше. ⁶² Петер къыргъа чыгъып, гынкъ этип йыламагъя башлай.

Асгерлер Исаны хорлай

⁶³ Исаны тутуп, Огъар къаравул этеген адамлар Ону хорлай ва токъалай. ⁶⁴ Ону гёзлерин байлап, бетине ура ва:

— Пайхаммар бусанг, Сагъа ким ургъанны бил? — дей. ⁶⁵ Ону дагъы да хыйлы яман затланы айтып хорлайлар.

Исадан сорав алына

⁶⁶ Эртен болгъанда, халкъны тамазалары, баш дин къуллукъчулар ва дин алимлер жыйылып, Исаны ягъудилени оър мажлисine гийирелер.

⁶⁷ Сонг:

— Сен Месигъ бусанг, айт бизге, — дейлер.

— Эгер сизге айтсам, инанмажакъсыз. ⁶⁸ Эгер сизге сорасам, Магъя жавап бермежексиз. ⁶⁹ Гъалиден сонг буса, Мен, Инсанны Уланы, Аллагъу-Тааланы онг ягъында олтуражакъман, — деп жавап бере Иса.

⁷⁰ Олар бары да:

— Буса Сен Аллагъыны Уланысан дагъы? — деп сорай.

— Сиз оъзююз де айтдыгъыз чы, — деп жавап бере Иса олагъя.

⁷¹ — Бизге дагъы не шагъатлыкъ тарыкъдыр? Ону авзундан биз оъзюбюз эшитдик чи! — дейлер олар.

Иса Пилат гъакимни алдында

23 ¹Шо заман олар хозгъальп, Исаны Пилат гъакимни янына алып барадалар. ² Исаны айыплама башлап:

— Биз Бу Адам ягъуди халкъны тюз ёлдан чыгъара, Румну пачасына ясакъ бермекни гери ура ва Оъзюне Месигъ деп ва пачаны атын къоя туруп тапдыкъ:

³ — Сен ягъудилени пачасымысан? — деп сорай Пилат Огъар.

— Оъзюнг айттып бердинг чи! — деп жавап бере Иса огъар.

⁴ Пилат баш дин къуллукъчулагъя ва халкъгъя:

— Мен Бу Адамны такъсыргъя тартар йимик бир айыбын да тапмай-ман, — дей.

⁵ Амма олар бек къаныгъып:

— Бу Адам, бютюн Ягъудеяда Оъзюню уйретивион яйып, халкъны хозгъап тура. Галилеядан башлап гъали мунда да гелген, — дейлер.

Гыиродну дуваны

⁶ Галилеяны гъакъында эшитип, Пилат:

— Иса галилеялымы дагъы? — деп сорай. ⁷Иса Гыиродну вилаятиндан экенни билгендө, Ону Гыиродну янына йибере. Шо гюнлерде Гыирод оязу де Ерусалимде болгъан.

⁸Исаны гёрип, Гыирод бек сююнүп гете. О кёпден Исаны гёрге сюйген, Ону гъакъындан кёп эшитген ва Ондан бир аламат гёргемеге къастлы болгъан. ⁹Гыирод Огъар кёп соравлар бере, алма Иса огъар гъеч жавап бермей. ¹⁰Баш дин къуллукъчулар ва дин алимлар буса, токътап, Ону бек айыплай. ¹¹Гыирод буса асгерлери булан, Исаны хорлап ва иришхат этип, устьюне яхши аба да гийдиреп, Ону къайтара Пилатны янына йибере. ¹²Шо гюнден башлап Пилат да, Гыирод да бир-бири булан къурдашлар болуп къалалар. Ондан алда буса оланы арасында душманлыкъ болгъан.

Исаға ойлом дуван этиле

¹³Пилат, баш дин къуллукъчуланы, халкъны ва ону башчыларын жыйып, ¹⁴олагъа булагай дей:

— Халкъя хозгъавул сала деп, сиз Бу Адамны мени яныма гелтиргенисиз. Муна, мен алдыгъызыда ондан сорав алдым. Ону сиз айыплай-гъян затларда гъеч биринде сама мен бу Адамны бир айыбын да тапмадым. ¹⁵Гыирод да шолай бир зат да тапмай, къайтарып бизге йиберип гелди. Ону ойлтурме тюшеген күйде бир айыбы да табулмады. ¹⁶Шо-гъар гёре, мен ону такъсырлап, йиберип къояжакъман. [¹⁷]*

¹⁸Бютион халкъ бир тавушдан:

— Ону ойлтур! Бизге Бараббаны туснакъдан чыгъар! — деп къычырмагъа башлай. (¹⁹Барабба башгёттеривню заманында адам ойлтургени ва шағарны халкъын хозгъагъаны саялы туснакъга салынгъан бирев болгъан.)

²⁰Исаны чыгъарып йиберип къойма сююп, Пилат олагъа дагъы да сүйлей. ²¹Амма олар:

— Ону хачъя ил! Хачъя ил! — деп къычыралар.

²²Пилат уйчиончу керен де олагъа:

— Бу Адам не яманлыкъ этген? Мен Ону ойлтурме тюшеген күйде бир айыбын да тапмадым, шогъар гёре, Ону такъсырлап, йиберип къояман, — дей.

* ^{23:17} Бир-бир грекче къольязывларда «Пилатны гъар ягъуди Пасха байрамда халкъ учун бир адамны туснакъдан чыгъарагъан адаты болгъан» деген аят да ёлугъя.

²³Амма олар, Ону хачъя илме герек деп талап этип, гючлю тавуш булан къычырып туралар. Ахырда да оланы талаплары усть чыгъя.

²⁴Пилат да халкъ сюегенни этмеге токъташа. ²⁵Халкъны хозгъагъаны ва гиши ойлтургени учун туснакъга салынгъан олар тилейген адамны чыгъара. Исаны буса сюйгенин этмек учун оланы къолуна бере.

Исаны хачъя илелер

²⁶Исаны ойлтурмеге алыш барагъанда, авлакъдан гелеген киринеялы Симон деген биревню тутуп, Исаны арты булан алыш юрюсүн деп, огъар хачны гётертелер. ²⁷Исаны арты булан ойтесиз кёп халкъ ва Огъар тююнүп йылап яс этеген къатынлар юрюй. ²⁸Иса олагъа бурулуп къарап булагай дей:

— Гъей Ерусалимни къатынлары, Магъя йыламагъыз. Оъзюгюзге ва яшларыгъызгъа йылагъыз. ²⁹Сизге олай бир гюнлер гелир, о заман: «Насиплилердир яш болмайгъан къатынлар, яш тапмагъан ва яшын ичирмейген къатынлар», — деп айтажакълар. ³⁰О заман тавлагъа: «Устыбюзге авгъуз!», тёбелеге: «Бизин басдырыгъыз!» — деп айтажакълар.

³¹Эгер яшылланып гелеген терекге шолай эте болгъан сонг, къуругъан терекни гъалы нечик болур? Эгер айыпсыз халкъя шолай эте буса, айыплы халкъны иши нечик болур?*

³²Иса булан жинаятчылыкъ этген дагъы да эки адамны да ойлтурмеге алыш барадалар. ³³Такъа деп айтыхагъан ерге гелген заманда, онда Ону булан бирге, бириң онг ягъында, биревюн де сол ягъында, эки жинаятчыны да хачъя илелер.

³⁴Иса булагай дей:

— Атам! Булардан гечип къой. Неге тюгюл де, булар не этегенин билмейлер**.

Асгерлер чёп салып, Ону опуракъларын пайлап алалар. ³⁵Халкъ токътап къарай. Олар булан бирге башчылар да, Ону мысгыллай туруп:

— Башгъаланы къутгъара эди, эгер О Месигъ буса, Оъзюн де къутгъарсын гъали, — дей.

³⁶Асгерлер де Исаны хорлайлар. Ювукъ барып, Огъар ачыгъан чагыр бермеге къарайлар.

³⁷— Эгер Сен ягъудилени пачасы бусант, Озюнгюн къутгъар, — дей олар.

* ^{23:31} Грек тилден таржума этгенде, «Эгер айыпсыз халкъя шолай эте буса, айыплы халкъны иши нечик болур?» деп англама да бола.

** ^{23:34} Бир-бир грекче къольязывларда «Атам! Булардан гечип къой. Неге тюгюл де, булар не этегенин билмейлер» деген гесек ёлукъмай.

³⁸ Ону уьстюнде «Ягъудилени пачасы» деп язылгъан языв бола.

³⁹ Хачъя илинген жинаятчылардан бириسى, Огъар сёгишоп:

— Эгер Сен Месигъ бусанг, Оъзюнгю де, бизин де къутгъар! — дей.

⁴⁰ Биревюсю буса, огъар айып этип булагай дей:

— Сен Аллагъдан къоркъмаймысан? Сен оъзюнг де шолай жазагъа тарыгъансан чы! ⁴¹ Биз чи энн гъакъ кюйде, оъзюбюз этген ишлери-бизге лайыкълы жаза алгъанбыз. О чу бир яман зат да этмеген.

⁴² Сонг Исағъа:

— Иса, Сен пача болуп гелген заманда, мени де эсге аларсан, — дей.

⁴³ — Гертисин сёйлеймен сагъя: бугюн сен Мени булан бирче жен-нетде болажакъсан, — деп жавап бере Иса огъар.

Исаны оълюмю

⁴⁴ Тюшде сагъат он экиден уьчге ерли бютюн уылкени къарангылыкъ къуршай. Шо гъал сагъат уьчлер болгъунча узатылып тура. ⁴⁵ Гюн тутула ва ибадатханадагы переде ортасындан эки ярыла. ⁴⁶ Иса гючлю та-вуш булан къычырып:

— Гъей Атам! Мен ругъумну Сени къолунга беремен, — дей.

Шону да айтыйп, Иса жан бере. ⁴⁷ Юз астерни башчысы буса, болгъан ишлени гёрюп, Аллагътга макътав эте ва:

— Гертилей де, Бу Адам мутьмин адам болгъан, — дей.

⁴⁸ Бу тамашагъа къарамагъа жыйылгъан бютюн халкъ болгъан затла-ны гёргенде, къайгъырагъанлыкъдан тёшлерин тюе туруп, уйлерине къайта. ⁴⁹ Исаны таныйгъанланы барысы да ва Ону артындан Галилеядан гелген къатынлар, арекде токътап, бу ишлөгө къарап туралар.

Исаны гёмюв

⁵⁰⁻⁵¹ Онда Юсуп деген яхшы амалы ва мутьмин бир адам болгъан. Оъзю ягъудилени оър мажлисини ортакъчысы болса да, о ёлдашлары этеген дувангъа рази болмагъан. Юсуп Ягъудеяны Аrimатея деген ша-гъарындан ва Аллагъны гъакимлик этеген заманын къаравуллайгъан-лардан бири болгъан. ⁵² Пилатны янына гелип, о Исаны сюегин берсинг деп тилей. ⁵³ Ону илинген еринден тюшюрюп, кетен гебинге чырмай, яргъа къазылып этилген ва ичине бирев де гёмюлмеген къабургъа сала. ⁵⁴ Шо гюн сонгугүнгө гъазирлик гёрген гюн болгъан.

⁵⁵ Иса булан Галилеядан гелген къатынлар да, Юсупну артындан ге-лип, къабурну ва Ону сюеги нечик салынгъанны гёрелер. ⁵⁶ Уйлерине къайтгъан сонг, олар атир сувлар ва арив ийисли майлар гъазирлейлер ва сонгугүн, Мусаны Къанунуна гёре, рагъатланалар.

Исаны тириливю

24 ¹ Къаттыгюн танг вакътиде, оъзлер гъазирлеген атирлени де алыш, къатынлар къабурну янына гелелер. ² Амма олар къабурну алдын-дагы ташны авгъанын гёрелер. ³ Ону ичине гирип къарагъанда, онда Рабби Исаны сюегин тапмайлар. ⁴ Къатынлар бу ишге гъайран болуп ту-рагъанда, бирден оланы алдында ийрүллайгъан опуракълар гийген эки гиши гелип токътай. ⁵ Къатынлар къоркъуп, бетлерин эниш бакъдыр-гъан заманда, олар:

— Неге сиз сав адамны оъюлени арасындан излейсиз? ⁶ Иса мунда тюгюл, О тирилди. О Галилеяда болгъан заманда, сизге не айтгъанны эсге алгъызы. ⁷ О: «Инсанны Уланы гюнагълы адамланы къолуна берил-меге, хачъя илинмеге ва уьчончу гюн тирилмеге герек болажакъ», — деп айтмагъанмы эди? — дейлер. ⁸ Оланы эсине Исаны сёзлери геле.

⁹ Къабурдан къайтгъандан сонг, олар бары да бу хабарны Исаны он бир де элчисине ва башгъалагъа айтталар. ¹⁰ Элчилеге бу хабарны айт-гъанлар Маждаллы Мариям, Ёгъанна, Якъубну анасы Мариям, олар булан бирче онда болгъан оъзге къатынлар болгъан. ¹¹ Амма бу сёзлэр элчилеге маънасыз йимик гёрюне ва олар олагъа инанмайлар. ¹² Буса да Петер, туруп, шоссагъат къабургъа багып чаба. Къарап, ону ичинде янгыз кетен гебинни гёре ва болгъан ишге оъз-оъзюне гъайранлыкъ эте туруп, уюне къайтып геле.

Эммаусъ барагъан ёлда

¹³ Шо гюн Исаны якъыларыны экевю Ерусалимден он бир чакъырым арекде ерлешген Эммаус деген юртгъа бара. ¹⁴ Олар бир-бирине бары да бу агъвалатланы гъакында хабарлай. ¹⁵ Экевю де бир-бири бу-лан сёйлей ва эрише туруп барагъанда, Иса олагъа ювукъ геле ва олар булан янаша юрой. ¹⁶ Гёзлери сокъур болгъандай, олар Ону танымай-лар. ¹⁷ Иса олагъа:

— Юрюп барагъанда, бир-биригиз булан сиз нени гъакында сёйлей эдигиз? — деп сорай.

Олар пашман юз булан токътайлар. ¹⁸ Олардан Клеопа деген бириسى:

— Бугюнлерде мунда болгъан затланы билмей къалгъан савлай Еру-салимдегилени арасында биргине-бир сенмисен? — деп сорай.

¹⁹ Не затланы? — деп сорай Иса.

Экевю де Огъар булагай дейлер:

— Аллагъны ва бютюн халкъны алдында ишде ва сёзде гючлю пай-хаммар болгъан назаретли Исағъа болгъан затланы. ²⁰ Огъар оълюм жаза гесдирмек учун, баш дин къуллукъчуларыбыз ва башчыларыбыз Ону тутуп гъакимни къолуна бердилер ва хачъя илдирдилер. ²¹ Биз

буса Исрайылны азат этежек адам Одур деп умут эте эдик. Шону булан да битип къалмай. Шо ишлер болгъанлы, мұна бу уйчончю гюн. ²² Бизинкилерден бир-бир къатынлар бизин гъайран этдилер: олар эртөн таңда къабургъя барып, ²³ онда Ону сюегин тапмагъанлар. Къайтып гелип, О сав деп айтғын малайклені оyzлер гёргенин айтгъанлар. ²⁴ Бизинкилерден бирлери къабургъя барып, къатынлар айтагъан күйде болуп тапғанлар, амма Исаны Оъзюн гёргемендер.

²⁵ Шо заман Иса олагъя:

— Сиз нечик англавсуз адамларсыз! Пайхаммарлар айтғын затлагъя нече де гечден инанасыз. ²⁶ Оъзюно даражасына етишмек учун, Месигъ бары да бу азапланы чекмеге герек тюгюлмю эди дагы? — деп сорай.

²⁷ Иса олагъя Мусадан башлап бары да пайхаммартагъя ерли Сыйлы Язывларда Оъзюно гъакында язылгъан затланы англата. ²⁸ Эки де адам оyzлер барагъан юртгъа етишмеге ювукъ болалар ва Иса Оъзю дағы да ари гетме сюегенде йимик гёрюне. ²⁹ Амма олар:

— Бизин булан къал, гюн де артылмагъя башлагъан ва ахшам болатура, — деп Огъар тилемеге башлайлар.

Иса да, уйге гирип, олар булан къала. ³⁰ Иса олар булан тепсиде олтургъанда, әмекни де алып, шюкюр дуа эте ва ону сындырып олагъя бере. ³¹ Шо заман оланы гёзлери ачылып, олар Исаны таныйлар. Амма О якъыларына дагы гёрюнмейген болуп къала. ³² Олар бир-бирине:

— О ёлда бизин булан сёйлегенде ва Сыйлы Язывланы бизге англатагъанда, бизин юреклеребиз сююнчден толуп къалмадымы? — дейлер.

³³ Шоссагъат туруп, олар Ерусалимге къайталар ва он бир де элчини ва олар булан бирче болгъанланы бир ерде табалар. ³⁴ Олар:

— Раббивиз гертиден де тирилген ва Петерге гёрюнген, — дейлер.

³⁵ Олар экевю де ёлда оyzлер булан болгъан затланы ва әмекни сындырагъанда, оyzлер Ону нечик таныгъанын айталар.

Тирилген Иса якъыларына гёрюне

³⁶ Якъылары сёйлеп турагъанда, Иса бирден Оъзю оланы арасына гелип токътай ва:

— Уьююзге яхшылыкъ, — дей.

³⁷ Олар тартынып ва къоркъуп, биз гёреген бу бир ругъдур деп ойлашалар. ³⁸ Иса олагъя:

— Неге буай къоркъудугъуз? Неге юреклеригизге буай шеклик ойлар геле? ³⁹ Мени къолларыма ва бутларыма къарагъыз. Бу — Мен Оъзюмен. Магъя тийип къарагъыз, ругъну Меники йимик эти ва сюеклери болмай, — дей.

⁴⁰ Шону да айтып, Иса олагъя къолларын ва бутларын гёrsете. ⁴¹ Олар сююнмекден инанып битмей ва тамаша болуп турагъанда, О:

— Мунда сизин гъеч ашамагъя затыгъыз бармы? — деп сорай олагъя.

⁴² Якъылары Огъар бир гесек бишген балыкъ берелер. ⁴³ Иса да алып, оланы алдында шону ашай. ⁴⁴ Сонг Иса олагъя:

— Мени гъакыымда Мусаны Къанунунда, пайхаммарларында затлар яшавгъя чыкъмаса къутулмай деп, сизин булан бирче болгъан заманда Мен сизге сёйлеген сёзлер муна булардыр, — дей.

⁴⁵ Иса оланы Сыйлы Язывланы маънасына тюшюндюре. ⁴⁶ Олагъя бурай дей:

— Онда Месигъ азап чекме герек болажакъ ва уйчончю гюн оълюмден тирилежек, ⁴⁷⁻⁴⁸ эгер де адамлар товба этсе, Аллагъ олардан гечежек. О гъакъда адамлагъя айтылма тарыкъ деп язылгъан. Мени атымдан Ерусалимден башлап бары да халқылагъя сиз шо гъакъда билдириме тарыкъсыз.

⁴⁹ Мен де Атам сизге Оъзю вайда этген затны йибережекмен. Сиз буза кёклерден сизге йиберилген шо къуват гелгинче, шо шагъарда къалып туругъуз.

Исаны кёкге чыгъыву

⁵⁰ Иса оланы шагъардан чыгъарып, Байтаниягъя ерли етишире ва къолларын гётерип, олагъя Аллагыны яхшылыгъын тилеп дуа эте. ⁵¹ Дуа этеген заманда, Иса, оланы къюоп, кёкге гётериле. ⁵² Олар Исағъя сужда этелер ва уллу сююнч булан Ерусалимге къайталар ⁵³ ва дайм Аллагъя макътав эте туруп, ибадатханада туралар.